Nasıl Bir Yemen?

Adnan Oktar (Harun Yahya)

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Okuyucuya

✦ Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

✦ Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

✦ Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

✦ Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları bir arada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

✦ Bunun yanında, sadece Allah'ın rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

✦ Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

✦ Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Temmuz, 2016

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3

Ataşehir - İstanbul / Tel: (0216) 6600059

Baskı: İklim Matbaası

Litros Yolu Fatih İş Merkezi No: 280

Topkapı - İstanbul / Tel: (0 212) 6134041

www. harunyahya.org

www.harunyahya.net

www. harunyahya.tv

www.a9.com.tr

İçindekiler

GİRİŞ
Yemen Deyince 12
Coğrafi Olarak Uzak Ama Gönülden Yakın İki Ülke
Yemen ve Türkiye 14
Nasıl Bir Yemen? 20
Yemen'de Fakirlik Sorunu ve Kalkınma 24
Yemen'in Ulusal Bütünlüğü Nasıl Sağlanacak? 30
Yemen Doğal Zenginliklerini Nasıl Değerlendirebilir? 36
Kadının Yemen Toplumundaki Yeri 40
Yemen'de Partilerin Uzlaşabileceği Asgari Müşterekler 46
Yemen'de Bireysel Hak ve Özgürlüklerin Önemi 50
Yemen'de Gündemin Ana Maddesi Yine Terör 58
Yemen'i İçten Çürüten Yolsuzluklar 68
Yemen'in Onlarca Sorunundan Biri: Göç 74
Yemen'de Demokrasi ve Kalkınmanın Anahtarı:
Eğitim 80
Ülkelerin Borç ve Faiz Batağı 84
Yemen'de Siyasi Hayat 88
Askeri Harcamalar Neden Önemli? 94
Husiler Tüm Yemenlilerin Kardeşidirler 98
Kimlik Savaşlarının Oyununa Gelmeyin 104
Yemen'deki Protestolar Kitlesel Bir Cinnete Dönüşmemeli 110
Yemen'de Kalıcı Bir Barış İçin Zihinlerde Değişime İhtiyaç Var 114
Yemen'de İstikrarın Sağlanması İçin Neler Yapılabilir? 120
Yemen'deki Yeni Hükumet İstikrarı Sağlayacak mı? 126
Yemen Başarısız Devlet Olmayı Hak Etmiyor 134

Yemen'de Sorunların Çözümü Ulusal Güvenliğin Sağlanması ile Başlar 138
Askeri Operasyonlar Her Zaman Çözüm Getirmiyor 142
Yemen'deki Siyasi İktidarsızlık Çocukları Olumsuz Etkiliyor 146
Yemen Siyasi Geçiş Sürecini Başarıyla Tamamlamalı 158
Yemen'in Asıl İhtiyacı Olan, Birlik ve Beraberlik Ruhudur 162
Yemenliler Birbirinin Düşmanı Değil, Kardeşi Olmalı 166
Barış ve Demokrasi İçin Hala Bir Umut Var 172
Nüfuz Savaşı Yemen'i Parçalamamalı 176
Yemen Arap Yarım Adasındaki Truva Atı Olmamalı 182
Bahreyn, Yemen ve Diğer İslam Ülkelerinde Yaşanan Gelişmeler Mezhepler Arası Bir Çatışmaya Dönüşmemelidir 188
Yemenlilerin İradesi mi? Küresel Güçlerin İradesi mi? 194
Kararlılık Fırtınası Yemen'e İstikrar Değil, Ölüm Getiriyor 200
Türkiye Yemen'de Savaş Değil Barış İstiyor 206
Ölümler Daha Çok İnsan Öldürerek Durdurulamaz 210
Yemen'de Acil Ateşkes İlan Edilmesi Gerekiyor 220
Yemen'de Yaşanan, Artık Siyasi Değil İnsani Krizdir 228
İslam Alemindeki Çatışmaları Sonlandıracak Uluslararası Bir Model Mümkün 232
Kalitesizlik İslam Dünyasındaki Çatışmaları Besliyor 236
Kimsenin Görmediği, Kimsenin Duymadığı Ülke: Yemen 240
Yemen'deki Felaketin Tek Çözümü: Toplumda Barış Ve Sevginin Yeniden Tesisi 244
Sonuç Yemen Nasıl Kurtulur? 248
Ek Bölüm: Darwinizm'in Çöküşü.....260

GİRİŞ
Yemen Deyince

Birkaç yıl öncesine kadar bir Türk'e Yemen dediğinizde, aklına orada şehit olan Türk askerleri için söylenen halk türküsü gelirdi. Tabi bir de Avrupa'da Türk kahvesi olarak ünlenen, oysa Yemen üzerinden İstanbul'a gelen, oradan da ünü Viyana'ya kadar ulaşan kahve akla gelirdi. Yemen'i daha fazla tanıyanlar ise, toprak, kerpiç ve ayrıca bazalt taşından yapılan Yemen evlerini ve Yemen erkeklerinin bellerinde taşıdıkları kamaları hatırlardı.

Bugün ise Yemen denilince insanların aklına sadece iç savaş, intihar saldırıları, bombalanan şehirler, açlık ve yoksulluk geliyor.

Kitapta yer alan yazıları sırasıyla okuduğunuzda; Yemen'de toplumsal ve ekonomik sorunların sürekli büyüdüğüne, tarafların çözüm üretme ya da uzlaşma yönünde hemen hiçbir çabalarının olmadığına şahit olacaksınız. Bu yazılar, sonu adım adım felakete gidiyor gibi görünen bir ülkenin fotoğrafları niteliğini taşıyor.

Her yazı, Yemen'in acı ile dolu yüzünü anlatıyor bize. Bu satırları okurken kimi zaman aşiretçiliğin, kimi zaman kadınlara yönelik ayrımcılığın, kimi zaman da 'kat' isimli uyuşturucu bitkinin ülkeyi nasıl tahrip ettiğine şahit olacak ve bu tahribatları ortadan kaldıracak samimi tavsiyelerden haberdar olma imkanı bulacaksınız.

Yazılarda anlatılanlar salt siyasi ya da sosyal analiz niteliğinde değil elbette. Kitap boyunca, Yemen'de gelişen tüm olaylar Kuran ahlakı esas alınarak analiz ediliyor ve bu doğrultuda etkili ve kesin çözümler sunuluyor. Ayrıca bu değerlendirmelerde bir aşireti, siyasi grubu ya da mezhebi üstün tutan bir üslup da yer almıyor. Yazılarda hep farklı mezhep ve ideoloji mensuplarının bir arada yaşamasına vesile olacak, yapıcı ve birleştirici tavsiyeler ele alınıyor. Bilime, sanata ve kadına değer veren modern bir İslam anlayışı konu edilerek böyle bir yaklaşımın Yemen'in sorunlarına nasıl çözüm getireceğine yer veriliyor.

Yüce Rabbimiz'den en büyük temennilerimizden biri dünyaya barışın hakim olması, Yemenlilerin ve dünyanın dört bir yanında yaşayan tüm Müslümanların bir an önce huzur içinde, müreffeh bir yaşam sürmesi. Artık 'Yemen' denince aklımıza acı, çatışmalar, ayrılıklar değil, mutlu, huzurlu, kendi içinde birlik olmuş, tüm Müslümanlarla kaynaşmış barış içinde yaşayan bir ülke gelsin istiyoruz.

Coğrafi Olarak Uzak Ama Gönülden Yakın İki Ülke Yemen ve Türkiye

National Yemen, 23 Şubat 2014

Yemen hiçbir zaman Türkiye'ye uzak olmadı. Osmanlı İmparatorluğu yıkıldığında bile, İstanbul'a bağlılığını dile getirecek kadar yakındı Yemen. Uzun ve ortak bir tarihleri olmasına karşın, Yemen ve Türkiye bugün iki ayrı ülke. Siyasal deneyimleri ve devlet yapıları çok farklı. Buna bağlı olarak karşılaştıkları sorunlar ve bunlar için ürettikleri çözümler de birbirinden çok farklı. Farklı olmayan ise, iki ülke insanın birbirlerine olan hisleri: Sevgi ve muhabbet. Bu hissiyat elbette iki ülke insanının da Müslüman olmasından kaynaklanıyor.

Yemen'in İslam coğrafyasında ayrıcalıklı bir yeri var. Çünkü Yemen küçük bir laboratuvar gibi. İslam ülkelerinin karşılaştıkları sorunların hemen hemen tamamı bu ülkede mevcut. Bu nedenle Yemen'de olup bitenler Türkiye'yi de çok yakından ilgilendiriyor.

Yemen sömürgecilikten nasibini almış bir ülke. Geçmişten gelen bir komünizm deneyimi var ve komünist unsurlar ülkede hala aktif. Arap sosyalistleri, milliyetçiler, ırkçılar ve bağnaz İslam anlayışını sahiplenen gruplar, ülke siyasetinde hakim görünüyor. Tabii ki stratejik konumu itibariyle ilgileri Yemen'e yönelmiş olan dış güçler de var.

Kabileler arası mücadeleler ve mezhepçilik ülkenin bütünlüğünü tehdit ediyor. Ülke topraklarında doğalgaz ve petrol mevcut, ama halk bu zenginliklerden yeterince istifade edemiyor. Halk bir yandan daha çok özgürlük ve demokrasi beklentisi içinde iken bir yandan da çok daha iyi yönetilen bir ülke istiyor.

Yemen yıllarca kapalı kaldığı sandıktan çıkarılıp orta yere konmuş kristal bir vazoya benziyor. Çok iyi işlenmiş, oldukça süslü, ama son derece narin bir kristal vazo. Artık orta yerde olduğu için, vazonun bir darbeye maruz kalıp zarar görmesi ihtimali oldukça yüksek. Peki bu değerli vazo, güzelliği bozulmadan kendine zarar verecek olası darbelerden nasıl korunacak?

Yemen'de 2007 yılı başında kurulan Güney Hareketi'nden gelen kuvvetli bir ayrılık talebi var. Güney Hareketi, "güneyin milli kaynaklarının iktidara gelen hükümetler tarafından sömürüldüğü" gerekçesiyle kuzeyden ayrılmak istiyor. İspanya'nın Katalonya ve İtalya'nın Pandiya bölgeleri de benzer gerekçeler ile bağlı oldukları ülkelerden ayrılmak istiyorlar. İtalya ve İspanya, AB ve gelişmiş demokrasileri sayesinde bu ekonomik gerekçeli ayrılık taleplerini kontrol altında tutuyor. Yemen'de bu iki mekanizmadan daha etkin bir unsur mevcut: İslam. Yöneticiler farklı mezhep, siyasi görüş ya da aşiretlerden de olsa, Allah'ın Müslümanlardan istediği güzel ahlaka bağlı kalırlarsa, bu tarz talepler kendiliğinden ortadan kalkacaktır.

> **Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, işitendir, görendir. (Nisa Suresi, 58)**

Yemen'i tehdit eden bir diğer sorun ise mezhepçilikten kaynaklanan çatışmalar. Özellikle Şii Husi kabilesi, Zeydiler ve Sünniler arasında yaşanan çatışmalar ciddi bir sorun. Yemen yönetimi çatışmaları, aldığı güvenlik önlemleri ile, hatta

zaman zaman da silahlı güç kullanarak çözmeye çalışıyor. Ancak taraflara, Kuran'da müminlerin, aralarında düşmanlık bulunan insanlara dahi, 'en güzel olan bir tarzda karşılık vermeleri'nin emredildiğinin hatırlatılması da çok etkili olacaktır. Allah'ın Fussilet Suresi'nin 34. ayetinde açıkladığı bu açık emre rağmen kimi Müslümanların birbirlerine karşı öfke ve nefretle saldırmaları çok büyük bir hatadır. Müslümanların mezhep ayrıldıklarını derhal bırakarak bu hatadan dönmeleri ve Allah'ın farz kıldığı şekilde birlik olmaları gerekir. Allah Kuran'da tüm Müslümanlara 'tek bir topluluk olarak' birlik içerisinde hareket etmelerini bildirmiştir:

> **Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (Al-i İmran Suresi, 103)**

Yemen için çözülmesi gereken bir diğer hayati sorun da kabilecilik ya da aşiretçilik. Yemen nüfusu birçok Arap ülkesinden çok daha fazla kabileye sahip ve kabileler arasında ciddi çekişmeler yaşanıyor. Hatta kendi aralarında otonom devletler gibi hareket ettiklerini söylemek bile mümkün. Öyle ki; bir kabilenin sahip olduğu işletmede başka bir kabile mensubunun çalışmasına izin verilmiyor. Tabii bu durum ülkenin hem ekonomik hem de siyasi yapısını olumsuz olarak etkiliyor. Oysa tüm kabile fertlerini yaratan Yüce Allah, üstünlüğün 'bir kabileye mensup olmakla değil', 'Kendisi'nden çok korkmakla olacağını' şöyle haber vermektedir:

> **Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)**

Birçok ülkede varlığını hissettiren radikal unsurlar Yemen'de de ciddi bir tehdit. Radikal unsurlar eylemleri ile hem iç huzuru tehdit ediyorlar, hem de ABD'nin insansız hava araçlarıyla yaptığı saldırılara gerekçe oluşturuyorlar.

Bağnazlığın savunduğu batıl din, sapkın bir vahşet dinidir. Böyle bir ortamda kimse düşüncelerini serbestçe açıklayamaz. Bağnazlar herkesin kendi fikirlerini benimsemesini ister, aksi düşüncedeki insanları ise cezalandırırlar. Oysa ki Allah Kuran'da bizlere "**dinde zorlama olmadığını**" açıkça bildirmiştir (Bakara Suresi, 256). Bu nedenle Devletin Yemen halkına, İslam dininin düşünce, ibadet ve fikir özgürlüğünü savunan, herkesin hakkını koruyan, daha da önemlisi herkes için gerçek özgürlüğü tesis eden bir din olduğunu anlatması çok önemlidir.

Yakın zamana kadar Yemen'in karşılaştığı sıkıntıların benzerleri Türkiye'de de tüm şiddeti ile yaşanıyordu. Ancak son 10 yıldır Türkiye'de belirgin bir ekonomik iyileşme ve hızlı bir kalkınma hareketi söz konusu. Hükümet ülke nüfusu içinde önemli orana sahip olan Kürt vatandaşlarımızı kazanmaya yönelik çeşitli hak ve özgürlükler getiren düzenlemeler yapıyor. Benzer bir tavır Sünnilere nazaran azınlıkta olan Alevi kardeşlerimiz için de yapılıyor. Türk Hükümetinin demokrasi ve özgürlükler konusundaki ısrarı, ülkeye barış ve huzuru getirirken Avrupa'ya yakınlaşmayı da sağlıyor.

Tüm bu politikaları mümkün kılan ana faktör, Türkiye'de farklı dinlerin ve mezheplerin başarı ile bir arada yaşamasına vesile olan, modern yani gerçek bir İslam anlayışının olması. Türkiye tüm bu başarıları ile, bağnazlığın hakim olduğu yanlış İslam anlayışına karşı alternatif bir model olarak ortaya çıkıyor. Başarılı olan bu model benzer sorunları yaşayan Yemen için hiç şüphesiz yol gösterici olacaktır. Siyasi istikrarını sağlamış, alabildiğine dindar ama modern, sanata ve bilime önem veren müreffeh bir Yemen her Türk için de bir gurur ve sevinç kaynağı olacaktır.

Nasıl Bir Yemen?

National Yemen, 8 Mart 2014

Yemen bugünlerde çeşitli siyasal sorunlar yaşıyor. Üstelik giderek artan bir iç çatışma ve ayrışma tehdidi altında. Bir diğer sorun ise halkın çok yoksul olması. Evet, Yemen'in karşısında bir an önce halletmesi gereken oldukça önemli problemler var...

Yemen'de özgürlük talebinde bulunan pek çok kimse var. Kimi mezhebi, kimi aşireti, kimi de siyasi görüşü için özgürlük istiyor. Ancak Yemen'deki gruplardan hiçbiri diğerlerinin özgürlüğünü de savunmuyor. Bunun da ötesinde, bazı grupların -özellikle de Müslüman grupların- ülkede özgürlükleri engelleyeceği, düşünceleri kontrol altına almaya çalışacağı, sanatı ve bilimi sınırlandıracağı yönünde endişeler var.

Oysa İslam insanlara, düşünce, ibadet ve ifade imkanı sağlayan, kişilerin her türlü hakkını koruma altına alan ve daha da önemlisi toplumun her bir bireyine gerçek özgürlüğü sunan bir din.

Dinin Özgürlük ve Demokrasi Getirdiği Bir Yemen

Yemen'deki Müslümanlar hangi mezhep ya da cemaatten olursa olsunlar, yaşadıkları toplum içerisinde, her türlü düşüncenin ve inancın rahatça ifade edilmesini istemelidirler. Çünkü Müslüman, karşısındakinin hayatına, fikirlerine, yaşantısına saygı duyar. Farklı fikirlerin hatta ateist ideolojilerin dahi anlatılmasına karşı çıkmaz ki, böylece bu fikirlere karşı gereken cevabı ilmi ve fikri olarak tam verebilsin. Düşüncelerin, ideolojilerin baskı altına alınıp yasaklanması, Müslüman için bir kolaylık değil, tam tersine tebliğini zorlaştıracak, ilmi mücadelesini daha güç hale getirecek bir durumdur.

Mezhep Farklılıklarının Gerilim Yaratmadığı Bir Yemen

Yemen'de yaşanan olaylar içinde en acı olan, kuşkusuz, Müslümanın silahını Müslümana doğrultmasıdır. Oysa tüm Müslümanlar birbirlerine Allah'ın emanetidir. Müslümanların birlik olmaları Allah'ın açık bir emri olduğu halde, Ortadoğu'da olduğu gibi, Yemen'de de Müslümanlar ayrılığa düşmüş ve birbirleriyle kavgaya tutuşmuş durumdalar.

Allah'ın, Kuran'ın Al-i İmran Suresi'nin 103. ayetinde belirttiği, '**Müslümanların dağılıp ayrılmamaları**' yönündeki açık emrine rağmen, Müslümanların birbirlerine karşı öfke ve nefretle saldırmaları çok büyük bir hatadır. Müslümanların derhal mezhep ayrılıklarını bırakarak bu hatadan dönmeleri ve Allah'ın farz kıldığı şekilde birlik olmaları gerekir. Allah'ın Kuran'da tüm Müslümanlara tek bir topluluk olarak hitap etmesi de yine, Müslümanların birlik olması gerektiğini gösteren bir diğer delildir.

İşinin Ehli Olan Kişilerin Yönettiği Bir Yemen

Yemen'de insanlar, ülkenin iyi yönetilmesini ve şartlar ne kadar zorlu olursa olsun, yöneticilerin hukuk ve demokrasi dışında başka yollara sapmamalarını, temel insan haklarını düstur edinmelerini arzu ediyorlar. Halkın ülkeyi yönetenlerden bir diğer beklentisi ise, kendilerini Yemen'in mutlak hakimi olarak addedip, zorbaca yöntemlerle kibirlerini tatmin etmekten kaçınmaları.

Böyle adil bir yönetici olmak için, Allah'a samimi olarak iman etmek, Allah'tan korkup sakınmak şarttır. Böyle kişilerin sosyal, politik ve ekonomik uygulamaları iktidarına güç sağlayan bireylerin rızalarına göre değişkenlik göstermediği için kimseden etkilenmez, her zaman demokratik, adil ve hakkaniyetli olur. Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in, hem Müslümanlar arasında verdiği hükümler, hem diğer din, dil, ırk ve kavimlerden olan kişilere karşı adil ve şefkatli tutumu, hem de Allah'ın ayetinde bildirdiği gibi zengin-fakir ayırmaksızın herkese eşit davranması, demokrasi anlayışına ideal bir örnek oluşturur.

Sosyal Adaleti Sağlamış Müreffeh Bir Yemen

Allah Kuran'da servetin belirli odakların elinde toplanması yerine, yoksullar ve ihtiyaç içinde olanlar arasında paylaştırılmasını istediğini bildirmiştir. Yemen'de de huzurun ve refahın şartı, halkın içine düştüğü yoksulluğun giderilmesi ve gelir farklılıklarının ortadan kalkmasıdır. Sosyal demokrasi olarak nitelenebilecek bu özellik, Yemen'de İslam ahlakının yaşanmasıyla kolaylıkla hayata geçebilir.

Özlenen Yemen İçin Çözüm

Sonuç olarak, Yemen'deki adaletsizliğin, kargaşanın, terörün, katliamların, açlığın, sefaletin ve zulmün tek bir çözümü vardır: Kuran ahlakı.

Ülkede var olan sorunlara genel olarak bakıldığında, tüm bu olaylara sevgisizlik, nefret, kin, düşmanlık, çıkarcılık, bencillik, umursamazlık, acımasızlık gibi duyguların ve ahlaki dejenerasyonun neden olduğu görülecektir. Bu olayları çözmenin ve tamamen ortadan kaldırmanın yolları ise sevgi, şefkat, merhamet, acıma, karşılık beklemeden hizmet etme, şevkli ve duyarlı olma, fedakarlık, dostluk, hoşgörü, sağduyu ve akıldır. Bu özellikler ise Kuran ahlakını eksiksiz olarak yaşayan insanlara aittir.

Yemen için en önemli konu, Kuran ahlakının dinsizliğin karşısında üstün gelmesi için Müslümanların fikri alanda mücadele etmeleridir. Yapılabilecek en etkili faaliyetlerden biri, kuşkusuz, insanlardaki iman zafiyetini ve ateizm telkinini ortadan kaldıracak şekilde bilimsel yaratılış delillerinin anlatılmasıdır. Tüm insanlara İslam'ı tebliğ etmek her Müslüman için çok önemli ve aciliyetli bir ibadettir.

Yemen'de Fakirlik Sorunu ve Kalkınma

National Yemen, 11 Mayıs 2014

Devletler sağlıktan eğitime, terörle mücadeleden toplu taşımaya kadar tüm toplumsal ihtiyaçları karşılayabilmek için büyük bir maddi güce ihtiyaç duyar. En zengininden en fakirine kadar tüm ülkelerin küresel krizden payını aldığı, işsizliğin arttığı bu dönemde Yemen de benzer sıkıntılar yaşıyor.

Yemen'deki ekonomik sorunlardan biri, fiyatlardaki yüksek artış oranı. Çekirdek enflasyon olarak isimlendirilen mevsimsel etkilerden uzak bazı temel tüketici ürünlerindeki fiyat artışı, bu yıl itibarı ile %166'ya vardı. 2011 yılı Ekim ayında %25'i bulan fiyat artışlarının şimdilerde %12'ye inmiş olması ise olumlu bir gelişme. Buna karşın Yemenlilerin gelirlerinin fiyatlar kadar artmamış olması, ülkede fakirliğin yaygınlaşmasına yol açıyor. Zorluk içinde yaşayan Yemenlilerin aylık gelirleri hiçbir ihtiyaçlarını karşılayamıyor ve bunun yanında ülkenin dört bir yanında çok büyük bir işsizlik sorunu yaşanıyor.

Yapılan araştırmalara göre Yemen'deki işsizlik oranı 2012 yılı itibarıyla %30'a ulaştı. Bu kişilerin bakmakla yükümlü oldukları aileleri de göz önünde bulundurulduğunda bu sayı daha da artıyor. Bu denli yüksek işsizlik oranının olduğu bir ülkede üretimden, verimlilikten bahsetmek ise mümkün değil.

Gelirler ile giderler arasındaki dengesizlik sadece fert bazında değil, ülke bazında da belirgin bir sorun oluşturuyor. Yemen'in 850 milyon dolarlık ihracatına karşılık, yaklaşık 1.5 milyar dolarlık ithalatı var. Bu da ülkenin ödemeler dengesini olumsuz etkiliyor.

Aradaki bu farkı kapatıp hayatın normal akışının sağlanması için Yemen Hükümeti, diğer ülkeler gibi, dış yardım arayışına giriyor. Ne var ki ihtiyaç duyulan dış yardımlar bulunsa bile bu yeterli olmuyor çünkü bu yardımların geri ödenmesi için gereken faizler, fiyatlarda ve vergi oranlarında artış gibi çok daha büyük sorunlar doğuruyor.

Günümüzde devletlere, özellikle de Yemen gibi ekonomik açıdan iyi durumda olmayan devletlere yapılan yardımlar faiz sistemi üzerine kurulmuştur. IMF ya da Dünya Bankası veya diğer uluslararası kuruluşların verdiği yüksek faizli yardımların ülke ekonomisine pek çok açıdan olumsuz etkileri olmaktadır.

Bu yardımlar çoğunlukla temel ithal ürünlerin finansmanının sağlanmasında, memur maaşlarının ödenmesinde, bütçe açığının kapanmasında kullanılmaktadır. Bunların tamamı günü kurtarma amacını taşımakta ve bu da ülkenin daha büyük bir borç ödeme sarmalına düşmesine neden olmaktadır. Nitekim aldığı yüksek faizli dış yardımlar ile bütçe açığını kapatan ve üretimini geliştirerek durumunu düzeltebilen, refah ve zenginliğe ulaşabilen bir ülke henüz mevcut değildir.

Yemen'in kalkınması ve yerleşik toplumsal bir özellik haline gelmiş olan fakirliği yenebilmesi için dikkat edilmesi gereken temel bazı teknik hususlar şunlardır:

- Yemenlilerin maddi ve maddi olmayan ihtiyaçlarının giderilmesi için gerekli özgürlükleri güçlendiren yasal düzenlenmelerin hemen yapılması,
- Kalkınmaya yönelik yatırım ve desteklerin dar bir bölgede gerçekleştirilmesi yerine, Yemen'in geneline yayılması,

- Yemenlilerin zengin devletler ya da uluslararası kurumlardan gelecek maddi desteği beklemek yerine, kendi kendilerine yetecekleri tedbirlerin alınması,
- Ülke dışı kaynaklardan alınan finansmanların gelir getirici kalkınma programlarında kullanılması, kişisel kullanımlara ve suiistimal edilmelerine engel olunması,
- Yemen'in toplumsal yapısında kültürü ya da mezhebi nedeniyle farklılık gösteren tüm gruplara ve özellikle kadınlara saygı gösterilmesi ve fırsat eşitliğinin tanınması,
- Yemen'de su, hava, toprak gibi doğal unsurların zarar görmesine engel olunması.

Bu düzenlemelerin hemen hayata geçirilmesi Yemen için de bir umut ışığı olacaktır. Yoksa yüksek enflasyon ve faizlerin hakim olduğu; yatırımın yapılmadığı, paranın bankalarda, yastık altlarında veya kasalarda biriktirilerek yığıldığı bir ekonomi, hayat pahalılığı, enflasyon gibi sorunları da beraberinde getirmektedir.

Oysa üretim yapılması durumunda, ülke ekonomisinde genel anlamda bir düzelme yaşanacak, piyasa hareketlenecek ve bu da herkes için yarar sağlayacaktır. Nitekim parayı biriktirmek, malı yığmak Allah'ın Kuran'da beğenmediğini bildirdiği davranışlardır. Kuran'da insanların ellerindeki parayı sürekli olarak hayır yönünde kullanmaları emredilir. Tevbe Suresi'nin 34'üncü ayetinde malını hayırdan yana kullanmaya yanaşmayan ve yığıp biriktiren kişilerin acı bir azapla karşılık bulacakları bildirilmektedir.

İslam ahlakının yaşandığı bir ortamda yaşam şartları tamamen insanların lehlerine olacak şekilde düzenlenir. Bu nedenle faiz de yasaklanmış, kişilerin ağır borç yükü altında ezilmeleri Bakara Suresi'nin 275'inci ayetiyle engellenmiştir. Allah bir başka ayetinde ise, faizin insanlara bereket getirmeyeceğini şöyle haber verir:

Allah faizi yok eder de sadakaları artırır. Allah günahkar kafirlerin hiçbirini sevmez. (Bakara Suresi, 276)

İnsanların hayat şartlarının iyileştirilebilmesi için, ülke içinde bir düzen ve istikrarın olması çok önemlidir. Bu istikrar ekonomiden sosyal yaşama kadar her alana hakim olmalıdır. Bu konuda tüm Müslümanlara çok büyük sorumluluklar düşmektedir. Kimse bir başkasının çözüm üretmesini beklememeli, her birey, kendi elinden geleni yapmalıdır. Çünkü Allah bu konuda tüm inananları sorumlu kılmıştır.

Bu sorumluluğu yerine getirebilmek ise, öncelikle dini ve dinin insan hayatına sunduğu güzellikleri anlatmakla mümkün olabilir. Örneğin, infak edilen ve hayır yolda kullanılan malın bereketli olacağına, faizin ise bereketsizlik getireceğine iman eden bir topluluk, malının ihtiyacından arta kalanını hayır yönünde kullanacaktır. Böyle bir sistemde ise, tüm ülkenin nasıl bir refaha ulaşacağı açıktır. İnsanların böyle bir anlayışı uzak ve erişilmez görmemelerini sağlamanın tek yolu ise, onlara Kuran ahlakını öğretmektir.

Ayrıca şunu da belirtmek gerekir ki, Kuran ahlakının rehberliğinde yaşanan bir hayatta Allah korkusu ile hareket edildiği için, insanlar yalnız kendi çıkarlarını koruma amacıyla değil, tüm insanların rahatı ve çıkarı için uğraşırlar. Çünkü İslam ahlakında birlik, beraberlik, yardımlaşma ve dayanışma çok önemlidir.

Böyle bir toplumda, Allah'ın yasakladığı bir eylem olduğu bilindiği için başkasının hakkına tecavüz etmek de söz konusu olmaz. Kimse kimsenin payına göz dikmez. Ölçüde hiçbir adaletsizlik yapılmaz. Kuran ahlakının yaşandığı bir toplumda, dinsizliğin oluşturduğu adaletsiz, çıkara dayalı, güçlünün zayıfı ezdiği, insanların haksız yollarla başka insanların paylarını kendi paylarına kattığı bir sistem asla yaşanmaz.

Kuran ahlakının yaşandığı Yemen'de israf olmaz, israfa kaçan tüketim de olmaz. Yardımlaşma ve adalet sayesinde insanların ekonomik güç seviyesi yükselir. Müreffeh bir toplum oluşur. Kuran ahlakının yaşandığı, toplumsal barış ve sosyal adaletin sağlandığı "Asr-ı Saadet" dönemi bu gerçeğin en açık delillerindendir.

Yemen'in Ulusal Bütünlüğü Nasıl Sağlanacak?

National Yemen, 21 Mart 2014

Avrupa ülkeleri uzunca bir süredir birlik arayışı içindeler. Buna karşın Ortadoğu'da ise şiddetli bir ayrışma süreci hüküm sürüyor. Etnik ve mezhepsel farklılıklar nedeniyle bu bölgedeki ülkelerde çatışmalar, hatta bölünmeler yaşanıyor.

Yemen, ayrışma sürecinin etkisindeki Ortadoğu ülkelerinden biri. 2007 yılı başında kurulan Güney Hareketi, "Güneyin milli kaynaklarının iktidara gelen merkezi hükümetler tarafından sömürüldüğü" gerekçesiyle sık sık Kuzeyden ayrılmayı talep ediyordu. Yemen'deki Hükümet bu talep karşısında, ülkenin birlik ve bütünlüğünü koruma amacıyla federal siteme geçmekte karar kıldı.

Açıklanan plana göre Sana federal başkent olacak, Aden ise ticari merkez olmasından dolayı farklı bir statüde tutulacaktı. Yemen resmen 6 bölgeye ayrılacak ve kuzeydeki 4, güneydeki 2 bölge yerinden yönetilecekti. Bölgelere bağımsız yargı ve yürütme yetkilerinin verileceği de söylenen bu plan, yapılacak halk oylamasında kabul görürse uygulamaya geçirilecekti. Peki, acaba gerçekten bu sistem Yemen'de yaşanan sıkıntılara çözüm olacak mı?

Şüphesiz bunun açıklığa kavuşması için, öncelikle bölgelere verilecek yetkilerin neler olacağını ve bölgeler ile federal başkent Sana arasındaki bağın nasıl kurulacağını bilmek gerekiyor. Bu konuda henüz açıklanmış net bir bilgi yok.

Günümüz devletlerinde en çok rastlanan örgütlenme biçimi federal ve üniter sistemlerdir.

Üniter sistemlerde devlet bölünmez bir bütündür. İl ve ilçelere bölünse de, bunlar basit idari bölümlerdir ve merkezden atanan vali gibi yöneticilerle idare edilirler. Merkez, ülkenin tamamına etki eden idari, adli ve ekonomik kararları alır ve uygular. Nitekim Yemen'de hala mevcut olan sistem de böyle işlemektedir.

Federal sistemlerde ise ülke birden çok bölgeye bölünmüştür. Bölgeler dışarıya karşı tek bir devlet gibi görünseler de, her bölge kendi içinde ayrı bir devlet gibi örgütlenmiştir. Bölgeler kendi idari, adli ve ekonomik kararlarını alarak bunları uygulayabilirler. Buna karşın bölgelerin egemenlikleri yani yetkileri sınırsız değildir. Bölgeler merkezi bir hükümete yani bir üst devlete tabidirler. Bu tabiiyet federal anayasa ile belirlenmiş olup her federal ülkede farklı derecelerde olabilmektedir.

Federal sistemlerde bölgesel yönetimler ile merkezi federal hükümet arasında egemenliğin paylaşımı konusunda ortaya çıkacak sorunlar, ülke bütününü ilgilendiren politikaların tüm bölgelerde uygulamasında bir hantallık ortaya çıkarır. Bu da zaman içinde büyük yönetimsel krizlere dönüşebilir.

Federal sistemlerde her bölge kendi çıkarını gözeteceği için bütünün çıkarlarını gözetmek, ülke refahını ülke bütününe yaymak zor olur. Özetle Yemen'de federal sisteme geçiş bütünleşmekten ziyade ayrışmayı daha da artırabilir. Federal sistemlerdeki bölgeler genellikle etnik ve mezhepsel farklara göre şekillendirilir. Bu nedenle ülke nüfusunda mezheplere ve etnik kökenlere göre bölgesel göçler yaşanması muhtemeldir ki bunun ayrışmayı daha da artıracağı açıktır.

Federal sistemlerde bölgelerin ayrılarak yeni bağımsız bir devlete dönüşmelerini engelleyecek tedbirler olsa da, ayrılma talepleri sanılandan daha yaygındır. Hele ki bölgeler; Kanada'nın Quebec ya da Hindistan'ın Keşmir eyaletleri gibi

etnik ve dini farklara göre oluşturulmuşsa, "ayrılma talebi" kaçınılmaz bir son olarak ortaya çıkar. Bölgeler arasındaki ekonomik farklar da ayrılma talebini güçlendirir. Örneğin sanayinin ve ekonominin son derece gelişmiş olduğu Katalonya, kendi kaynak ve imkanlarının diğer bölgelerce kullanıldığı gerekçesi ile İspanya'dan ayrılmak istemektedir.

Şüphesiz Yemen halkı demokrasi çerçevesi içinde, tüm artı ve eksilerini gözeterek hangi sistemin kendileri için daha ideal olduğuna karar verecektir. Seçilen sistem hangisi olursa olsun her Yemenli, Müslümanların ayrılıktan kaçınarak, Allah'ın farz kıldığı şekilde birlik olunması gerektiğini bilmelidir. Allah Kuran'da tüm Müslümanlara 'tek bir topluluk olarak' ve 'birlik içerisinde hareket etmeleri gerektiğini' şöyle bildirmiştir:

> **Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (Al-i İmran Suresi, 103)**

Hangi sistem ile olursa olsun, demokrasi çerçevesi içinde ulusal bütünlüğün korunması Yemen'de hiç şüphesiz iyi ve akılcı insanların ittifakı ile mümkündür. Eğer Yemen bunu gerçekleştirebilirse, İslam dünyasında büyük bir başarıya da imza atmış olacaktır. İslam dünyası ayrışmalara değil birleşmeye, bütünleşmeye muhtaçtır. Yemen'in önünde büyük bir fırsat duruyor: Suni kutuplaşmalar yerine uzun zamandır arzulanan Müslümanların ittifakını gündeme getiren bir ülke olarak tarihe geçmek.

Yemen Doğal Zenginliklerini Nasıl Değerlendirebilir?

National Yemen, 13 Nisan 2014

Yemen hatırı sayılır bir petrol ve doğalgaz rezervine sahiptir. Ancak Yemen'in bunlardan tam olarak istifade edebildiğini söylemek mümkün değildir. Yemen, Ortadoğu'nun en büyük dördüncü nüfusuna sahip ülkesi olmasına karşın, -Filistin sayılmazsa- Ortadoğu'nun en düşük elektrik üretim kapasitesine sahip ülkesidir. Kişi başına gerçekleştirilen kurulu güç Yemen'de 40 W. kadarken, Türkiye'de 857 W'dır.

Dünya Bankası'nın verilerine göre Yemen nüfusunun sadece %40'ı elektrik kullanma imkanına sahip çünkü elektrik şebekesi tüm ülkeye yayılmıyor ve mevcut elektrik alt yapısı bir hayli eski. Öyle ki üretilen elektriğin neredeyse %25'i nakledilirken şebekede kayboluyor. Peki, zengin petrol ve doğalgaz kaynakları olan Yemen enerji üretiminde neden bu kadar yetersiz? Bu sorunun cevabı çok açık:

Yemen'deki enerji kaynakları ihracat için kullanılıyor. IMF'ye göre kamu gelirinin %60'ı petrol ve doğalgaz satışından sağlanıyor. Buna karşın, Yemen basınında çıkan haberlere göre, halk elde edilen bu gelirden yeterince istifade edemiyor.

Yemen'de bir kalkınma hamlesinin başlatılabilmesi için çok iyi bir enerji planlaması yapmak şart. Rezerv tespiti, çıkarma, işleme, ihracat ve ihracat gelirlerinin kullanımı bu planlamanın ayakları.

Planın işlemesi için Yemen'in gelirlerini ilk etapta tesisleşmede kullanması gerektiği açık. Enerji ihracatından elde edilecek gelir ile doğrudan yeni santraller ve elektrik şebekelerinin kurulması isabetli bir yatırım olacaktır. Yemen bu konuda Türkiye'den çok istifade edebilir.

Türkiye, doğalgaz temin edebileceği yeni ülkeler arıyor. Üstelik enerji tesisleri kurma ve işletme kapasitesine sahip. Enerji sektöründe çok sayıda yetişmiş elemanı da mevcut. Bunun yanısıra maliyetler Avrupa ve Amerika'ya göre çok daha düşük. Yemen Türkiye'ye vereceği petrol ve doğalgaz karşılığında, enerji santralleri ile yeni elektrik şebekeleri talep edebilir. Üstelik Yemen Hükümeti bunlar için Türkiye'de başarı ile uygulanan yap-işlet-devret yöntemini de tercih edebilir. Mala karşılık hizmet olarak özetlenecek bu yöntem, Yemen'deki gelirlerin iyi değerlendirilemediği ya da bölgelere adil bölüştürülemediği tartışmasını da sonlandırabilir.

Yemen'in fosil kökenli enerji kaynakları sınırlı. Ülkenin 3 milyar varil petrol ve 480 milyar metreküp doğalgaz rezervi olduğu tahmin ediliyor. Tüketimleri bugünkü hızda devam ettiği takdirde ülkedeki tüm petrolün 30 yılda, doğal gazın ise 50 yılda tükeneceği hesaplanıyor. Gerçekte ise petrol ve doğalgazın tamamının hesaplanandan çok daha kısa sürede tüketilmesi söz konusu.

Enerji kaynaklarının sınırlı olması, Yemen'de çözülmesi gereken bir diğer sorun. Ancak ülkedeki rüzgar, Güneş ve küçük su kaynaklarına dayalı elektrik santralleri kurulmak suretiyle bu sorun aşılabilir. Bu konuda da Türkiye, Yemen için pekala çok iyi bir çözüm ortağı olabilir.

Tüm bunların gerçekleştirilebilmesi için her şeyden önce Yemen'de boru hatlarındaki güvenlik sorununun üstesinden gelinmesi şart. Çünkü ülkedeki boru hatları ve enerji tesisleri sık sık sabotajlara maruz kalıyor. Öyle ki kabileler

bölgelerinden geçen hatların güvenliği karşılığında büyük paralar isteyerek Devlete adeta şantaj yapıyorlar. Bunun için Yemen'de bir an önce hem Devlet otoritesinin güçlendirilmesi, hem de kabilelerde ulusal bir bilinç ve dayanışma ruhunun oluşturulması gerekiyor.

Görüldüğü gibi Yemen'in tüm zenginliklerinin, Yemenlilerin yararına kullanılması için, sadece bu zenginliklere hükmedenlerin değil, bunlardan istifade edecek olanların da vicdan sahibi olmaları şart. Vicdan sahibi olmanın yegane yolu ise iman. Ancak imanlı insanlar, sürekli olarak vicdanlarını kullanarak hareket ederler.

Dolayısıyla Yemen'deki adaletsizliklerin, kargaşanın, terörün ve sefaletin tek bir çözümü var: Kuran ahlakının yaşanması.

Yemen'de var olan sorunlara genel olarak bakıldığında, tüm bu olaylara sevgisizlik, nefret, kin, düşmanlık, çıkarcılık, bencillik, umursamazlık, acımasızlık gibi duyguların ve akıl kullanılmamasının neden olduğu görülecektir. Bu olayları çözmenin ve tamamen ortadan kaldırmanın yolları ise sevgi, şefkat, merhamet, acıma, karşılık beklemeden hizmet etme şevki, duyarlı olma, fedakarlık, dostluk, hoşgörü, sağduyu ve akıldır. Bu özellikler ise ancak Kuran ahlakını eksiksiz olarak yaşayan insanlarda ortaya çıkar. Allah ayetlerinde Kuran ahlakını yaşamanın, insanları karanlıklardan aydınlığa çıkardığını şöyle bildirir:

> **… Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir Kitap geldi. Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları Kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltip-iletir. (Maide Suresi, 15-16)**

Allah bir başka ayetinde ise, Kuran'a uyulmadığında yeryüzünde var olan her şeyin bozulmaya uğrayacağını haber verir:

> **Eğer hak, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olsaydı hiç tartışmasız, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes (ve her şey) bozulmaya uğrardı. Hayır, Biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (Müminun Suresi, 71)**

Tüm sorunların çözümü için yapılması gereken en önemli şey, Kuran ahlakının tüm Yemen'de yaşanılır hale gelmesidir.

Aksinde, unutmamak gerekir ki, vicdanlarını kullanmayanlar, yetimlere, yoksullara, zavallı masumlara karşı duyarsız ve umursuz davrananlar, dünya hayatında kendilerine verilen malları boşa harcayanlar, zulüm gören kadınları, çocukları, yaşlıları ilgisizce seyredenler, her türlü ahlaksızlığın ve çirkinliğin yeryüzünde yaygınlaşmasından hoşnutluk duyanlar ve bu bakış açısını teşvik eden insanlar ahirette bunların hesabını mutlaka vereceklerdir:

> **Dini yalanlayanı gördün mü? İşte yetimi itip-kakan, yoksulu doyurmayı teşvik etmeyen odur. İşte (şu) namaz kılanların vay haline, ki onlar, namazlarında yanılgıdadırlar, onlar gösteriş yapmaktadırlar, ve 'ufacık bir yardımı (veya zekatı) da' engellemektedirler. (Ma'un Suresi, 1-7)**

Kadının Yemen Toplumundaki Yeri

National Yemen, 1 Mayıs 2014

Yemen'in gelişimi ve istikrarındaki en önemli unsurlardan biri, bu ülkede yaşayan kadınlardır. Yemen nüfusunun yarısını oluşturmalarına karşın kadınlar, nüfusun diğer yarısı yani erkekler ile aynı imkanlara sahip değiller. Uluslararası kurumların yayınladıkları istatistiki bilgilere bakıldığında bunu hemen görmek mümkün.

Dünya Ekonomik Forumu'na göre Yemen cinsiyet ayrımcılığının en fazla olduğu bölge.

Yemen'deki kadınların büyük çoğunluğu okuma yazma bilmiyor. Kadınların yarıdan fazlası da 18 yaşına daha basmadan evlendiriliyor. Yemen'in kırsal bölgelerinde erkeklerin %73'ü ilkokula giderken, kadınların sadece %30'u okula gidiyor. 1995'te çıkan yasa, cinsiyete göre ayrımı yasaklasa da, özellikle iş yerlerinde kadınlara ayrımcılık yapılıyor.

Kadınların okuma yazma oranının %35 olduğu Yemen'de, kadın erkek arasında ekonomik olarak da derin bir ayrım var. Aynı işte çalışan bir erkek 100 kazanırken, aynı durumdaki bir kadın ancak 30 oranında kazanabiliyor. Yemen, dünyadaki 136 ülke arasında kadın eğitimi konusunda 134. sırada. Yemen'deki kadınların eğitim, evlilik, sağlık imkanları ve insan hakları çok düşük seviyede. Boşanma, velayet ve miras hakları da aynı şekilde çok alt düzeylerde. Kadınların seyahat etme ve pasaport alma hakkı da ancak babalarının ya da kocalarının onayıyla mümkün olabiliyor. Yemen Parlamentosunda kadınların temsili ise dünyada en düşük seviye olan %1 seviyesinde. Dünya Ekonomik Forumu'nun 2013 yılında kadın hakları konusunda yaptığı araştırmada Yemen 136 ülke içinde son sırada yer alıyor.

Peki Yemen'de yaşayan kadınlar neden bu durumdalar?

Aslında Fas'tan Afganistan'a kadar uzanan İslam coğrafyasında pek çok ülkede kadınlar Yemen'dekine benzer koşullarda yaşıyor. Bu durum bazı insanların, kadınların içinde bulunduğu olumsuz koşullardan İslam'ı sorumlu tutmasına neden oluyor. Şüphesiz bu apaçık bir yanılgı. İslamiyet hakkında birçok insandaki bilgi eksiği, her konuda olduğu gibi kadınların hakları ve Kuran'da kadının önemi konusunda da ortaya çıkıyor. İslam'da kadınlara ikinci sınıf insan muamelesi yapılması emredildiği yanılgısı Kuran ayetlerine değil, çeşitli hurafelere dayanıyor.

Allah Kuran'da kadınların sürekli olarak korunmalarını ve gözetilmelerini emretmektedir. Allah ayetlerde kadınların korunması için erkeklere çeşitli sorumluluklar vermiştir. Bu durumu erkeğin kadına egemenliği olarak anlamak, ancak bir bilgi eksikliğinin ya da art niyetli ve kasıtlı bir yaklaşımın göstergesidir. Kuran-ı Kerim'e göre erkekler kadınların hakimi değil, yalnızca onları gözetip koruyan kişilerdir:

> **Allah'ın, bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcaması nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde 'sorumlu gözeticidir'... (Nisa Suresi, 34)**

Allah ayette bildirdiği üzere, erkeği kadını korumakla, kollamakla görevlendirmiştir. Nitekim bu ayette geçen **"kavvam"** kelimesinin Arapça anlamı, **"koruyucu, kollayıcı, gözetici"** demektir.

Allah herhangi bir mağduriyet yaşamamaları için, kadınları çeşitli maddi ve manevi haklarla desteklemiş, kadınları övmüş ve hukuk olarak da onları hep önde tutmuştur. Ayetlere göre kadın boşandıktan sonra da maddi güvence altına alınmakta, örneğin kadınlara verilen mallar boşanmayla birlikte geri alınamamakta, ayrıca kadınların bundan sonraki

hayatlarında barınmaları da sağlanmaktadır. Kuran'da ayrıca kadınlara zorla mirasçı olunması yasaklanmış ve Müslümanların annelerine karşı özel hürmet göstermeleri gerektiği de belirtilmiştir.

Bütün bunların yanı sıra Allah ayetlerde kadın ile erkeğin toplumdaki yerinin eşit olduğunu bildirmiştir. Sonsuz merhamet sahibi olan Rabbimiz kadın ile erkek arasında ayrım yapan tüm cahiliye inanışlarını Kuran ayetleriyle ortadan kaldırmış, kadına hak ettiği değerin verilmesini emretmiştir. Kadın ya da erkek, her kim olursa olsun, insanlar arasındaki üstünlük, kişinin Allah'a olan imanı, ahlakı, kişiliği ve Müslümanca yaşamaktaki kararlılığına göredir.

Bir başka ayette ise Allah, **"Erkek olsun, kadın olsun, bir mümin olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz."** (Nahl Suresi, 97) şeklinde buyurarak, erkek ya da kadın, kim olursa olsun, tüm insanların dünyada ve ahirette hiçbir haksızlığa uğratılmadan eksiksiz olarak karşılık göreceklerini hatırlatmıştır. Tüm bunlar Allah'ın inanan kulları üzerindeki rahmetinin delilleridir.

Yemen yapısal olarak büyük bir değişim hazırlığında. Bu hazırlık Yemen'de kadınların toplumda saygın ve daha etkin bir yer edinmeleri için büyük bir fırsat olarak değerlendirilebilir. Sözgelimi hazırlanmakta olan anayasada kadınların modern Batı toplumlarındaki haklara kavuşması için düzenlemeler yapılabilir. Kadın haklarının güçlendirilmesi ve kadının korunmasına yönelik yasal düzenlemeler Yemen Anayasası ile sınırlı tutulmayıp Medeni Kanun ve Ceza Kanunu'nda da yapılan değişiklikler ile güçlendirilebilir.

Yemen'de kadınlara karşı ayrımcılığın kaldırılması, kadına şiddetin önlenmesi ve hepsinden önemlisi kadınlara daha çok eğitim imkanı tanınması, ülkenin kalkınması için atılacak önemli adımlardandır. Tüm bunlar sadece bir partinin girişimi olarak kalmamalı, ülkedeki tüm partilerin desteğiyle kadınlara daha çok imkan tanınması ulusal bir politika haline getirilmelidir. Yemen Parlamentosunda kadınlara verilen temsil hakkının arttırılması, bu konuda yapılacak güzel bir başlangıç olacaktır.

Yemen'de Partilerin Uzlaşabileceği Asgari Müşterekler

National Yemen, 3 Mayıs 2014

Arjantin'den Kanada'ya, Kore'den Türkiye'ye kadar birçok ülkede siyaset, partiler aracılığı ile yürütülüyor. Siyasi partiler modern politikanın ve demokrasilerin olmazsa olmazlarından. İster demokrasinin temel aracı, isterse de zulmün kaynağı kabul edilsin, partiler, Devlet ile toplumlar arasındaki bağ konumundalar. Yemen'de bu bağı canlı tutan partilerin bazıları şunlar:

Genel Halk Kongresi, Yemen Islah Birliği, Yemen Sosyalist Partisi, Arap Sosyalist BAAS Partisi, Yemenliler Birliği Partisi, Cumhuriyet Partisi, Demokratik Parti ve Halkçı Düzenleme Partisi.

Bu partilerin bir kısmı Yemen'de liberal ağırlıklı politikaları ya da İslami bir anlayışı savunuyor. Yemen'de, Irak ve Suriye'deki BAAS Partisi'ne benzer, Arap milliyetçisi politikaları çözüm olarak sunan partiler de var.

Yemen'deki partiler toplumun isteklerini hayata geçirmeyi vaat ederek seçimleri kazanmayı ve böylece iktidarı ele geçirmeyi hedefliyorlar. Ne var ki bazı partiler değil ulusal problemleri çözmek, sorunları belirlemekte bile başarısız olabiliyorlar.

BAAS rejiminin Arap ülkelerinde meydana getirdiği zulüm ortamı açıkça görüldüğü halde, sosyalist ya da Nasırcı politikalarla Yemen'in daha güzel bir geleceği olacağını iddia eden partiler bile mevcut.

Yakın zamanda Irak ve Suriye'de faaliyet gösteren BAAS partilerinin başarısızlıkları ülkelerini büyük bir felakete sürükledi. Mısır'da Müslüman Kardeşler'in Hürriyet ve Adalet Partisi, kendilerini desteklemeyenleri dışlayacağı hatta baskıcı bir yönetim kuracağı endişesi ile devrildi. Mısır'da şu an Suriye'deki gibi bir iç savaş yok belki ancak ülkede artık demokrasi de yok. Her an patlaması muhtemel büyük bir kargaşanın ve şiddet dalgasının tedirginliği var.

Bu kötü örneklere karşın Yemen'de halihazırda işleyen bir demokrasi var. Partiler arasında ne kadar büyük fikir ayrılıkları olursa olsun, demokrasinin işlemeye devam etmesi çok önemli. Bunun için Yemen'de partilerin bir asgari müşterekte uzlaşması şart. Üstelik bu müşterek noktalarını, partilerin ideolojilerinde bir değişiklik ya da sınırlama yapmadan oluşturmak da mümkün. Yemen'de milli bütünlüğün korunması ve demokratik yaşamın devamı için bütün partilerin üzerinde uzlaşması gereken temel hususlar şunlar olabilir:

- Yemen'in bir hukuk devleti olarak varlığını korumasına özen göstermek,
- Yemen'de ister sağ, ister sol olsun totaliter nitelikli bir yönetim biçiminin karşısında olmak,
- Etnik veya mezhepsel ayrılıkçı politikalara taraf olmamak
- Hangi ideolojiye veya dünya görüşüne sahip olursa olsun, toplum içerisinde her türlü düşüncenin ve inancın rahatça ifade edilmesini ve insan haklarını savunmak,
- Kendi fikrini hakim kılmak için şiddeti araç olarak kullanmayı reddetmek.

Bu maddelerin dışında sonuncu ve en önemli husus ise Yemen'deki tüm partilerin demokrasiye bağlılıklarını açık ve net bir biçimde beyan etmesi. Ülkede demokrasinin korunmasında en büyük sorumluluk Yemenli Müslümanlara ait. Çünkü İslam'ın özünde bugün demokrasiye atfettiğimiz düşünce, inanç ve ifade özgürlüğü var.

Bazı insanlar demokrasinin insanlık tarihine Antik Yunan'la birlikte girdiğini zannederler. Oysa insanlara demokrasiyi öğreten Allah'tır. Hz. Adem (as)'dan bu yana tüm peygamberler özgürlüğün, hür düşüncenin, fikirlere saygının gerçek temsilcisidirler. Demokrasi denildiğinde insanların aklına gelen özgürlük, adalet, kimseye baskı yapılmaması, her insanın birinci sınıf vatandaş olması, insanlara saygı ve güven duyulması, insanların fikrinden dolayı yargılanmaması gibi tüm kavramların özü din ahlakında mevcuttur. İnsanlar bunları tarih boyunca Allah'ın indirdiği hak dinler vesilesiyle öğrenmişler ve en güzel örneklerine de hak dinlerin yaşandığı dönemlerde şahit olmuşlardır.

Diğer tüm peygamberler gibi Hz. Muhammed (sav)'in peygamberliği süresince de demokrasi anlayışına örnek teşkil eden birçok olay yaşandı. Peygamberimiz (sav)'in yaşadığı coğrafyada çok çeşitli din, dil, ırk ve kabileden insan bir arada yaşıyordu. Bu toplulukların bir arada huzur ve güven içinde yaşamaları, aralarına nifak sokmaya çalışanların etkisiz bırakılmaları çok zordu. En küçük bir sözden veya tavırdan dolayı bir grup diğerine hemen öfkelenip saldırabiliyordu. Ancak Peygamberimiz (sav)'in demokrasi anlayışı, adaletle hükmetmesi, Müslümanlar için olduğu kadar bu topluluklar için de bir huzur ve güvence kaynağı olmuştur. Asr-ı Saadet döneminde Arap yarımadasında Hıristiyan, Musevi, putperest ayırt etmeksizin herkese adil davranılmıştı. Peygamberimiz (sav) Allah'ın **"Dinde zorlama (ve baskı) yoktur..."** (Bakara Suresi, 256) ayetine uyarak, herkese din ahlakını anlatmış, ancak seçimlerini yapmak konusunda herkesi serbest bırakmıştır.

Yüce Allah'ın hak dini, Kuran'da emredildiği şekliyle yaşandığında insanların özlemi içinde oldukları gerçek adalet, demokrasi, saygı ve sevgi de yaşanır. Allah'ın izniyle pek yakında demokrasi, kardeşlik, sevgi, dostluk, barış tarihte eşi görülmemiş bir şekilde, yalnız Yemen'e değil, tüm dünyaya hakim olacak, insanlar imanın neşesini, sevincini, bereketini doya doya tadacaklardır.

Yemen'de Bireysel Hak ve Özgürlüklerin Önemi

National Yemen, 4 Nisan 2014

Yemen'de yeni bir anayasa ve bunun üzerine inşa edilecek yeni bir yönetim biçimi için çalışmalar yapılıyor. Yeni yasalar yapmak ve bu yasaları uygulamak bir Devletin bölünme riskine karşı, silaha başvurmadan alabileceği en akılcı tedbirlerden biri. Hazırlanan anayasanın muhtevası ve tesis ettiği kurumsal yapı ile Yemen'in milli birliğinin tesisi hedefleniyor.

Tabii ki anayasaların tek özelliği devletin kurumsal yapısının ve işleyişinin tarif edilmesi değil. Hazırlanmakta olan anayasada Yemenlilerin mutluluğunu ve refahını sağlamaya yönelik özellikler de olmalı. Bunun için anayasada Devletin pozitif ve negatif yükümlülüklerinin tanımlanması gerekiyor.

Pozitif yükümlülükler devletin yerine getirmesi gereken ödevleri, yani vatandaşın devletinden yapmasını beklediği hakları kapsar. Örneğin sağlık hakkı, konut hakkı, çalışma hakkı, sosyal güvenlik hakkı bu tür haklardandır. Bu tür haklar, devlete sosyal alanda birtakım ödevler yükler. Yemen Devletinin aileyi ve çocukları koruyacağına dair tedbir alması, bunun için teşkilatlanması, eğitimin her Yemenlinin hakkı olması, tarım ve hayvancılıkla uğraşanların korunmasına dair verilecek taahhüt, Yemenlilerin topraklarına ve mülklerine keyfi olarak el konmaması, Devletin çalışma hürriyetini düzenlemesi pozitif yükümlülüklerden bazılarıdır.

Pozitif statü hakları da denen bu yükümlülüklere, kişiye devletten bir şey isteme hakkını verdiği için "isteme hakları" da denmektedir. Bu hakların çoğunluğu sosyal ve ekonomik alana ilişkindir ve sosyal devlet anlayışının sonuçlarıdır. Yemen anayasasında yer verilecek "isteme hakları" Yemen Devletinin halkını ne kadar destekleyip gözeteceğini belirleyecektir.

Burada Yemenlilerin şunu bilmesi gereklidir; bazı pozitif yükümlülüklerin uygulanması, Yemen Devletinin olanakları ile sınırlıdır. Sözgelimi yasalarda, çalışan kadınların çocuklarının gelişimi ve bakımı anayasada Devletin yükümlülüğü olarak tarif edilebilir. Ne var ki Devlet çocuklar için yuva ve kreş açacak ödeneği bulamazsa, bu hak sadece yasada yazılı olduğu ile kalacak, yasayı uygulama imkanı olmayacaktır.

Negatif yükümlülükler ise devletin vatandaşa müdahaleden imtina etmesi gereken durumlarla ilgilidir. Negatif statü hakları da denen bu yükümlülükler devlete, negatif bir tutum, sadece karışmama, "gölge etmeme" ödevi yükler. Yemenlileri devlete ve topluma karşı koruyacak haklar olacağı için bunları "koruyucu haklar" olarak tanımlamak da mümkündür. Yemen vatandaşlarının can güvenliğinin sağlanarak yaşama haklarının temini ve işkencenin önlemesi en temel negatif yükümlüklerdendir. Devletin diğer negatif yükümlülüklerinden bazıları şunlardır:

- Herkesin mahkeme önünde adil yargılanmasının garanti edilmesi,
- Devletin vatandaşlarının özel hayatlarının gizliliğine saygı göstermesi,
- Yemen vatandaşlarının düşüncelerini ülkelerinde özgürce ifade edebilmesi,
- Yemen'de insanların istedikleri dini seçebilmesi ve dinlerinin gereklerini yerine getirebilmesi,

- Hiçbir Yemenlinin cinsiyeti, dini ya da başka bir nedenle ayrımcılığa uğramaması,
- Vatandaşların etkin bir biçimde hak arayabilecekleri makamların tesis edilmesi.

Yemen'de gelir düzeyinin düşük olması, Yemenlilerin kişisel hak ve özgürlüklerinin kısıtlı olması için bir neden değildir. Yönetim biçimi ne olursa olsun, özellikle negatif yükümlülüklerin kapsamlı olarak düzenlendikten sonra itina ile uygulanması halkın huzur ve refahının gelişmesine olumlu bir katkı sağlayacaktır.

Bu nedenle Yemen'de düzenlenecek olan anayasanın, ulusal birliği temin edecek zorunluluk olmasından öte, Yemen insanının yaşam kalitesini yükseltmek için bir fırsat olarak değerlendirilmesi gerekir.

Kuşkusuz Yemen'de insan haklarının gelişimi için yasalarda Devletin gerek pozitif gerekse negatif yükümlülüklerin tanımlanması bir dönüm noktası olacaktır. Ancak ülkede insan hakları kültürünün oluşması için en aciliyetli yol Yemenlileri bu konuda eğitmektir. Çünkü insan haklarının en önemli güvencesi, insan haklarının bilincinde olan insanlardır. Yemenlilerin kendi hakları konusunda bilinçlendirilmeleri, ihlalleri önleyici bir etki sağlayacaktır.

İnsan hakları bilincinin oluşturulmasındaki eğitim ise Kuran ahlakı temelli olmalıdır. Çünkü insan haklarının temeli dindir. Güzel ahlaka dair kavramları, neyin doğru neyin yanlış olduğunu, adaletli insanlar olmamız gerektiğini bize dinimiz öğretir. Bildiğimiz bütün güzel ahlak kavramları, güzel bildiğimiz her şey din kaynaklıdır. Demokrasinin yanısıra kişilerin istedikleri dini seçme özgürlüğüne sahip olmaları da din ahlakının getirdiği güzelliklerdir. Bütün anayasalar din kaynaklıdır. Din olmadan kimse bir anayasa oluşturamazdı. Doğrular, yanlışlar, haklar Allah tarafından bize öğretilmiştir, bu sebeple hangi dinden, hangi mezhepten olursak olalım doğrular ve yanlışlar birdir, aynıdır aslında.

Demokrasiyi, fikir ve inanç özgürlüklerini savunmanın ne anlama geldiğini iyi düşünmek lazım. Herkes kendi dinini seçebilir, hayatını istediği şekilde yaşayabilir. Kuran'a göre bir kişiye dinini değiştirmesi için baskı yapılamaz, belli bir yaşam biçimini seçmesi için şiddet uygulanamaz. Bakara Suresi'nin 256. ayetinde Allah'ın bizlere bildirdiği gibi, **"Dinde zorlama (ve baskı) yoktur".**

Yine Kuran ahlakına göre başkalarının fikirlerinden, inançlarından ya da yaşam tarzlarından duyulan memnuniyetsizlik hakaretle, şiddetle, saldırıyla ifade edilmemelidir. Kafirun Suresi'nin 6. ayetinde bu gerçek **"Sizin dininiz size, benim dinim bana"** şeklinde bildirilmiştir. Herkes istediği inanca sahip olabilir, istediği gibi yaşayabilir; kimse bir diğerinin yaşamına müdahale edemez, saygılı davranır, bu bize Allah'ın emridir.

İşte Yemen anayasasına da din kaynaklı olarak, 'kişinin kendi doğru bildiklerini baskıyla, şiddetle, hakaretle, küfürle başkalarına zorla kabul ettiremeyeceğini' ifade eden kanunlar eklenmelidir. Yemen halkının bunları bilerek hareket etmesi durumunda tüm toplumda huzuru ve rahatı sağlamak mümkün olacaktır.

Yeni anayasada Devlet, Yemen insanın mutluluğunu ve refahını sağlamaya yönelik bir aygıt olarak tanımlanmalıdır. Anayasada Yemenlilerin hakları güvence altına alınmalı ve bunların ihlaline yönelik yaptırımlar da getirilmelidir.

Yemen'de Gündemin Ana Maddesi Yine Terör

National Yemen, 18 Mayıs 2014

Türkiye'de büyük Soma felaketi, Ukrayna'da referandumlar, Suriye'de iç savaş, Nijerya'da Boko Haram. Dünyanın haber gündemindeki ana başlıklar bunlar. Yemen'de ise gündemin ana maddelerinden birisi yine terör.

İran ekonomi ataşesi Ali Aşgar Esadi'ye, yoldan geçen bir araçtan ateş açılması, diplomatın göğsünden ve omuzundan vurularak ölmesi, yakın zamanda yaşanan terör olaylarından birisi. Son birkaç hafta içinde gerçekleşen diğer terör olaylarının bazıları ise şöyle:

Albay Salih bin Sabit'in, evinin önünde kimliği henüz belirlenemeyen kişilerin silahlı saldırısında hayatını kaybetmesi.

Beyda'da silahlı bir grubun askeri devriye aracına kurduğu pusuda bir askerin ölmesi, ikisinin yaralanması.

Yemen Savunma Bakanı Muhammed Nasır Ahmet'in de içinde olduğu askeri konvoya Şebve kentinde düzenlenen suikast girişimi.

Sana'da Cumhurbaşkanlığı Sarayı yakınlarında 4 El Kaide militanının güvenlik güçleriyle çatışmaya girerek öldürülmeleri.

Yemen güvenlik güçlerinin ülkenin güneyindeki Şebve kentinin Azzan kasabasında "Terörsüz Yemen İçin Birlikte" sloganıyla düzenledikleri operasyonlarda 30'dan fazla El Kaide üyesinin ölmesi...

Bir yanda Yemen'de, Afganistan'da, Pakistan'da, Nijerya'da hatta Avrupa ve Amerika'da sözde İslam adına hareket ettiklerini iddia ederek terör estiren kişiler, diğer yanda İslam'ın barış ve hoşgörü dini olduğunu, insanlara merhameti ve adaleti emrettiğini söyleyen samimi Müslümanlar.

Birçok dünya lideri, İslam alimi, önemli basın yayın kuruluşları, televizyonlar, radyolar defalarca gerçek İslam'ın şiddete hiçbir şekilde izin vermediğini, daima insanlar ve toplumlar arasında barışı emrettiğini kendi toplumlarına anlattılar. İslam dinini yakından inceleyen ve Allah'ın Kuran'da emrettiği gerçek İslam dinini tanıyan çevreler, 'İslam' ve 'terör' kelimelerinin bir arada bulunmasının kesinlikle mümkün olmadığını; İlahi dinlerin hiçbir şekilde böyle bir vahşete izin vermediğini tüm açıklığıyla ortaya koyuyorlar.

Ne var ki tüm bu çabaların arzulanan sonucu verdiğini söylemek pek mümkün değil. Sözde İslam adına terör estirenler, bazı Müslüman çevreler arasında yer edinmeye, destek görmeye devam ediyor. Nitekim Yemen'deki El Kaide liderlerinden Celal Baidi'nin, ilk defa aşiretlere bağlı silahlı kişilerin kendileriyle beraber orduya karşı savaştığını dile getirmesi bunun göstergesi. İslam dünyasının bunun nedeni üzerinde düşünmesi ve çözüme yönelik çalışma yapması gerekiyor.

İslam dünyasının terör belasından kurtulabilmesi için hep birlikte manevi bir seferberlik başlatılması gerekiyor. Gerek İslam İşbirliği Teşkilatı gibi uluslararası kuruluşların, gerekse Müslüman devletlerin bizzat kendilerinin El Kaide ve Boko

Haram benzeri grupların uygulamalarının Kuran ile tamamen zıt olduğunu, Kuran'da masum bir insanın öldürülmesinin tüm insanlığın öldürülmesi olarak görüldüğünü, İslam dininin terörü, şiddeti, baskıyı, zorbalığı yasakladığını, Kuran'a göre insanlar arasında barışın, sevginin, şefkatin, adaletin, fedakarlığın ve muhabbetin yayılması gerektiğini anlatmaları gerekiyor. Teknolojinin verdiği tüm imkanları sonuna kadar kullanarak, kitaplar, dergiler, filmler hazırlayarak, sosyal medyanın her kolunda çok aktif çalışmalar yaparak, gazeteler, TV programları ve gönüllü konuşmacılar ile İslam coğrafyasının en ücra köşesine bile barış ve sevgiyi temel alan gerçek İslam ahlakının anlatıldığı bilgilerin ulaştırılması Müslümanların en aciliyetli sorumluluğudur. Yoksa askeri operasyonlarla, insansız hava araçlarıyla İslam dünyasının başındaki terör belasından kurtulmak mümkün olmayacaktır. Teröre karşı ilmi, bilimsel, felsefi, çok güçlü bir seferberlik gerekiyor. Müslüman ülkelerdeki bütün televizyonlar, bütün radyolar, bütün gazeteler, bütün basın bu büyük kampanyaya katılmalı.

Bu kampanyada, teröristler Müslüman ismi taşıyor, kimliklerinde "Müslüman" yazıyor olsa bile, işledikleri cinayetlere "İslam terörü" denemeyeceği anlatılmalı. Aynı şekilde Hristiyan olsalar, "Hristiyan terörü" veya Yahudi olsalar "Yahudi terörü" denemeyeceği de açıklanmalı. İlahi bir din adına masum insanların öldürülmesi mümkün değil. Çünkü din ahlakında insan Allah'ın ruhunu taşıyan bir varlık olarak görüldüğü için ona son derece değer verilir.

Masum insanları öldürmek, Allah'ın affetmesi dışında, cehennem azabı ile sonuçlanacak olan büyük bir günahtır. İslam ahlakına göre yaşayan, Allah korkusu taşıyan bir insan hiçbir şekilde böyle bir şey yapamaz. Dünya hayatı boyunca her yaptığının hesabını Allah'ın huzurunda tek başına vereceğini bilmek, Müslümanları Kuran ahlakına uymayan bir tavırda bulunmaktan, Allah'ın haram olduğunu bildirdiği bir eylemi yapmaktan, şiddete, teröre başvurmaktan alıkoyar.

Böyle bir vahşetin failleri, hangi dine mensup olduklarını iddia ederlerse etsinler, "din" adı altında gerçekleştirdikleri her saldırı, aslında dine karşı yapılmış bir saldırıdır. Din; sevgiyi, merhameti, barışı emreder. Terör ise dinin zıttıdır; acımasızdır, kan dökmek, öldürmek, acı çektirmek ister. Dolayısıyla bir terör eylemine fail ararken, kaynağı gerçek dindarlıkta değil, bağnazlıkta veya dinsizlikte aramak gerekir. Teröristlerin hangi ismi taşıdığı, kimliklerinde ne yazdığı önemli değildir. Terörist, Allah'tan korkmayan, tek amacı kan dökmek ve acı çektirmek olan bir canidir. Masum insanların öldüğü terör eylemleri İslam'ın değil, kendince insanı bir madde yığını olarak gören dinsiz, ateist zihniyetin ürünü olabilir.

Kuran ahlakını esas alan İslam dininde, hiçbir şekilde teröre yer yoktur. Aksine, İslam'a göre "terör" olarak adlandırdığımız eylemler (yani masum insanlara karşı işlenen cinayetler), büyük bir suçtur ve Müslümanlar bu eylemleri engellemek, yeryüzüne barış, huzur ve adalet getirmekle sorumludurlar.

Yemen'i İçten Çürüten Yolsuzluklar

National Yemen, 1 Haziran 2014

Dünya tarihine bakacak olursanız devletlerin büyük sarsıntılar geçirmesine hatta yıkılmasına yol açan 3 temel neden görürsünüz; savaşlar, siyasi istikrarsızlıklar ve ekonomik sorunlar. Çoğu zaman bu üç neden birbirine geçmiş olarak açıkça fark edilir bir şekilde kendilerini gösterir. Ne var ki genellikle sessiz gelişen ama devleti içten içe çürüten bir neden daha vardır: Yolsuzluklar.

Devletleri yıkan üç nedenden biri olan ekonomik sorunları ortaya çıkaran en temel nedenlerden biridir yolsuzluklar. Üstelik bu aktör ekonomi dünyasında tek başına değildir. Rüşvet ve suiistimal de rol arkadaşlarıdır ve üçü bir araya geldiklerinde sonuç kesin olarak devletin ekonomik yönden ölümü demektir.

Bu üç aktör Yemen'de uzunca bir süredir rol alıyor. Londra merkezli Chatham House isimli Kraliyet Enstitüsü'nün Yemen'de yolsuzluk ve sermaye kaçışı konusunda 2013 yılında hazırladığı bir rapor bunu açıkça ortaya koyuyor.[1]

Rapora göre Yemenlilerin %46'sı yeterince iyi beslenemiyor ve bunun başlıca nedeni ülkenin kaynaklarını kullanarak büyük zenginlikler elde eden ve bu birikimlerini yurt dışına kaçıran elit bir kesim.[2] Rapora göre bu paralar gayrimeşru yollardan elde edilmekle kalmıyor, ülke dışına çıkarılarak vergilendirilmesinin de önüne geçiliyor.

Yemen yasadışı para kaçırma sıralamasında dünya beşincisi. 1990-2008 yılları arasında ülkeden kaçırılan paranın toplamı 12 milyar Dolar.[3] Raporda kaçırılan bu paraların kaynağının bir kısmının yurt dışından teminedilen krediler olduğu, bu bilindiği için de uluslararası kuruluşların yurt dışından Yemen'e kredi açmak istemedikleri belirtilmiş. Bu konuda verilen bir başka bilgi de temin edilen kredilerin suiistimal edilmesini engelleyecek bir mekanizmanın Yemen'de olmadığı.[4] Raporun ilerleyen sayfalarında yolsuzluğun orduda da yaygın olduğu, petrol ve insan kaçakçılığına karışan birçok askerin olduğu ve ülkede bunları denetleyecek sivil bir otoritenin olmadığı da söyleniyor.[5]

Raporda eksikler ya da yanlışlar olabilir, ama bunların hiçbiri Yemen'de büyük yolsuzlukların ve suiistimallerin yaşandığı gerçeğini yalanlamak için yeterli değildir.

Yemen'de de, diğer pek çok ülkede olduğu gibi, yaşanan yolsuzlukları engellemek amacıyla yeni yasal düzenlemeler yapılabilir, yeni denetleyici kişi ve kurumlar oluşturulabilir. Ancak öncelikle Yemen'in içinde bulunduğu bu durumun nedenlerinin iyice irdelenmesi gerekir. Bu irdeleme yapıldığında görülecektir ki; her kuruma bir denetleyici koymaktansa her görevlinin kalbine Allah korkusunu yerleştirmek daha kesin sonuçlar almayı sağlayacaktır.

Allah'a kavuşacağının bilen ve her tavrının bir karşılığı olduğunun bilincinde olan bir insanla, kimseye hesap vermek zorunda olmadığını zanneden bir insanın davranışları arasında büyük bir farklılık vardır. Allah korkusu olmayan bir insan her türlü kötülüğü işleyebilir, çıkarları için her türlü ahlaksızlığa göz yumabilir. Örneğin çok sıradan bir sebep veya dünyevi bir çıkar için yetimin bile malına göz dikebilen bir insan, bunu Allah'tan korkup sakınmadığı için yapar. Çünkü Allah'a ve ahiret gününe kesin bir bilgiyle iman etse, ahirette hesabını veremeyeceği bir şeyi asla yapamaz.

Allah korkusu olmayan bir kişi, muhtaç haldeki fakir kardeşinin elindekini gözünü kırpmadan çalabilirken, Allah korkusu olan kişi kendi ihtiyacı olduğu halde elindekini kardeşi ile paylaşabilmektedir.

Ey iman edenler, kazandıklarınızın iyi olanından ve sizin için yerden bitirdiklerimizden infak edin. Kendinizin göz yummadan alamayacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki, şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, övülmeye layık olandır. (Bakara Suresi, 267)

İşte bu güzel ahlak anlayışı, o kişinin sahip olduğu Allah korkusunun bir sonucudur. O halde toplumun tüm bireyleri Allah korkusuna sahip olduğunda haksızlık, suiistimal, yolsuzluk ve rüşvet gibi Allah'ın hoşnut olmayacağı tüm olaylar son bulacaktır.

Kimi insanların ahlaksızlıklarının ve zalimliklerinin bir diğer nedeni ise, dünyaya olan tutkulu bağlılıklarıdır. Bu yapıdaki insanlar dünyada fakir kalma, geleceğini garanti altına alamama endişesi taşırlar. Bu nedenle pek çok insan rüşvet, yolsuzluk, hırsızlık, yalancı şahitlik, fuhuş gibi suçları alışkanlık haline getirir. Oysa Allah'a iman eden bir insan için, Allah'ın razı olması, dünyadaki diğer her şeyin üzerindedir. Böyle bir insan Allah'ın hoşnutluğunu kaybedeceğini bildiği bir şeyden şiddetle sakınır. Sadece Allah'tan korkar; ne ölüm, ne açlık, ne de başka bir zorluk onu doğru bildiği yoldan ayırabilir.

Dolayısıyla da Allah korkusu olan bir insan, koşullar ne olursa olsun Kuran ahlakından taviz vermez. Böyle bir insan aynı zamanda son derece güvenilirdir de. Her zaman vicdanlı tavırlar gösterir. Tek başına olduğunda bile, Allah'ın kendisini gördüğünü ve işittiğini bildiği için, hiçbir koşul altında vicdansızca, zalimce davranmaya kalkışmaz.

DİPNOTLAR

1- http://www.chathamhouse.org/sites/default/files/public/Research/Middle%20East/0913r_yemen.pd
2- Londra Merkezli Chatham House isimli Kraliyet Enstitüsü'nün Yemen'de yolsuzluk ve sermaye kaçışı konusunda 2013 yılında hazırladığı Rapor, sf. VII.
3- A.g.e. sf.XI
4- A.g.e. sf.3
5- A.g.e. sf.21

Yemen'in Onlarca Sorunundan Biri Göç

National Yemen, 30 Haziran 2014

Her yıl binlerce insan ya evlerini bırakıp Afrika'nın diğer bölgelerinden Yemen'e göç ediyor ya da evlerini, akrabalarını, dostlarını terk edip Yemen'den başka ülkelere gidiyorlar. Kiminin gerekçesi fakirlik, kiminin ise can korkusu. Sebebi ya da sayısı ne olursa olsun, göç Yemen'in karşı karşıya olduğu en büyük sorunlardan biri. İster dış kaynaklı olsun, isterse ülke içi koşullardan kaynaklansın, buna bir çözüm bulunması gerekiyor çünkü kontrol edilemeyen göç hareketleri yeni büyük sorunları da beraberinde getirebiliyor.

Yemen Göç Bürosu (YDI), 2013 yılı Nisan ayında çatışmalar nedeniyle evlerini terk ederek ülke içinde farklı bölgelere göç edenlerin sayısının yarım milyonu geçtiğini açıklamıştı. 2009 yılında göçmenlere gerekli gıda ve barınak yardımı sağlamak amacıyla kurulan büro, şimdi göçmenlerin çok daha zor durumda olduğunu açıkladı. Çünkü Dünya Gıda Programı'nın (WFP) Suriyeli sığınmacılara yönelik yardımlarını artırması nedeniyle, Mart ayından bu yana Yemen içindeki göçmenlere gıda yardımı yarı yarıya azalmış durumda.

Yemen için bir başka göç sorunu ise, yetişmiş insan gücünün daha iyi gelir elde edebilme gayesiyle yurt dışına göç etmesi. Bu amaçla göç edenlerin sayısı 1 milyonu geçmiş durumda. Şüphesiz iyi eğitim almış, yetişmiş insan kaynaklarını kaybetmek Yemen için sorun olsa da, bunun bazı yararları da yok değil. Yemen dışına göç edenler, geri kalan yakınları ve akrabalarına gönderdikleri dövizlerle ülke ekonomisine dolaylı yoldan katkı vermiş oluyorlar. Diğer yandan bu göçmenler bulundukları ülkelerde Yemen lehine gönüllü kulis faaliyetlerinde bulunabiliyorlar.

Çatışmalardan ya da fakirlikten dolayı komşu ülkelere kaçanların sayısı da bir hayli fazla. 700 bini Suudi Arabistan'da olmak üzere, çeşitli Ortadoğu ve Afrika ülkelerinde toplam 900 bin Yemenli göçmenin olduğu tahmin ediliyor.

Somali'de iç savaş başlayınca, bu ülkedeki 60.000 kadar Yemenli, ülkelerine dönmüş, ancak Yemen'in Somali'den aldığı göç bununla da kalmamıştır. Somali'nin içine düştüğü istikrarsızlık, Yemen'e gelen Somalili göçmen sayısında da adeta bir patlamaya yol açmış durumdadır. Şu an çeşitli otoriteler Yemen'de 700.000 Somalili göçmen olduğunu ifade etmektedirler.

Tıpkı Somali gibi Etiyopya da Yemen'e göç veren Doğu Afrika ülkelerinden birisidir. Yemen'deki Etiyopyalı sayısı 10.000 olarak tahmin ediliyor. Tabi bu rakamlar resmi makamlarca teyit edilmediği için fazla güvenilir değil.

2008 yılında yayınlanan bir BM raporuna göre ise, sadece bir yılda Afrika'dan Yemen'e ulaşan göçmen sayısı 50.000 kadar.

Göçmenler Doğu Afrika'dan Yemen'e genelde deniz yoluyla ve oldukça kötü şartlarda geliyor ve çoğunlukla insan kaçakçılarının eline düşüyorlar. Ellerindeki son birkaç kuruşu kaçakçılara kaptıran göçmenler, derme çatma teknelerle Yemen'e geçiriliyorlar. Tekneler en temel insani ihtiyaçları bile karşılamaktan uzak, üstelik oldukça da dayanıksızlar.

Kaçakçılar güvenlik görevlilerine yakalanmamak için göçmenleri liman ya da iskelelere değil, meskun yerlerden uzak yerlere bırakmayı tercih ediyorlar. Hatta bazen kıyıdan birkaç kilometre açıkta denize atıyor ya da tekneyi batırıyorlar. Göçmen tekneleri bu nedenlerle çoklukla ölümlere sebebiyet veriyor. Birçok göçmen denizde hayatını kaybediyor.

Göçmenlerin Yemen'de kıyıya çıkmaları kurtuldukları anlamına gelmiyor. Karaya ayak bastıktan sonra resmen Yemen'e kabul edilseler dahi, işsizliğin had safhada olduğu Yemen'de oldukça güç koşullarda yaşıyorlar.

Somalililer çoğunlukla Yemenlilerin yapmak istemedikleri işlerde düşük ücretlerle çalışıyorlar. Bir Somalili göçmen Yemen'de aylık 50 dolara kadar ücretle çalışıyor. Göçmenlerin çalıştıkları işlerin zorluğu bir yana, göçmenler sık sık aşağılamalara da maruz kalıyorlar.

Şüphesiz bu tavırlar hiç bir şekilde Müslümanlara yakışmıyor. Çünkü merhameti sonsuz olan Yüce Rabbimiz Bakara Suresi'nin 83. ayetinde, yoksulların toplumdaki manevi huzurlarının sağlanması için hor görülmemelerini, onlara güzellikle davranılmasını emretmiştir.

Her Müslüman, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) zamanında Medine'ye hicret etmiş bulunan muhacir Müslümanlara, Medineli Müslümanların (Ensar) muhabbet ve samimiyetle kucak açtıklarını unutmamalı, kendisine bu değerli Müslümanları örnek almalı.

İslam dünyası, tarihte Muhacirler ile Ensar arasında gerçekleştirilen kardeşlik örneğindeki dayanışmaya bugün her zamankinden daha fazla muhtaç. Kalplerden, kin, nefret, acımasızlık gibi duyguların silinmesi; yerine, kardeşlik, merhamet, sevgi, şefkat ve hüsn-ü zan gibi hislerin yerleştirilmesi şart.

Müminler diğer müminlere karşı son derece merhametli ve son derece alçakgönüllü olmakla yükümlüdürler. Aksi bir tavır kesinlikle Kuran'a uygun değildir. Kibir, kıskançlık, çekememezlik, kötü söz söyleme, çekişme müminlerin değil, inkarcıların özelliğidir. Bu nedenle nefsi yüzünden böyle bir hataya düşmüş olan iman eden her insan hemen kendini toparlamalı, Allah'a sığınmalı ve gerçek mümin tavrını göstermelidir.

Yemen'de Demokrasi ve Kalkınmanın Anahtarı: Eğitim

National Yemen, 22 Haziran 2014

Yemen'in siyasetten ekonomiye, sağlıktan güvenliğe kadar pek çok sorunu var. Bunlardan eğitim, daha doğrusu "eğitimsizlik" Yemen'in yüz yüze olduğu pek çok sorunun çözümsüz kalmasına neden oluyor. Yemen vatandaşlarının aldığı eğitimin süresi ve kalitesi dikkate alındığında, dünyanın en ciddi eğitim sorunu yaşayan ülkelerinden birinin Yemen olduğu ortaya çıkmaktadır.

Ülkede okur-yazar oranı ortalama %60 civarındadır ki bu oran kadınlar için %30'a kadar iner. Bunun anlamı şudur: Yemen'de elinizde bir adresin yazılı olduğu kağıdı bir Yemenliye gösterip sorduğunuzda, yanıt alma ihtimaliniz çok düşüktür. Çünkü neredeyse her iki Yemenliden birinin okuma ve yazması yoktur. Yemen'de üniversiteler ve meslek eğitimi gibi konulardaki ise veriler daha kötü bir tablo ortaya koyar.

Yemen'deki eğitim sorunun çözülmesi son derece önemli. Dünyamızda eğitim düzeyi yüksek olup da geri kalmış bir toplum gösterilemeyeceği gibi, eğitim düzeyi düşük olup da sanayileşmiş, kalkınmış bir toplum da gösterilemez. Yapılan araştırmalar göstermiştir ki; kişi başına düşen milli gelirin ve diğer ekonomik göstergelerin artışı, doğrudan eğitim ile de ilgilidir. Okur-yazar oranı düşük bir ülkenin, kişi başına düşen geliri de düşük olacaktır. Okuma-yazma bilmeyen birinin çok gelir kazanacağı bir işinin olması imkansızdır. Okuma yazması olmayan biri ya bedenini kullanarak çalışacak ya da en iyi ihtimalle sanatkarlık yapacaktır.

Yemen'in geleneksel tarım toplumundan, sanayileşmiş çağdaş topluma geçişi, hatta siyasette demokrasinin gelişip kökleşmesi bile, eğitim seviyesinin yükseltilip yaygınlaştırılması ile ilgilidir. Öyle ki bazı ekonomistler, bir ülkenin okur-yazarlık oranını esas alarak, o ülkenin kişi başına düşen milli gelirini bile tahmin etmeyi başarmışlardır.

Yemen'de eğitim düzeyi yükseldiğinde toplumsal bir farklılaşma gelişecektir. Nüfus bilim ve sanat gibi farklı ilgi alanlarına yönelecektir. İnsanların eğitim düzeyi yükseldikçe peşin yargılar değişecek, çevrelerine karşı daha sorgulayıcı olacak, farklılıklara daha hoşgörü ile bakabileceklerdir.

Eğitim düzeyinin yükselmesi Yemen'de bir açıklık politikasının gelişmesine de vesile olacaktır. İnsanlar etraflarındaki olayları, devletteki gelişmeleri daha yakından takip edeceklerdir. Tahmin edileceği üzere okuma yazma bilmeyen biri, UNESCO'nun Yemen'de eğitimin geliştirilmesi için verdiği ödeneğin yerinde kullanılıp kullanılamadığını merak etmez, çünkü bunu takip edebilme imkanı yoktur.

Eğitimin gelişmesi Yemen'in siyasal ve yönetimsel gelişimine de katkıda bulunacaktır. İnsanların hem siyaseti takipleri hem de doğrudan siyasete ve yönetime katılım oranları artacaktır.

Hatta eğitim sayesinde ülke bütünlüğünün önemi daha iyi kavranacaktır. Derslerde ülke sevgisi aşılanan çocuklar, ileride mezhepleri ya da aşiretleri kadar, ülkelerinin de önemli olduğunu anlayacaklardır.

Tabii burada eğitimin süresi ve yaygınlığı kadar içeriği de son derece önemlidir. Eğer bir çocuğa okulda, 'yeryüzünün bir çatışma ve mücadele alanı olduğu ve haksızlıkları gidermenin en iyi yolunun devrim olduğu' gibi sapkın bir ideolojiyi

anlatırsanız ilk fırsatta eline silah alıp, devrim yapıp adaleti öyle sağlamaya kalkışacak ve ülkesini felakete sürükleyecek büyük bir hataya düşecektir.

Çocuğa okulda Allah'ın gönderdiği dini değil, atalarından öğrendiği müşrik inancı ve batıl hükümleri anlatırsanız, herkesin hayatına karışacak, zorla kendi inandıklarını uygulatmaya kalkışacaktır. Hatta kendi uydurdukları bu bağnaz sisteme uymayanlarla "savaşılması" gerektiğine de inanacak ve sapkın bir yolu benimsemiş olacaktır.

Oysa helal ve haram Kuran'da çok açık bildirilmiştir. Allah'ın insanlara yasakladığı şeylerin sayısı çok azdır. Bu haramlar dışındaki tüm dünya nimetleri ise helal kılınmıştır, dolayısıyla din ahlakını yaşamak çok kolaydır. Müslümanlar Allah'ın bildirdiği sınırlar içinde alabildiğine özgürdürler. Rabbimiz **"Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez"** (Bakara Suresi, 185) buyurmuştur.

Özellikle Ortadoğu'daki birçok Arap ülkesinde olduğu gibi, Yemen'de de, kadınlar başta olmak üzere, eğitimsizlik sorunu, aslında radikal hareketlerin temelini oluşturuyor. Örneğin Yemen'de kadın nüfusunun yarısından çoğu okuma yazma bilmiyor. Bu kadınlar Müslüman olarak yetişirken Kuran okuma imkanları olmuyor. Dinlerini ancak kendilerine yakın bazı kimselerden öğrenebiliyorlar. Birçoğu da yalnızca ailelerinin öğrettiği kadarı ile dinlerini tanıyor ve aralarından bazıları da, bağnaz bir düşünce sistemini 'gerçek İslam' zannedebiliyorlar. Okuma yazma imkanları da olmadığı için, edindikleri bilgilerin Kuran'la mutabık olup olmadığını öğrenme imkanları da bulunmuyor. Bu durum elbette onların suçu değil. Bu yolla birçok kadın, dinin bir parçası gibi gösterilen hurafeler nedeniyle 'ikinci sınıf insan' konumunu kabulleniyor. Tabii ki söz konusu yanlış bakış açısı bununla da bitmiyor. Bu kadınların yetiştirdikleri çocuklar da, yine benzer bir ideolojinin etkisi altında büyüyor ve toplumda herhangi bir konuma geldiklerinde de, benimsedikleri bu yanlış ideolojiyi ayakta tutmaya çalışıyorlar.

Şüphesiz Yemen'de çocuklara eğitim verilirken tüm hak dinlerin temeli olan Yaratılış gerçeği , evrim teorisinin karşısında eğitim içeriğine mutlaka eklenmelidir. 'Kendisinin, maymunun biraz daha gelişmiş bir versiyonu olduğu safsatasını öğrenerek yetişen insanlardan, merhamet, sevgi, saygı, tolerans, akılcılık, affedicilik gibi erdemleri yaşamasını bekleyemeyiz. Bunun için eğitimde insanlara, 'tüm kainat gibi, kendilerinin de belirli bir amaç için yaratılmış ruh sahibi değerli varlıklar olduklarının' öğretilmesi hayati bir konudur.

Ülkelerin Borç ve Faiz Batağı

National Yemen, 22 Temmuz 2014

Daha önce de belirttiğimiz gibi ayrılıkçı hareketler, terörizm, suiistimaller, kötü yönetim ve yoksulluk…

Bunlar, bugün Yemen dendiğinde ilk akla gelen kavramlar. Yemen'de var olan bu sorunların benzerleri Ortadoğu'da giderek yaygınlaşıyor. Ulusal birliğini sağlamış, barış içinde yaşayan, iyi yönetilen, refah ve huzur dolu bir yaşam sürmek her Yemenlinin hakkı.

Ne var ki ülkelerin siyasi yönetimlerine ve uluslararası ilişkilere hakim olan düşünceler ve uygulamalar bu hakları adeta yiyip bitiriyor. Uygulanan çeşitli modellere, dış yardımlara ve uluslararası kuruluşların çabalarına rağmen, problemler bir türlü çözülemiyor.

Sözgelimi ekonomik sorunları ele alalım. Yemen'de 2013 yılında Devletin toplam net borcu GSYİH'nin %46,8'i idi. Bu, bir Yemenlinin cebindeki 100 Riyali harcadığında bunun ancak 53 Riyali ile Yemen ekonomisine katkıda bulunduğu anlamına geliyor. Yemen'de 2013 yılı enflasyon oranı %17 yani 53 Riyalin 9 Riyali enflasyon karşısında eriyip gidiyor, geriye 44 Riyal kalıyor. Peki, gerçekten her Yemenlinin, bir yılda edindiği 100 Riyalden borçlanma ve enflasyon harici ülke ekonomisine katkısı 44 Riyal mi? Kesinlikle hayır! Çünkü Yemenlilerin yüksek işsizlik oranı nedeniyle bu geliri edinmesi sanılandan daha da zor. Yemen'de işsizlik oranı %30 yani her 100 Yemenliden 30'u 100 Riyali hiçbir zaman göremiyor. Yemen'de her iki kişiden biri yoksulluk sınırının altında. Pek çok kişi, dünya üzerindeki insanların büyük bir bölümü gibi açlık sınırında yaşıyor.

Yemen Devleti varlığını devam ettirebilmek için dış yardım bulmak mecburiyetinde. Yemen'in ekonomisinin büyüklüğü (GSYİH) 2013 yılında 39 milyar ABD Doları iken, dış borcu 7,2 milyar ABD Doları. Bu çok büyük bir oran. Yemen'in her yıl bu kadar büyük bir meblağı borç olarak bulması da yeterli değil, çünkü bu yardımların faizleri, borcun zaman içinde giderek daha da büyümesine yol açıyor.

Günümüzde uluslararası ekonomik düzen, faiz sistemi üzerine kurulu. Bankaların verdiği yüksek faizlerin, ülke ekonomisine pek çok açıdan olumsuz etkileri oluyor. Sözgelimi Yemen gibi ülke dışından gelecek paraya ihtiyaç duyan ülkeler faiz oranlarını artırıyor. Böylece yüksek faiz oranları nedeniyle daha çok gelir elde etmek isteyenler ülke dışından ülke içine doğru bir para akımı oluşturuyor. Devlet, ülkeye giriş yapan bu paradan istifade etmeye çalışıyor, ancak bu durumda da başka ekonomik sakıncalar ortaya çıkıyor. Bir yandan faizler yükseldiği için bankalardan alınan kredi maliyetleri yükseliyor, kredi alarak yatırım yapılamaz hale geliyor. Diğer yandan insanlar paralarını yatırım ya da üretime değil, bankaya yatırmaya teşvik edilmiş oluyor. Faizle kazanılan para insanlara çalışmaktan daha kolay geliyor.

Dünyada yaşanan mali krizin birinci sebebi faiz sistemidir. Yüce Rabbimiz'in haram kıldığı faiz sistemi, sırf menfaate dayalı toplumlar içinde cazip gösterildiği için pervasızca uygulanmış ve insanlar bundan zarar görmeyeceklerini, hatta mutlaka yarar elde edeceklerini düşünmüşlerdir. Faiz sistemi özendirici bir görünüm altında insanlara sunulduğundan, insanlar üretim veya yatırıma yönelmektense, paralarını bankaya yatırmaya teşvik edilmişlerdir. İnsanların paralarını bankalarda, yastık altlarında veya kasalarda sakladıkları bir sistem içinde ise üretim olmadığı, piyasalarda para döngüsü gerçekleşmediği için, pahalılık, enflasyon, ekonomik çöküş gibi mali sıkıntıların oluşması da kaçınılmaz sonuçlardır.

Nitekim söz konusu küresel mali krizde de bu durum yaşanmış, üretimin durması, para döngüsünün olmaması, paraların faiz için bankalarda tutulması ekonomiyi çökertmiştir.

Oysa Cenab-ı Allah ayetlerinde faizden kaçınmayı öğütlemiş ve faizin getireceği belaları bizlere haber vermiştir:

Ey iman edenler, faizi kat kat arttırılmış olarak yemeyin. Ve Allah'tan sakının, umulur ki kurtulursunuz. (Al-i İmran Suresi, 130)

Faiz (riba) yiyenler, ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi, çarpılmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alış-verişi helal, faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmişi kendisine, işi de Allah'a aittir. Kim (faize) geri dönerse, artık onlar ateşin halkıdır, orada sürekli kalacaklardır. Allah, faizi yok eder de, sadakaları arttırır. Allah, günahkâr kâfirlerin hiçbirini sevmez. (Bakara Suresi, 275-276)

Yemen'de Siyasi Hayat

National Yemen, 14 Temmuz 2014

Yemenliler her anına adaletin, güzel ahlakın ve dürüstlüğün hakim olduğu bir hayatı hak ediyor. Yemen'de bunun en çok önem kazandığı alanlardan biri ise siyaset. Siyasetçi demek, "Çok kalabalık bir insan topluluğunun sorumluluğunu üzerine alan, kendisinden çözüm ve hizmet beklenen kişi" demektir. Bu kişi adaletle hüküm vermeli, insanlar arasında ayrım gözetmemeli, ihtiyaç içinde olan insanları fark edip, hemen bu ihtiyaçları karşılama yoluna gitmelidir. Hizmet üretirken her zaman uzman kadrolarla birlikte çalışmalı, işi ehline vermelidir. Aksaklıkları, yürümeyen ve tıkanan noktaları hemen fark etmeli, bu konularda çok fazla çözüm üretmeli, hızlı manevralar yapabilmelidir. Acil olanı fark edebilmeli ve hizmeti geciktirmeden yerine ulaştırabilmelidir.

Fakat günümüzde siyaset, bazı insanlar için bir hizmet alanı olmaktan çıkmış, çıkara dayalı bir iş koluna dönüşmüş durumdadır. Amaç, sadece makam elde etmek ve bu makamı her şart ve durumda korumak, mümkünse daha üst makamlara çıkmak haline gelmiştir. Böyle olunca da hedefe ulaşmak için yapılan her türlü ahlak dışı uygulama makul karşılanır olmuştur.

Dünya üzerindeki her ülkede bu tip olaylarla karşılaşmak mümkündür. Yolsuzluklar yüzünden istifa eden görevlilerin, suiistimallerin, piyasayı yönlendirerek kişisel çıkar sağlayanların yüzlerce örneği var. Örneğin diktatörlükle yönetilen pek çok ülkede halk çok büyük bir sefalet içinde yaşayıp, açlık, susuzluk ve salgın hastalıklarla mücadele ederken, baştaki yöneticiler çok büyük bir zenginlik ve sefahat hayatı sürüyorlar. Irak'taki, Suriye'de ve Tunus'taki geçmiş yönetimler bu konuda çok açık örnekler teşkil ediyorlar. Zaire'nin eski lideri Mobutu, kendisi için özel uçağıyla her ay Fransa'dan kuaförünü getirtirken, halkı bir ekmek için çatışmalara girmekteydi. Mobutu, ülkesinin tüm yeraltı ve elmas kaynaklarını kendi üzerine geçirmiş, Batılı ülkelerin kullanımına açmış, fakat kabile çatışmaları içinde mücadele veren halkını görmezlikten gelmişti.

İşte bu tip yönetimlere, Kuran ahlakının yaşanmadığı ortamlarda rastlamak mümkün. Çünkü dinin olmadığı bir ortamda insanlar için adaletin, yardımlaşmanın, merhametin, sevginin, saygının, dürüstlüğün bir anlamı yoktur. Herkes kendi çıkarı için çaba sarf etmekte ve bu konuda çok hırslı davranmaktadır. Allah bir ayetinde bu tarz insanların oluşturdukları tehlikeye şöyle dikkat çekmiştir:

> **O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez. (Bakara Suresi, 205)**

Dolayısıyla Kuran'a uyulmadığı müddetçe, yukarıdaki ayette söz edilen insanlar var olacaktır. Oysa vicdanlı ve Allah'tan korkan insanların yönettiği bir ülkede kimsenin bir başkasına haksızlık yapmasına izin verilmez, her türlü ihtiyaç giderilir, sürekli yeni çözümler ve hizmetler üretilir. İslam ahlakını yaşayan insanlar her türlü hizmeti karşılıksız yaparlar. Allah rızası için yapılan hizmetin, emeğin, yardımın karşılığı ise dünyada değil, ahirette beklenir.

İnsanlar Allah'ın dinini tebliğ etmek için gönderilen elçilere tarih boyunca birtakım suçlamalarda bulunmuşlardır. Elçilerin, insanları Allah'a ibadet etmeye, din ahlakını yaşamaya davet etmelerinin arkasında hep başka bir sebep aramışlardır. Ayette elçilerin kavimlerine şu şekilde hatırlattıkları bildirilir:

Ey kavmim, ben bunun karşılığında sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına ait değildir. Akıl erdirmeyecek misiniz? (Hud Suresi, 51)

İktidardaki yönetimlerin etrafında yer alan çıkar grupları arasındaki ilişkiler sık sık dünya siyasetinde gündeme gelen bir konudur. Bu çıkar grupları Yemen'de olduğu gibi bazen aşiretler şeklinde, bazen mafya, bazen de çok uluslu şirketler şeklinde yer alabiliyor.

İslam ahlakının yaşanmadığı, makam ve görevlerin, vasıf ve yeteneklere göre belirlenmediği böyle ülkelerde, önemli bir makama ulaşan kişinin yapacağı ilk şey de hemen adaleti gözetmeksizin yakınlarını, tanıdıklarını etkin görevlere getirmek, onları korumak ve kalkındırmak olur. Bu nedenle de pek çok parti ve siyasetçi için "kadrolaşma" çalışmaları çok büyük önem taşır. Yine milletin menfaati düşünülmez, hizmet birinci planda yer almaz, kişisel ve siyasal tercihler ön plana çıkar. Bu anlayışın bir sonucu olarak da hizmet, ihtiyaç içinde olan şehirlerde, köylerde değil, seçim bölgelerinde yoğunlaşır. Fakir bir köyün elektriği, suyu yokken veya daha başka acil ihtiyaçları varken, onun bu ihtiyacını karşılamak yerine, kampanyaya destek sağlayacağı düşünülen çevrelerin ihtiyacı, çıkarları gözetilebilir.

Tüm bunlar açıkça göstermektedir ki, ister Yemen'de ister dünyanın başka bir köşesinde olsun, Kuran ahlakının yaşanmaması, dünya şartlarında olabilecek her türlü sapkın harekete göz yuman yönetimlerin varlığının da asıl sebebidir.

İnsanlar Allah'tan korkmadıkları için adaletli, merhametli ve vicdanlı davranmazlar. Ahirette hesap vereceklerini düşünmedikleri için, her türlü zulmü ve ahlaksızlığı yapabilirler. Bu yüzden, böyle bir zulüm ortamını dağıtmak, insanlığı aydınlık bir geleceğe ulaştırmak isteyen her kişinin yapması gereken, Kuran ahlakını yaşamak ve yaşatmaktır. Allah'ın güzel ahlak konusundaki emirlerinin insanlara duyurulması, bu ahlakın yaşanmasının teşvik edilmesi, aksi davranışlardan ise tüm insanların vazgeçmesinin sağlanması her Müslümanın üzerine düşen en büyük görevlerden biridir. Bunu görmezlikten gelen veya yapması gereken şeyleri erteleyen, başkalarının üzerine bırakan kişiler ahirette bu duyarsızlıklarından sorumlu tutulabileceklerini unutmamalıdırlar.

Sizden; hayra çağıran, iyiliği (marufu) emreden ve kötülükten (münkerden) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır. (Al-i İmran Suresi, 104)

Askeri Harcamalar Neden Önemli?

National Yemen, 17 Ağustos 2014

Dünyayı kasıp kavuran ekonomik krizde bile, borç batağında olan ve işsizlikle boğuşan ülkeler savunma harcamalarından taviz vermediler. Birçok ülke milli gelirinin büyük bir kısmını silahlanmaya ve ordusuna harcadı.

2012 yılında dünyada silahlanmaya ayrılan toplam para 1 trilyon 756 milyar Dolar. Bir yılda silahlanmaya harcanan para ile 120 bin tane tam donanımlı hastane açılabilir veya 1 milyon 750 bin tane okul yaptırılabilir. Dahası aynı para ile tam 200 bin kişinin bir yıl boyunca yemek ihtiyaçları karşılanabilir.

Peki, Yemen'de gerçekleşen askeri harcamalar ile ilgili manzara nasıl? Yemen'de 2012 yılında 1 milyar 250 bin Dolar askeri harcamalara ayrılmış. Birçok uluslararası kurum ve gözlemci, yapılan askeri harcamaların aslında çok daha fazla olduğu görüşünde. Yemen'de kişi başına düşen milli yıllık gelir 2500 Dolar. Yani Yemen'de yaklaşık 500 bin kişinin bir yıl boyunca elde ettiği gelirin tamamı askeri harcamalar için kullanılıyor.

Ulusal geliri dünya ortalamasına göre çok düşük olan Yemen neden bu kadar büyük bir askeri harcamaya ihtiyaç duyuyor?

Yemen geçmişte çok sayıda darbeye ve darbe girişimine sahne olmuş bir ülke. Devlet adamları ve askerlere suikastlar gerçekleştirilmiş, ülkede birçok ayaklanma ve iç çatışma yaşanmış. Yemen'in kendi içinden kaynaklanan tüm bu tehditler uzun yıllardır Devlette yoğun bir güvenlik endişesine yol açıyor. Yemen'deki güvenlik güçleri dış düşmana veya ülke içindeki adi suçlulara değil, siyasi dalgalanmalara karşı ve daha çok iç düşmanlara göre yapılandırılıyor.

Bu nedenle başa gelen her iktidar, asker ya da polis üzerinde hakimiyet sağlamayı yönetimde kalmanın şartı olarak görüyor. Hakimiyet ise ancak askere ve polise maaşını azami seviyede düzenli vermek ve onlara tanınan imkan ve imtiyazları geniş tutmak ile mümkün oluyor. Tabii bu da Devlet kasasından yüksek bir harcama yapılması anlamına geliyor.

Bir ülkenin kendisine yönelik iç ve dış tehditleri öngörerek onlara karşı tedbirler almasından daha doğal bir şey olamaz. Ancak bunu yaparken, özellikle bazı hususlara dikkat edilmediği takdirde, ülke ekonomisinde ve düzeninde önemli problemlerin ortaya çıkması kaçınılmaz olabilir.

Ortadoğu'da pek çok devletin savunma harcamaları oldukça yüksektir. Yemen'in diğer Arap ülkelerinden farkı, savunma harcamalarının silah alımından çok, personel giderlerine gidiyor olmasıdır. Suudi Arabistan ve Kuveyt gibi ülkelerin aksine Yemen'in harcamalarında silah alımı, teknolojik geliştirme vs. çok az bir yer tutarken, maaş ödemeleri geniş bir yer tutar. Asker alımı güvenlik gayesine hizmet etmekten ziyade, bir istihdam alanı gibi kullanılır. Bu nedenle silahlı kuvvetler, yöneticilerin karşısına; gelişmiş, modern ve savunma gücü yüksek bir ordudan ziyade, teknolojik açıdan nispeten zayıf, hantal ve yönetilmesi güç bir yapı olarak çıkar.

Askerlerin maaşları, askeri hedeflerin dışında sosyal veya siyasal amaçlarla kullanılmamalıdır. Böyle yapıldığı takdirde, ülke savunması ve güvenliğine hiçbir katkısı olmayan, dahası gerçekte var olmayıp sadece kağıt üzerinde var olan askerler ortaya çıkar. Maaşları yatırılan ama gerçekte var olmayan askerler, aşiretleri memnun etmek ya da bağlılıklarını sağlamak için para transfer aracı olarak kullanılmaya başlanır ki bu da büyük sorunlara yol açar.

Devlet adamları ordu ve güvenlik güçlerini kendilerine yakın gördükleri aşiret veya akrabalardan oluşturmamalıdır. Böyle yapıldığı takdirde ordu milli bir ordu olmaktan çıkmakta, bir grubun silahlı gücüne dönüşmektedir. Bu durum; orduya dahil olamayanların, kendilerinin hedef seçildiğini düşünmesine yol açmakta ve bunun sonucunda bunlar da illegal yollardan silahlanma yoluna gidebilmektedir.

Askeri harcamalar ve ülke dışından yapılan alımlarda şeffaflığın sağlanması, bunun için yasal bir denetim mekanizması kurulması Yemen'in istikrarı için öncelikle dikkate alınması gereken bir diğer husustur.

Ordu ve güvenlik güçlerindeki sorunlar sadece ülkede asayişin bozulması ile sınırlı kalmamakta, büyük maddi kayıplara ve ekonomik çöküntüye de yol açmaktadır. Ordudan verimli bir biçimde istifade edilememesi durumunda isyanların ve terörist eylemlerin sebep olduğu kargaşa ve anarşi, ülkeye yatırım yapılmasını engellemektedir. Teröristlerin, Yemen'in ekonomik altyapısını oluşturan unsurlara yönelik saldırılar gerçekleştirmeleri, bu bölgelerde sadece kalkınmayı engellemekle kalmamakta, mevcut imkanları da yok etmektedir. Ekonomik engellemeler, başta eğitim olmak üzere, sosyal hayatın pek çok alanında geri kalmışlığa neden olmaktadır.

Terörle mücadele için yapılan askeri harcamalar ise her ülke için ayrı bir yük oluşturmaktadır. Halkın refah seviyesini yükseltmek için kullanılabilecek maddi imkanlar askeri giderlere kaydırılmakta ve bu durum ülke ekonomisini olumsuz yönde etkilemektedir.

Bu nedenle Yemen bir yandan ordusunu yeniden düzenleyip yapılandırma yoluna giderken, diğer yönden de silaha dayanmayan asayiş yöntemleri geliştirmeye çalışmalıdır. Terörizm ve iç çatışmalarla mücadelenin tek yolu silaha başvurmak değildir. Yemen okullarında, hem Zeydi'nin, hem de Sünni'nin Müslüman olduğu birbiri ile çatışmaması gerektiği öğretilmelidir.

İslam ahlakının güzel ve barışı sağlayan nitelikleri sıklıkla vurgulanıp, insanlara bağnazlık ile gerçek dinin arasındaki fark anlatılmalıdır. Bu gibi yöntemlerle ister askerde, isterse okulda olsun her Yemenlinin, şefkatsiz, materyalist ve zorba olarak yetişmesine engel olunabilir. Böylece kat benzeri uyuşturucuların, suiistimal ve rüşvetin pençesine düşmüş, manevi açıdan tam anlamıyla çökmüş, sadece paranın peşinden koşan, fakirlik içindeki gençlerin, kendi ülkelerine düşman olarak yetişmesi tehlikesi de engellenmiş olacaktır.

Husiler Tüm Yemenlilerin Kardeşidirler

National Yemen, 5 Eylül 2014

Yemen yeni bir çatışmanın, yeni bir gerilimin eşiğinde. Yemen'de Husilerin lideri Abdülmelik Husi'nin Hükümete istifa çağrısı yapmasıyla başlayan protestolar büyüyor. Yemen bu tarz gerilimlerin sık sık yaşandığı bir ülke.

Eski Devlet Başkanı Ali Abdullah Salih'in görevini bırakmak zorunda kaldığı 2011'deki ayaklanmaları, ayrılıkçı Güney Hareketi'nin eylemleri ve El Kaide'nin saldırıları takip etti.

Ayrılıkçı Güney Hareketi, güvenlik güçleriyle çatışıyor. Kuzeyde ise Husiler ile Sünni aşiretler ve ordu arasında sık sık çatışmalar yaşanıyor.

El Kaide ise birçok bölgede üslerini Yemen ordusuna kaptırdı. Buna karşın El Kaide militanları petrol ve doğalgaz borularına saldırarak, orduyu operasyonlardan vazgeçirmeye çalışıyor. Hasar gören boruların tamiri, ülkede güvenlik tam olarak tesis edilemediğinden uzun zaman alıyor. Bu nedenle Yemen'de doğalgaz ve petrol arzında ciddi sorunlar yaşanıyor.

Güney Hareketi içindeki sol grupları göz ardı edersek Yemen'in güvenlik sorununu İslami grupların siyasi ve silahlı muhalefetine indirgemek mümkün. Bu sorun zaten zor durumdaki ülke ekonomisinde ciddi sıkıntılar yaşanmasına yol açıyor. Bu sıkıntıların giderilmesi için Yemen siyasetinde rol alan grupların birlikte hareket etmesi gerektiği aşikar. Ancak şunu da belirtmek gerekir ki, ister Zeydi, ister Sünni olsun, Yemen'deki Müslümanların birlik olmaları, sadece mevcut sıkıntıların sona ermesi için ihtiyaç duyulan siyasi bir gereklilik değil. Çünkü birlik olmak zaten Müslüman olmanın gereklerinden biri.

Müslümanların hayatlarının her anında olduğu gibi, ulusal ve uluslararası siyasetlerinde de Kuran ahlakına göre davranmaları gerekir. Kuran ahlakına ise öncelikli olarak İslam dünyası ittifak etmelidir. Yemen'de Kuran ahlakının esas alınması durumunda oluşturulacak ittifak kalıcı olacak ve bu durum, stratejik konumdaki ülkenin kendisinden beklenen aktif rolü üstlenmesini sağlayacaktır.

İslam ahlakı Müslümanların daima birleştirici davranmalarını, dayanışma ve kaynaşma içinde din kardeşleri olmalarını gerektirir. Allah Kuran'da Müslümanlara **"çekişip birbirlerine düşmemelerini"** (Enfal Suresi, 46) emretmekte ve bunun Müslümanları zayıflatacak bir durum olduğunu bildirmektedir.

Vicdan ve aklıselim ile hareket eden, kendi çıkarlarını değil, Allah için adaleti gözeten bir Müslümanın diğer Müslümanlar ile ittifak sağlayamaması, sürekli bir anlaşmazlık içinde olması mümkün olamaz. Bu gerçeğin samimi bir şekilde, uygun yöntemlerle Husilere anlatılması, sorunun çözümü için iyi bir başlangıç sağlayabilir.

Allah Müslüman toplulukların birbirlerine karşı adaletsizlik yapmalarını ve düşmanca davranmalarını yasaklamıştır. Kuran'da, Hucurat Suresi'nin 9. ayetinde böyle davrananların durdurulması ve farklı Müslüman toplumların "aralarının bulunması" bildirilmiştir.

Elbette Müslüman toplumlar arasında, bölgesel, kültürel ve geleneksel bazı anlayış ve uygulama farklılıkları olabilir. Hatta Zeydilik ve Sünnilikte olduğu gibi farklı yorumlar, farklı görüşler, farklı mezhepler de olacaktır. Bu son derece doğaldır. Olmaması gereken, bu farklılıklar nedeniyle bir grubun bir diğerine Yemen'deki gibi cephe alması, onunla

ilişkilerini kesmesi, ortak değerlerde mutabakat sağlayamayacak kadar diğerini yabancı ve hatta hasım olarak görmesidir. Bu, kabul edilebilir bir durum değildir.

Allah, Kuran'da Müslümanları bu hataya düşmemeleri için uyarmış, Hristiyanlar ve Yahudilerin bu konudaki hatalarını da ibret olarak göstermiştir. Hristiyanlar ve Yahudilerin hataları bildirilirken, bu toplulukların kendi aralarında parçalanıp ayrılıklara düşmeleri de belirtilmektedir. Beyyine Suresi'nin 4. ayetinde Kitap Ehli'nin kendilerine apaçık belgeler gelmiş olmasına rağmen fırkalara ayrılmış oldukları haber verilir. Diğer ayetlerde ise bu ayrılmanın sebepleri arasında, "aralarındaki tecavüz ve haksızlık", "aralarındaki kıskançlık", "Hak'ka başkaldırma" gibi kötü ahlak özellikleri bildirilmektedir.

İnsanların dinde parçalanmalarının temelinde, Allah'ın emrettiği ahlakı gereği gibi yaşamıyor olmaları vardır. Kuran ahlakı tevazuyu esas alır. Tevazudan uzaklaşanlar, kendilerini ve kendi fikirlerini mutlak doğru olarak görür, farklı düşünenleri küçümser ve onlara düşmanlık beslerler. Görüşlerinin mutlak doğru olduğundan hiç kuşku duymadıkları için, kendilerini hiçbir zaman sorgulamaz ve dolayısıyla daha iyiye, daha doğruya gidemezler. Sadece kendi yorumunu beğenip bununla övünenlerin durumuna Kuran'da, **"... onlar, işlerini kendi aralarında (farklı) kitaplar halinde böldüler; her bir grup, kendi ellerinde olanla yetinip sevinmektedir."** (Müminun Suresi, 53) ayetinde dikkat çekilmiştir.

Yapılması gereken, farklı Müslüman topluluklar arasındaki kültürel ve geleneksel farklılıklar ve görüş ayrılıkları nedeniyle hizipleşmekten sakınmaktır. Bunları sürekli ön plana çıkarıp ihtilafa zemin hazırlamak yerine, Kuran ahlakını yaşamakta ittifak etmeye yönelmektir. Müslümanlar ittifakta birbirlerini desteklemeli, ihtilaflı konularda da birbirlerine karşı anlayışlı davranmalıdırlar. Özellikle bu tehlikenin farkında olan İslam dünyasının önde gelen düşünür ve aydınları yoğun girişimlerde bulunmalı, Müslümanlar arasında birlik ve beraberliği teşvik etmelidirler. Gerek Yemen'de gerekse tüm Müslüman dünyası içinde sevgi, saygı, merhamet, hoşgörü üzerine kurulu bir dayanışma inşa edilmelidir.

İslam ahlakının özünde, ihtilaf ve ayrılıkları değil, inanç birliğini ve ortak değerleri temel alan bir anlayış vardır. Sünni olsun Zeydi olsun tüm Yemenlilere düşen sorumluluk, bu anlayışı sahiplenerek yaşamaya çalışmaktır.

Kimlik Savaşlarının Oyununa Gelmeyin

National Yemen, 14 Eylül 2014

Soğuk Savaş boyunca yeryüzüne ideolojik politikalar hakimdi. O zamanlar dünya adeta ikiye bölünmüştü. Batı Bloku serbest piyasa ekonomisini ve özel mülkiyeti savunuyordu. Doğu Bloku ise merkezi planlamayı ve ortak mülkiyeti savunuyordu. İki blok arasındaki mücadele Doğu Bloku ülkelerini etrafında toplayan Sovyetler Birliği'nin dağılması ile sonuçlandı.

Birçok siyasetçi ve sosyal bilimci Sovyetler Birliği'nin dağılmasını kapitalizmin mutlak zaferi olarak ilan etti. Bunlara göre artık komünizm kesin olarak yenilmişti, yeryüzünde demokrasi ve kapitalizmin egemenliği için bir engel kalmamıştı. Ne var ki sonradan yaşanan birçok olay, bu öngörünün doğru olmadığını gösterdi. Ülkeler arasında ideolojik politikaların yerine kimlik politikaları büyük bir gerilim kaynağı olmaya başladı.

Kimlik siyaseti, bir ülkede ya da bölgede "saf ve özgün" bir kimlik inşa etmeyi amaçlayan politikaların tamamı için kullanılan bir nitelendirmedir. Bir ülke genelinde yürütülen bu siyasete karşı gösterilen direnişi de kimlik siyasetinin içinde değerlendirmek mümkündür. Kimlik siyasetinin ana öğesi bazen etnik, bazen dini ya da mezhepsel farklılıklara dayanabilir. Oysa güzel olan farklı kimlikleri birbirinden ayırmak değil, bir arada adil bir düzen içinde yaşayabilecekleri medeniyeti inşa etmektir.

İspanya'nın Bask ve Katalonya bölgelerinde ya da Kuzey İtalya'da yaşananları kimlik siyaseti başlığı altında değerlendirmek mümkündür. Yemen'de de benzeri bir durum yaşanıyor. Cumhurbaşkanı Hadi'nin gösterileri sonlandırmaları için önerdiklerine karşın, Husilerin kurulacak yeni bir kabinede beş bakanlık koltuğu talep etmesi de bu arzunun diğer bir örneğidir. Elbette ki yönetimde farklı kimliklerin eşit temsil edilmesi haklı bir taleptir, ancak bunu çatışma malzemesi yapmak, demokratik talepleri anti demokratik yöntemlerle kazanmaya çalışmak doğru bir yol değildir.

Kimlik siyaseti uygulayıcıları, farklı kimliktekiler ile güçlerini birleştirerek bir arada yaşamak yerine, tek tip özellikte bir toplum şeklinde dar ve nispeten güçsüz yaşamayı tercih ederler. Bu anlayış farkı nedeniyle, Soğuk Savaş yıllarından bu yana giderek yaygınlaşan kimlik politikaları, sürekli çatışma ortamları yaratmaktadır. Örneğin Bosna'da Sırplar, İspanya'da Basklar ve Türkiye'de PKK yaşanan çatışmaların ana figürleri olmuşlardır.

Kimlik siyasetlerinin tam olarak başarıya ulaşması mümkün değildir. Çünkü insan toplulukları bir masayı oluşturan atomlar gibi özdeş bireylerden oluşmazlar. Sözgelimi Güneydoğu Anadolu'nun tamamı Kürt değildir. Bölgede azımsanmayacak oranda Araplar ve Türkler de yaşamaktadır. Bölge halkı yüzyıllardır kaynaşmış, etnik ayrımlar ortadan kalkmıştır. Aynı şey Yemen için de geçerlidir. Husilerin çoğunlukta yaşadığı bölgelerde pek çok Sünni Arap da yaşamaktadır. Kaldı ki bir bölgedeki insanlar, aynı etnik ya da mezhepsel aidiyete sahip olsalar bile, bu, farklılıkların giderildiği anlamına gelmeyecektir. Zira Güneydoğu Anadolu halkının çok büyük bir bölümü ayrılıkçı Marksist Kürtleri desteklememekte, destekleyenler ise bunu silah tehdidi altında yapmaktadırlar. Aynı şekilde Yemen'deki Zeydilerin tamamının Husi Hareketi'ni desteklediğini söylemek de imkansızdır.

Görüldüğü gibi etnik ya da mezhebi özelliği öne çıkararak bir bölgede barışı ya da huzuru vadetmek hiç gerçekçi değildir. Bölgesel ayrılıklar için yapılan çatışmalar, ayrılık gerçekleştikten sonra da yeni çatışmalara sebebiyet vermektedir.

Bu nedenle ülkeler sıklıkla ayrılıkçı güçlerle çatışmalara girmekte ve bu çatışmalar uzun yıllar boyunca sürmektedir. Çözümü sadece silahlı mücadelede aramak büyük maddi kayıplara ve can kayıplarına yol açmaktadır.

Kimlik siyasetleri, Yemen'in kuzeyine adalet, huzur, güven ve zenginlik getirmek için yeterli değildir. Çünkü ne kadar benzer kimlikteki bireylerden oluşursa oluşsun, bu kimliklerde de mikro ayrışmalar yaşanması her zaman mümkündür. Yemen için ayrışma ne kadar olası ise, Yemen'in kuzeyinin de kendi içinde ayrışması o kadar olasıdır. Üstelik birebir aynı etnik kökenden, aynı mezhepten oluşmasına rağmen birbiri ile çatışan, yoksulluk içinde yaşayan birçok toplum mevcuttur.

İnsanların vicdan sahibi olması, etnik kökenleri ya da inançları yüzünden ayrımcılık yapmalarını engeller. Vicdan sahibi olmanın yegane yolu ise imandır. İmanlı insanlar, sürekli olarak vicdanlarını kullanarak hareket ederler.

Yemen'deki adaletsizliğin, kargaşanın, terörün, katliamların, açlığın, sefaletin ve zulmün tek bir çözümü vardır: Kuran ahlakının yaşanması.

Gerek Yemen'deki gerekse dünyadaki sorunlara genel olarak bakıldığında, tüm bu olaylara sevgisizlik, acımasızlık, düşmanlık, nefret, kin, çıkarcılık, gibi duyguların ve akılsızlığın neden olduğu görülür. Bunları tamamen ortadan kaldırmanın yolu ise anlayışlı ve bağışlayıcı olmaktır, sağduyulu ve akılcı davranmaktır. Sevgi, şefkat, merhamet, acıma, fedakârlık, dostluk gibi güzel ahlak özelliklerini toplumda hakim kılmaktır. Bu özellikler ise ancak Kuran ahlakını eksiksiz olarak yaşayan insanlara aittir.

Yemen'deki Protestolar Kitlesel Bir Cinnete Dönüşmemeli

National Yemen, 21 Eylül 2014

Yemen sokaklarında gösteriler ve çatışmalar devam ediyor. Yemen, anlaşmazlıkların, uyuşmazlıkların ve menfaat çatışmalarının barışçıl yöntemlerle çözümlenmesine bugün her zamankinden daha çok ihtiyaç duyuyor. Sorunların daha çok büyümemesi için toplumun kamplaşarak çatışmalara müdahil olmaması önemli. Bu, şu an Yemen'de benzin fiyatlarının düşürülmesinden ya da iktidarın nasıl paylaşılacağı konusunda yapılan tartışmalardan çok daha öncelikli.

Kitlesel gösteriler, kalabalığa karışan kışkırtıcılar sayesinde kolaylıkla büyük silahlı çatışmalara dönüşme riskine sahiptir. Yemen halkı, Mısır'da Tahrir ve Adeviye meydanlarındaki kamplaşmanın Mısır'ı nasıl bir çatışma sürecine ve felakete sürüklediğini hiçbir zaman unutmamalıdır.

Tüm demokrasilerde kitlesel gösteri hakkı kanunlar çerçevesinde meşru bir hak olarak tanımlanmıştır. Nitekim Türkiye'de ve Batı ülkelerinde insanlar, demokrasinin gereği olarak, önceden izin almaksızın, silahsız olmak ve saldırıya dönüştürmemek şartıyla, belirli amaçlarla toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına sahiptir. Bununla birlikte toplantı ve gösterilerde, başkalarının haklarının ihlal edilmemesi ve güvenliğin bozulmaması gibi temel hususlara dikkat etmek gerekmektedir.

Ancak bunlara uyulmayıp protestolar bölge işgaline dönüşünce ve işgal süresi, olağan protestoları aşınca, eylemin içine kontrol edilemeyen unsurların girmesi kolaylaşmaktadır.

Provokatörlere karşı dikkatli olunmalı

Tarihte birçok örneği olduğu üzere, siyasi olarak oldukça zayıf güçlere bağlı militanlar gerçekleştirdikleri dehşet eylemleri sayesinde, siyasi güçleri ile kıyas edilemeyecek şekilde bir ülkenin geleceğinde etkili olabilmektedirler.

Yöntemler ise hep aynıdır: Gayesi göstericilerinkinden çok farklı olanlar, kargaşayı kullanarak rahatlıkla kalabalığa karışabilmektedir. Bu kişiler ya kalabalıkları güvenlik güçlerine karşı planlı olarak kışkırtmakta ya da silahlı çatışmalara girip gizlenmek için masum halkı kullanabilmektedirler. Masum gençlerce çevreci bir eylem olarak başlatılan İstanbul Gezi Parkı'nda kısa sürede terör grupları ortalığı savaş alanına çevirmişlerdir. Ya da Mısır'da Adeviye Meydanı'nda olduğu gibi, kitlesel hareketleri yönlendirmede usta provokatörler tarafından ortam çok kısa sürede terörize edilebilmektedir.

Ortamın gerilmesi Oevleti adeta bir ikilem içine düşürmekte; Yemen Devleti, demokrasi veya otorite sağlama arasında bir tercihe zorlanmaktadır. Protestolara izin verilmezse, "ülkede demokrasi olmadığı ve Husilerin haklarının ihlal edildiği" gibi suçlamalarla Hükümete yoğun bir eleştiri yapılmaktadır. Olaylar iyice büyüyüp yaygınlaşmakta ve Yemen'de olduğu gibi sorun hak aramaktan çıkıp ülke için genel bir güvenlik sorununa dönüşmektedir.

Ülkede oluşan krizi bir an önce sonlandırmak isteyen Hükümet, askeri yöntemlere başvurmaktadır. Çünkü protestolar şimdi olduğu gibi giderek yaygınlaşarak kalıcılaşmakta, ülkedeki huzur ve istikrarı bozmaktadır. Bu nedenle çeşitli güvenlik sorunları açığa çıkmakta, ülkede eğitim ve ticaret yapılamaz hala gelmektedir. Yemen'in başkenti Sana'da havalimanı yakınlarındaki çatışmalardan dolayı, Sana'ya yapılan uluslararası uçuşların geçici olarak iptal edilmesi buna bir örnektir.

Peki, o zaman Yemen'deki gibi öfkeli kalabalıklarla karşılaşan devletler ne yapmalı, nasıl tedbirler almalıdır?

Kargaşada herkes zarar görür

Öncelikle Husiler, 'hakları için mücadele ettikleri' düşüncesini farklı bir açıdan değerlendirmelidirler. "Silahlı çatışmadan başka yol yok" şeklindeki düşüncenin yanlış olduğu anlaşılırsa daha iyi, etkili ve kolay yolların olduğunu da görebilirler. Kendi hakkı için ayaklanmak, bir ülkeyi felç etmek, hele hele masum insanların ölümüne yol açmak demokrasi değildir, tam tersine başkalarının haklarını ihlal etmektir.

Unutulmamalıdır ki ancak sakin ve mutedil bir ortam, makul ve mantıklı düşünme için uygundur, aksinde büyük zararlar oluşabilir. Kargaşanın içerisinde panik ve dehşet yaygınlaşır, birçok insan makul düşünemez hale gelir. Böyle bir ortamda ise hemen çözülecek basit sorunlar bile kolaylıkla tırmanabilir, hatta bir iç savaşa bile dönüşebilir.

Yemen'de gerek Sünnilerin gerekse Husilerin sıkıntılarının son bulması için yapılması gereken, Müslümanların hemen tek bir çatı altında birleşmeleri, birlik ve kardeş olmalarıdır. Yalnız Yemen'de değil, tüm Müslüman aleminde en acil ihtiyaç şu an budur. Allah bir ayetinde şöyle bildirmektedir:

> **... Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (Enfal Suresi, 73)**

Yemen Hükümeti ve Sünni halk da Husileri dışlamamalı, tam aksine kucaklamalı, aşağılamamalı, onlara değer verdiklerini, saygı duyduklarını, kardeş olarak sevdiklerini hissettirmelidir. Yemen'de sorun Husileri yok sayarak değil, onlara varlık hakkı tanıyarak, sadece Sünnilere değil herkese yaşam alanı sağlanarak çözülebilir.

Adil olmak, karşısındakinin can ve mal güvenliğine tecavüz etmemek, ister Sünni isterse Şii olsun her Müslümanın sahip olması gereken güzel ahlakın bir gereğidir.

Husilerin ve devlet görevlilerinin arasında, bu güzel ahlaka sahip kişiler sorumluluk aldıklarında, Yemen'deki protestoların kitlesel bir cinnete dönüşmesini engellemek de mümkün olacaktır.

Yemen'de Kalıcı Bir Barış İçin Zihinlerde Değişime İhtiyaç Var

National Yemen, 30 Eylül 2014

Geçtiğimiz günlerde Husilerin yönetim ile anlaşmaya varması ile birlikte Yemen'de birkaç haftadır süren çatışmalar durmuş görünüyor. Anlaşmada, "teknokratlardan oluşan yeni bir hükümet kurulması, Cumhurbaşkanı Hadi'nin hiçbir siyasi partiye üye olmayan birine Başbakanlık görevi vermesi, petrol ürünlerine getirilen zammın düşürülmesi, Cumhurbaşkanlığına, Güney Hareketi ve Husilerden birer yardımcı atanması ve Husilerin başkent Sana'da kurduğu protesto çadırlarının kaldırılması" maddeleri yer alıyor.

Anlaşma ile uzun zamandır süren çatışmaların sonlanması ve Yemen'in yeniden istikrara kavuşması bekleniyor. Ancak şu anki şartlar altında bu pek kolay olmayacak gibi görünüyor. Dış basında yer alan bilgilere göre, gerek çatışmalarda, gerekse varılan anlaşmada Yemen dışındaki yabancı unsurların büyük rolü var. Birçok haberde Yemen'de aslında Suudi Arabistan ve İran'ın çatıştığı, Husilerin silahlı hak arayışı mücadelesinin çatışmalara yol açtığı gibi anlatımların yanısıra, aslında yaşananın tam bir mezhep savaşı olduğu iddiaları da yer alıyor. Eğer bu iddialar doğru ise Husilerle yapılan anlaşmanın tüm problemleri bir anda çözmesi zor görünüyor. Bilindiği gibi dış kaynaklı çatışmaları sonlandırmak hiçbir ülkede kolay olmuyor. Yemen'dekinden farklı olarak, söz konusu olan Müslümanlar ile Ortodoks ve Katoliklerin mücadelesi olsa da, geçmişte Bosna'da yaşananlar bunun en büyük göstergesi. Gerçi çatışma Bosna'nın içindeydi ama çatışanları destekleyenler Bosna'nın dışında, Sırbistan ve Hırvatistan'daydı. Çatışmalar, imzalanan Dayton Anlaşması ile sonlandı sonlanmasına ancak Bosna şimdi bu anlaşma dolayısıyla ortaya çıkan sıkıntılarla mücadeleye devam ediyor.

Her şeyden önce şunu unutmamak gerekir: Siyasi anlaşmalar ile gelen çözümler yöntem olarak tepeden aşağı işler, yani anlaşma ile devlet içindeki yetki paylaşımları, kaynak kullanımları düzenlenir. Kısacası siyasi anlaşmalar devleti düzenler, ama insanların zihniyetini, kafaların içindekini düzenleyemezler.

Yemen'deki çatışmaların temel noktasını Şii-Sünni ayrılığını körükleyen radikal ve bağnaz inanç oluşturmaktadır. "Müslümanların kardeş olduğu" gerçeği çeşitli hurafeler nedeniyle terk edilmiş, diğer mezheplerin birer "düşman olduğu" telkini verilmiştir. İşte Yemen'in ve tüm İslam dünyasının ihtiyacı, bu çarpık anlayışın giderilmesidir. Akan kanı durdurmaya vesile olacaksa, anlaşmanın imzalanmış olması şüphesiz sevindiricidir. Ancak söz konusu anlaşmanın hayata geçmesi ve Yemen'in kalıcı bir barışa ve istikrara kavuşması için farklı adımların da atılması gerekmektedir.

Bunların içinde Şiilerin ve Sünnilerin kitaplarının, peygamberlerinin ve dinlerinin aynı olduğu, Allah'ın Kuran'da Müslümanlara, "birbirleriyle çatışmalarını değil, birbirlerini korumalarını emrettiği" anlatılmalıdır. Çünkü gerek Sünnilerin gerekse Şiilerin inançlarına sızmış olan hurafeci sapkın din anlayışı, bu iki Müslüman grubun birbirlerine düşman oldukları fikrini yaymıştır. Irak'ta ve Suriye'de Müslümanların birbirlerini katletmelerinin en temel sebebi de işte budur.

Hurafeleri esas alan anlayışın bütün İslam dünyasında vahşeti, dehşeti, düşmanlığı, sevgisizliği yaygınlaştırmasının ve insanları kitleler halinde gerçek dinden koparmasının önüne, ancak eğitimle geçmek mümkündür. Çünkü hurafe dini

yanlış bir eğitim sisteminin sonucudur. İster Şii isterse Sünni olsun bu anlayışa tabi olmuş pek çok insan, yanlış yaptığının farkında bile değildir. Bu yanlış eğitimin oluşturduğu tahribat, ancak doğru eğitimle tedavi edilebilir. Bunun için Yemen'de sadece siyasi anlaşmalarla yetinmek yerine, derhal eğitim yönünde de harekete geçmek gerekmektedir.

Ilımlı ve barışçıl siyasi liderler ve Husilerle Sünnilerin dini temsilcileri, kendi aralarındaki bilgilendirme toplantılarında, bu yanlış eğitilmiş toplumlara ulaşacak yollar aramalıdırlar. Yemen'de doğru din anlayışını izah eden kitap, yayın ve konuşmalarla eğitime başlamalıdırlar. Örneğin, savaş, adam öldürme, nefret ve kinin dinde haram olduğunu Kuran'dan ayetlerle anlatmalı, hurafeci sistemin zaaflarını ve mantıksızlığını detaylı delillerle Yemen halkına sunmalıdırlar.

Eğer Yemen'de kalıcı bir barış isteniyorsa, bunun yolu, doğru din anlayışının anlatılıp yanlış olanın elimine edilmesidir. Şu durumda barışçıl ve gerçek din anlayışını savunan her Zeydi'nin ve her Sünni'nin üzerine büyük sorumluluk düşmektedir.

Yemen'de, silaha harcanmakta olan paranın böyle bir eğitim seferberliğine harcanmasını teşvik edebilir, sivil toplum örgütlerini bu amaçla bir araya getirebilir, ellerindeki yayın organlarını bu amaçla kullanabilirler. Unutmamak gerekir ki, doğru ve hak olanın anlaşılıp yaygınlaşması daha kolaydır. Dolayısıyla toplumları sırf cehaletten kaynaklanan bir bağnazlık ve düşmanlık içinde bırakmaktansa, o cehaleti ortadan kaldırmak en doğru yöntem olacaktır. İşte o zaman, Yemen'de silahın ve savaşın anlamını yitirmesi an meselesi olacaktır.

Müslümanların derhal mezhep ayrılıklarını bırakarak bu hatadan dönmeleri ve Allah'ın farz kıldığı şekilde birlik olmaları gerekir. Allah Kuran'da tüm Müslümanlara 'tek bir topluluk olarak' 'birlik içerisinde hareket etmelerini' bildirmiştir:

> **Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (Al-i İmran Suresi, 103)**

Yemen'de İstikrarın Sağlanması İçin Neler Yapılabilir?

National Yemen, 4 Kasım 2014

İşleyen bir devlet düzenini tam olarak oluşturamayan Yemen uzun süredir istikrar arayışında. Başkent Sana'yı adeta savaş bölgesine çeviren çatışmalardan sonra Husilerle yapılan barış anlaşması istikrar için yeterli olmadı. Ancak siyasi parti ve hareketlerin, Cumhurbaşkanı Abdurabbu Mansur Hadi ve Hükümeti kurmakla görevlendirilen Halid Bahhah'a teknokrat hükümeti kurma konusunda onay vermeleri ve hükümet çalışmalarına itiraz etmeyeceklerini açıklamaları istikrara giden yolda çok önemli bir adım oldu.

Yemen'de yaşanan sorunların arkasında İran, Suudi Arabistan gibi dış odakların olduğu sık sık gündeme gelse de, asıl sorun Yemen'in toplum yapısındaki aksaklıklardan kaynaklanıyor. Bu nedenle taraflar bir Başbakan adayı üzerinde anlaşsalar bile, sorunlara kalıcı çözümler getirilmedikçe ülkede sükunet ancak geçici bir süre devam edecektir.

Yemen toplumu karmaşık bir yapıya sahiptir. Mezhepsel farklar ve aşiretlere dayalı düzen, ülkede farklı değerleri ortaya çıkarmaktadır. Bu değerler, genellikle kamu düzeninin sağlanması için gerekli asgari şartların önüne geçmektedir.

Yemen'de Devletin daha etkili olması ve daha verimli bir biçimde hizmet verebilmesi için yeniden yapılanması kaçınılmazdır. Bu konuda ana ilke ve hedefleri siyasi otorite belirleyecektir. Ancak bunun gerçekleşebilmesi için aşiretlerin, Husilerin ve Sünnilerin ortak bir irade göstermesi şarttır. Burada hedeflenen Başbakanın kim olacağı ya da hangi bakanlığın kime verileceği gibi paylaşım tartışmaları değil, Yemen'e istikrar getirecek köklü bir değişim olmalıdır.

Taraflar "muhakkak benim önceliklerim hayata geçirilmeli" dayatmasından vazgeçmeli ve asgari müşterekte uzlaşmalıdırlar. Yemen'in tüm tarafların içinde olduğu bir gemi gibi olduğu, bu gemi batarsa herkesin bundan zarar göreceği asla unutulmamalıdır. Suriye, Irak, Libya ve Mısır'ın durumu ortada iken Yemen aynı hataları işlemekten şiddetle kaçınmalıdır.

Peki, Yemen'i yeni bir Suriye olmaktan kurtaracak vesile olan, 'Yemenlinin Devletine güven duyması' nasıl tesis edilebilir?

Yemen'de Devlet görevlilerinin toplum içerisinde ortak bir anlayış yaratma yönünde atması gereken ilk adım, temel değerleri belirlemektir. Söz konusu değerler genel olarak kabul görmüş demokrasi ilkeleri, İslamiyet ve Yemenlilik olmalıdır.

Bu esaslar Devlet tarafından açıkça ifade edilmeli ve bunlara dair toplumun sahip olduğu geleneksel anlayışa daha çağdaş bir içerik kazandırılmalıdır. Tüm etnik kimliklerin ve siyasi görüşlerin devamının demokrasi sayesinde sağlanabileceği ve İslam'da da demokrasi olduğu Devlet tarafından kapsamlı şekilde açıklanmalıdır. Örneğin bir Sünni'nin Zeydi'ye düşmanlık etmek yerine yardımcı olmasının İslam'ın gereği olduğu delillerle anlatılmalıdır.

Çünkü Müslümanlar ister Zeydi isterse Sünni olsun kardeştir ve bu kardeşlik, birbirleri için her türlü fedakarlığı ve yardımlaşmayı seve seve yapmalarını gerektirir. Bu sebeple inananlar, Allah yolunda bir zorluk ve sıkıntıya uğradıklarında, diğer Müslümanlar onlara hiç tereddüt etmeden yardımcı olmalıdırlar.

Nitekim her Müslüman yardımlaşmak ve ihtiyaç içerisinde bulunan kardeşlerine destek olmak ister. İster Sünni olsun isterse Zeydi olsun bu tüm Müslümanların üzerine yükletilmiş bir sorumluluktur. Allah Kuran'da inananlar birbirleriyle yardımlaşmadığı zaman, bunun büyük bir fitne ve bozgunculuğa yol açacağını bildirmektedir. Aralarındaki dayanışma sebebiyle Allah müminleri "birbirlerinin velisi" olarak nitelendirmektedir. Tüm Müslümanlar çeşitli zorluklarla karşılaşırlar. Ancak Müslümanların birbirlerine olan bağlılıkları ve aralarındaki dayanışma, topluca bu zorlukların üstesinden gelebilmelerini sağlar.

Allah Kuran'da Müslümanların birbirleriyle yardımlaşması gibi, inkarcıların da kendi aralarında bir dayanışma içinde olduklarından bahsetmektedir. İnkar edenler ahiretteki ödüllendirilmeye inanmadıkları halde birbirleriyle yardımlaşırken, elbette Müslümanlar arasında böyle bir zamanda ihtilaflar bulunması ve dostluklarının zedelenmesi büyük bir bozgunculuk kaynağı oluşturur. Bu konuya Kuran'da şöyle dikkat çekilmiştir:

> **İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mücadele edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte gerçek mümin olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (Enfal Suresi, 73-74)**

Yemen'de Husiler ve Sünniler arasında, Kuran ahlakının gereği olan bu manevi bağ ve birlik kurulabildiği takdirde, "tarafsızlık" Yemen'de devlet için en temel değer haline gelecektir. Tüm farklılıklarına rağmen, devletin bireyler karşısında tarafsız olması her bir Yemenliyi "kanun önünde eşit" kılacak ve kamu hizmetlerinden de eşit yararlanma imkanı sunacaktır.

Yemen'de devlet düzeni ve istikrarının sağlanması için oluşturulacak yeniden yapılanmanın hedefleri şunlar olabilir:

1) Vatandaşlık kavramı siyasi, mezhepsel ya da aşiretsel kimliklerin üzerinde yeniden tanımlanmalı ve tüm Yemenlilerin bunu benimsemesi sağlanmalıdır.

2) Yemen'in toplumsal bütünlüğü güçlendirilerek sürdürülmelidir. Bunun için İslam'ın ayrışmaya karşı olduğu vurgulanıp birleştiriciliği gündeme getirilmelidir.

3) Devlet hizmet sunarken vatandaşlar arasında dengeyi gözetmelidir. Bir mezhebe ya da bir aşirete özgü olan cezalandırmalardan veya teşviklerden kaçınmalıdır.

4) Vatandaşlar kamu hizmeti ve kamu otoritesi konusunda yeniden bilinçlendirilmelidir. Daha iyi hizmet alan Yemenli, Devletini daha çok sahiplenecek ve Devlete zarar verecek tutum geliştirmekten kaçınacaktır.

Bu dört öncelik, kamuoyunun güveninin sağlanmasında temel oluşturacaktır. Vatandaşına güven veren Yemen Devleti, sokaklarda asayişi sağlayacak ve kamusal hizmetleri aksatmadan halkına sunabilecektir.

Yemen'deki Yeni Hükumet İstikrarı Sağlayacak mı?

National Yemen, 1 Aralık 2014

Çatışmaların uzun zamandan bu yana hız kesmediği ve yoğun şiddet olaylarının yaşandığı Yemen'de Husiler'in Sana, İbb, Hudeyde ve El-Beyda'da giderek daha da güçlü hale gelmeleri diğer bazı grupların protesto gösterilerini artırmış, gösterileri bastıramayan Hükümet, ayaklanmanın öncüleri ve Husiler'le birlikte Barış ve Ulusal Ortaklık Anlaşması'nı imzalamıştı. Bu anlaşmayla Yemen'de yeni bir siyasi süreç başlamış oluyordu.

Cumhurbaşkanı Abdurabbu Mansur Hadi, Basın Ofisi Müdürü Ahmed Avad bin Mübarek'i yeni hükümeti kurmakla görevlendirdi, ancak tepkiyle karşılaşan Mübarek görevi kabul etmedi. Hükümeti kurma görevi Mansur Hadi tarafından bu kez Halid Mahfuz Baha'ya verildi ve 7 Kasım'da yeni kabinenin kurulduğu açıklandı.

Yeni Hükümetin üyelerinin %40'ı Yemen'in güneyindeki eyaletlerden, %12'si kadınlardan ve %38'i siyasi partilerden oluşuyordu. Toplam 36 bakandan meydana gelen yeni hükümetteki bakanlıklar siyasi parti ve gruplar arasında pay edildi. Bu paylaşıma göre eski Cumhurbaşkanı Ali Abdullah Salah önderliğindeki Genel Halk Kongresi ve müttefiklerine 9 sandalye, Birleşik Toplantı Partileri ve müttefiklerine 9 sandalye, Güney Barış Hareketi'ne 6 sandalye, Husiler'e bağlı Ansar Allah grubuna 6 sandalye verildi. Ne var ki kabinenin kurulmasının üzerinden daha bir gün bile geçmeden tartışmalar yeniden alevlendi ve Genel Halk Kongresi, yeni hükümeti boykot ettiğini açıklarken, Husiler de hükümeti tanımadıklarını ilan ederek yeni bir hükümet için çağrıda bulundular. Bunun nedenlerine geçmeden önce, ülkenin son yıllarda yaşadığı kargaşayı kısaca hatırlamakta fayda var.

Eski Cumhurbaşkanı Ali Abdullah Salih'in görevini bırakmak zorunda kaldığı 2011 ayaklanmaları; El Kaide saldırıları; kuzeyde Husiler, Sünni aşiretler ve ordu, güneyde ise ayrılıkçı Güney Hareketi ile güvenlik güçleri arasındaki çatışmalar; ordu tarafından üsleri ele geçirilen El Kaide militanlarının petrol ve doğalgaz borularına saldırmaları ve bunun akabinde ülke çapında baş gösteren doğalgaz ve petrol sorunu. Ve tüm bunlar bir yana, ülkenin iç meselelerinin dış güçler tarafından yönlendiriliyor olması, Yemen'in iç huzurunu ve sosyal düzenini neredeyse çökme noktasına getirmişti. Hiç kuşkusuz maddi-manevi sıkıntılar, baskı ve şiddet dolu muameleler, sevgiden, şefkatten, dostluktan uzak ortamlar insanlarda çeşitli hastalıklara yol açabildiği gibi, devletler de aynı sebeplerle hastalanabilmekte ve çöküntüye uğrayabilmektedirler. Sağlıklarını yitirmiş bu devletler adeta birer hayalet gibi dünya haritasında yer almaya devam etseler de, uluslararası kabule göre "başarısız" ya da "çökmüş devletler"dir. Topraklarında sürüp giden iç savaşa son veremeyen devletler "başarısız devlet" olarak kabul edilirken, dış sınırlarını kontrol edemeyen ve yabancı müdahalesine maruz kalan devletler "çökmüş devlet" olarak nitelendirilirler. Bu anlamda Yemen de son yıllarında hem "başarısız" hem de "çökmüş devlet" tanımına uyan bir profil çizmiştir. Böyle zorlu bir sürecin akabinde kurulan yeni hükümetin ülkenin geleceği için umut olduğu düşünülürken, hükümetin istikrarı sağlamayı başarıp başaramayacağı şimdiden tartışılır hale gelmiştir. Peki bu durumda yeni kabineye hangi görevler düşmektedir?

Toplumsal yapısı oldukça karmaşık olan Yemen'de yeni kabineyi köklü sorunların beklediği açık. Ülkede mezhepsel farklar ve aşiretlere dayalı oturmuş bir düzen var. Halk içinde pek çok kesim özgürlüklerini elde edememekten şikayetçi. Kimi mensubu olduğu mezhep ya da aşiret, kimi de sahip olduğu siyasi görüş için özgürlük arayışında. Ne var ki bu

kesimlerden hiçbiri diğerlerinin özgürlüğünden yana değil. Bu noktada mezhep ya da aşirete dayalı kimliklerin devlet eliyle yeniden tanımlanması, toplumsal bütünlük duygusunun güçlendirilmesi, ayrımcılığa şiddetle karşı çıkan bir tavrın ortaya konması, bu bağlamda mezhep ya da aşiretlere yönelik özel cezalandırma ya da özel teşviklerden ısrarla kaçınılması gerekmektedir. Husilerin, Sünnilerin, Zeydilerin; görüş farklılığına sahip tüm grupların hep birlikte ortak bir irade göstermeleri sağlanmalı, toplum yapısındaki bu aksaklıklar süratle halledilmelidir. Aksi takdirde ülke sorunları kalıcı çözümlere kavuşamayacaktır. Devlet aynı topraklarda yaşayan, aynı dili konuşan, en başta da aynı dine mensup insanların birbirlerine silah doğrultmalarına acilen çözüm bulmalı, bunun için de toplumda nefret, kin, düşmanlık gibi duyguların yerini sevginin, kardeşliğin, dostluğun, birlik ve beraberlik ruhunun almasını sağlamalıdır. Hiç kuşku yok Yemen'in yeniden yapılanmaya ihtiyacı vardır ve bu yapılanma ancak ve ancak sevgiyle mümkün olabilecektir. Herkesin hasretle kucaklaştığı, kardeş olduklarını hatırlayarak birbirlerine kenetlendikleri dönem gelmeden iç karışıklıklar çözülmeyecektir. O nedenle yeni hükümete düşen en öncelikli görev, toplum içinde şefkatin, sevgi ve kardeşliğin hakim olması için ciddi bir çaba göstermektir.

Yemen Başarısız Devlet Olmayı Hak Etmiyor

National Yemen, 7 Aralık 2014

Devletler dev bir organizmaya benzer, o nedenle de zaman zaman hasta olabilirler. Günümüzde, iç savaş, yoksulluk, doğal afet ve bulaşıcı hastalık gibi nedenlerle hukuk ve sosyal düzeni kısmen ya da tamamen çöken devletler mevcuttur. Bu devletler sağlıklarını yitirmiş olmalarına rağmen, bir hayalet gibi dünya haritasında yer almaya devam ederler. Uluslararası ilişkilerde bu tip devletler "başarısız devletler ya da çökmüş devletler" olarak isimlendirilmektedir.

Başarısız devletlerin en belirgin özelliklerinden biri sürüp giden iç savaşların varlığıdır. Çökmüş devletlerin en belirgin özelliği ise, güçlü devletlerin aksine dış sınırlarını kontrol edememeleri ve yabancıların müdahalelerine maruz kalmalarıdır. Devlet başarısızlığının bir başka göstergesi, ülkede suç oranının artması; ülkenin ve halkın güvenliğinin sağlanamamasıdır. Bir diğer özellik de, hükümetlerin güçsüz ve zaaf içinde olmasıdır. Başarısız devletler, yalnızca çok az kişinin faydalanabildiği ekonomik fırsatlar sağlar; yöneticiler ve onlara yakın olanlar hızla zenginleşirken, halk yoksulluk içinde yaşar.

Sadece son birkaç ayda Yemen'de yaşananlar "çökmüş devlet" olarak tanımlanan ülkelerin yaşadıkları sorunlar ile büyük bir paralellik arz ediyor.

Ülke içinde yaşanan Husi ayaklanması, El Kaide'nin eylemleri, S. Arabistan, ABD ve İran'ın Yemen'e müdahaleleri ve ayrılıkçı Güney Hareketi'nin Rusya'dan yardım istemesi, ülkede önemli bir otorite boşluğu yaşandığının kanıtlarından. Son olarak Sana'da, İran Büyükelçisi Seyyid Hasan Nam'ı hedef alan bombalı saldırı, Yemen'deki olumsuz koşulların devamını isteyenlerin varlığının da açık bir göstergesi.

Kasım 2014 başında Aden kentinin Hormaksar semtinde Cuma namazına katılanlar, ülkenin içinde bulunduğu siyasi bunalımdan sıyrılarak 'bağımsızlık çığlıkları' atılması çağrısında bulundular. Kuzeydeki Ensarullah Hareketi'nin (Husiler) ilerleyişini kabul etmeyen Güney Hareketi destekçileri de Aden için "bağımsızlık" istediler.

Ülke içindeki bu karışıklık, önemli asayiş sorunlarının da yaşanmasına yol açtı. 25 milyon nüfusa sahip olan Yemen'de, sivillerin elinde 60 milyon silah olduğu dikkate alınırsa, neden ülkede sık sık şiddet olayları ve çatışmaların yaşandığını anlamak da daha kolay olacaktır.

Silahlı gruplar kışlaları basıp, taraftarlarını silahlandırdılar, ele geçirdikleri silahların bir kısmını da sattılar. Bu nedenle ülkede kişi başına 2'den fazla silah düşer oldu. Artık işi ticarete döküp, bu işten geçimini sağlamaya başlayanlar bile mevcuttu. Silah ticareti neredeyse, uyuşturucu bir bitki olan 'gat ticareti' kadar yaygın hale gelmeye başladı.

Yaşananlar Yemen'i sadece güvenlik alanında değil, ekonomik alanda da bir istikrarsızlık sarmalına sürüklüyor. Yemen'in 2011 yılından beri hızla içine girdiği ekonomik darboğaz, alım gücü düşük olan halkın daha da yoksullaşmasına neden oluyor. Uzun zamandır süren olumsuz koşullar nedeniyle gıda fiyatları yükseliyor. Bununla birlikte başkent Sana'daki sebze meyve halleri, manavlar ve süpermarketlerde durgunluk gözleniyor.

Ülkede siyasi istikrarsızlığın devam edeceği öngörüleri ve bu yıl içinde ilk kez enflasyonun iki haneli rakamlara çıkması, gelecek adına karamsar bir tablo oluşturuyor. Yemen'de kişi başına günlük alım gücü 4 dolar. Bu, uluslararası ortalamalara göre oldukça düşük bir rakam olmasına karşın, daha da düşme eğiliminde. Çünkü temel gıda maddeleri üzerinde büyük bir yüksek fiyat baskısı var. Yemen'de yabancı yatırımlar durmuş durumda. Nüfus artmaya devam ederken, işsizlik oranı da sürekli yükseliyor.

Tüm bunlar Bahhah başkanlığındaki yeni kabinenin önündeki en önemli sorunlardan biri. Sorunların çözümü için çok yoğun bir çaba gösterilmesi gerektiği açık. Hükümetin, Devletin sarsılan otoritesini yeniden sağlama yönünde çalışmalar yürütmesi Yemen için son derece hayati bir öneme sahip.

Bu otoritenin sağlanması ise herkesin demokrasiye inanması ve birbirinin haklarına, seçilmiş olanlara saygı duymasından geçiyor. Ülkenin çıkarları gözetilerek muhalefetle birlikte hareket edildiğinde, her kesimden insanı içine alacak, herkesi kucaklayacak bir yönetim anlayışı geliştirildiğinde, ülkedeki sorunlar da çözülme sürecine girecektir.

Yemen'de huzur ve sükunet, demokrasinin gereklerinin yerine getirilmesi ve ister Sünni, isterse Zeydi olsun, Yemen'de yaşayan insanların tümünün Devlete ve onun tüm birimlerine gösterecekleri saygı ve güvenle sağlanabilir.

Tabi ki en başta Kuran ahlakına göre yaşayan bir toplum oluştuğunda, huzurun en yüksek derecede yaşandığı bir ortam da tesis edilmiş olacaktır. Böyle bir ortamda insanlar her türlü anarşi ve terör eyleminden uzak duracaklar, muhalif düşüncelerde de olsalar, ülkenin çıkarları söz konusu olduğunda birlikte hareket edebileceklerdir.

Yemen'de yapılması gereken, kargaşaya yol açacak her türlü hareketten kaçınılmasıdır. Allah Kuran'da iman edenleri "bozgunculuktan" men etmiştir. Bu konuyla ilgili bir ayette şöyle buyrulmaktadır:

…Allah'ın verdiği rızıktan yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın. (Bakara Suresi, 60)

Yemen'de Sorunların Çözümü Ulusal Güvenliğin Sağlanması ile Başlar

National Yemen, 14 Aralık 2014

Soğuk Savaş'ın bitmesi ile ülkeler için güvenlik konusu sanılanın aksine daha da önemli hale gelmiştir. Daha önceleri ABD ya da Sovyetler Birliği liderliğindeki kamplardan birine yakınlaşan ülkeler, siyasal ve toplumsal bütünlüklerini ve güvenliklerini garanti altına almış oluyolardı. Ancak o zamanların iki kutuplu dünyası çözülünce, ülkelerin karşı kutuptan geldiğini düşündükleri baskı nedeniyle oluşan ulusal bütünlükler de çözülmeye başladı. Çözülme, kimi zaman etnik milliyetçi farklılıkların, kimi zaman da dinsel unsurların etkisiyle başladı.

İşte Yemen de bu gelişmelerle birebir uyuşan bir ülke görünümünde. Libya, Mısır, Irak, Suriye gibi ülkelerde olduğu gibi, Yemen'de de çözülmesi gereken bir numaralı problem ülkenin ulusal güvenliği.

Ulusal güvenliği, geleneksel olarak "devletin toprak bütünlüğünü saldırı ve tehditlerden koruması ve savunması" olarak tanımlamak mümkün. Yemen'in gerek içeriden gerekse dışarıdan tehditlere maruz kaldığı düşünülecek olursa, ülke bir an önce toprak bütünlüğünü sağlamak amacıyla güvenlik politikaları üretmeli ve bu politikaların nasıl uygulanacağını içeren bir güvenlik stratejisi geliştirmelidir. Ulusal güvenlik, Yemen'in en temel politikalarından biri olmalıdır. Sosyal adalet, ekonomi ya da eğitim ile ilgili diğer politikalar da, ulusal güvenlikle bağlantılı olarak üretilmelidir.

Bahhah başkanlığındaki yeni kabine, ulusal güvenliği sağlamak amacıyla öncelikle mevcut risk ve tehditleri doğru olarak saptamak zorundadır. Bu risk ve tehditler hem hükümet, hem de resmi güvenlik birimlerinin ortaklaşa bir çalışma ile ürettikleri ulusal güvenlik belgelerinde tanımlanmalıdır.

Hükümetin odaklanması gereken ulusal güvenliğin üç temel boyutu olacaktır: Askeri güvenlik, siyasi güvenlik ve ekonomik güvenlik.

Yemen ordusu, dışarıdan gelebilecek askeri bir tehlikeye karşı kendisini koruyabilecek şekilde yapılandırılmalıdır. Bu amaçla ordunun silah teknolojisi ve kapasitesi geliştirilmelidir. Güvenlik personeli sürekli gelişen riskler konusunda iyi eğitilmeli ve ulusal ordu her an ortaya çıkabilecek saldırılara hazır tutulmalıdır. Bu çabalar askeri güvenliğe yönelik önlemlerden bazılarıdır.

Hazırlanacak bir ulusal güvenlik belgesinin hayata geçirilmesi kuşkusuz yeteri kadar finansmana ve zamana bağlıdır. Bu nedenle Yemen'in ulusal güvenliğinin en önemli tamamlayıcısı ekonomik güvenliği olacaktır. Yemen'de kendine yeterli bir ekonomik yapı tesis edilebildiği takdirde, Devletin dışa bağımlılığı azalacak ve kendi ulusal güvenliğini sağlayacak politikaları uygulamasının önündeki uluslararası engeller en aza inecektir. Sağlam bir ekonomiye sahip olacak bir Yemen, hem askeri kapasitesini sürekli güncelleyebilir hem de olası finansal şoklardan en az düzeyde etkilenerek ekonomik temelli siyasal kargaşalardan uzak kalabilir.

Yemen'de finansman ve ulusal güvenlik planlaması için gerekli çalışma için her şeyden önce ülkede siyasi güvenliğin temin edilmiş olması gereklidir. Siyasi güvenlik ise, devletin siyasi alanda güçlü olması ile sağlanır. Bunun için istikrarlı bir hükümet yapısı ve tüm vatandaşları temsil eden bir siyasal rejimin varlığı önemlidir. Her an görevinden alınma

ihtimali olan bir Bakan ya da Başbakan uzun vadeli güvenlik planları geliştirip bunları hayata geçiremeyecektir. Bu nedenle tüm Yemen halkının Devletine karşı daimi bir saygı içinde olmasının da sağlanması gerekir.

Bu noktada Yemenli yöneticilerin unutmaması gereken husus, Yemenlilerin Devletlerine bağlılığını sağlayacak asıl etkenin, topluma hakim ahlak anlayışı olduğudur.

Eğer bir toplumda, menfaatperestlik ya da halk arasında kullanılan yaygın deyimle "köşe dönmecilik" yaygınlaşırsa, isyankarlık ve çatışmacılık makbul olarak görülürse, saygı ve fedakarlık gibi kavramlar terk edilirse, bu durumda o toplumun bireylerinin devlete bağlı olmaları da düşünülemez. Çünkü devlete bağlılığın temelinde belirli bir terbiye ve ahlak yatmaktadır. Bu terbiye ve ahlak kaybolur ve üstte belirttiğimiz kötü ahlak özellikleri bir toplumda yaygın hale gelirse, devlete bağlılık kavramı da kendiliğinden aşınmaya başlar.

Sözünü ettiğimiz terbiyenin ve ahlakın temelinde ise dini inançlar yatar. Nitekim Soğuk Savaş döneminde yaşananlar, dinsiz milletlerin devamına imkan olmadığı gerçeğini açıkça ilan etmiştir. Bu nedenle Yemen için oluşturulacak bir ulusal güvenlik politikasında, muhakkak dini ve ahlaki unsurlar da yer almalıdır. Yemen'in güvenliğine yönelen üç temel tehdit; mezhep ayrımcılığı (Sünniler ve Husiler), İslam'ın yanlış ve bağnazca yorumu (El Kaide) ve geçmişten gelen sosyalistlerce desteklenen ayrılıkçı hareketler olarak özetlenebilir. Her üç tehdide karşı geliştirilecek güvenlik politikalarında, siyasi ve askeri önlemlerin yanında, uzun vadeli bir eğitim programı da yer almalıdır. Bu program sadece okullar ile kısıtlı tutulmamalı, radyolarda, televizyonlarda ve gazetelerde de uygulanmalıdır. Eğitim programının esasları ana hatları ile şunlar olmalıdır:

1) İslam'da Müslümanların birlik olması gereklidir,
2) Müslümanın Müslüman ile çatışması haramdır,
3) Sırf farklı inançta olduğu için başkasının canına malına kastetmek haramdır,
4) Allah'ın varlığı apaçık bir gerçektir ve bilimsel deliller de bu gerçeği gösterir.
5) İslam bilimi ve sanatı, kadının korunmasını teşvik eder,
6) Materyalist düşüncenin dayandığı temeller bilimsellikten uzaktır.

Bilindiği gibi bir toplumda huzur ve sükunet, demokrasinin gereklerinin yerine getirilmesi ve o toplumdaki her kesimden insanın, devlete ve onun tüm birimlerine gösterdiği saygı ve güvenle sağlanabilir. Kuran ahlakına göre yaşayan Yemenlilerin oluşturduğu bir toplum aynı zamanda, huzurun en yüksek derecede yaşandığı bir ortam olacaktır.

Askeri Operasyonlar Her Zaman Çözüm Getirmiyor

National Yemen, 21 Aralık 2014

Amerikan filmlerinde her zaman kazanan Amerikan askerleridir. En karmaşık operasyonlar düzenlenir, ama her zaman başarı kazanılır, rehineler kurtarılır. Her zaman Amerikan üstünlüğü sembolize edilir. Peki, gerçek dünyada böyle mi? Tarihi inceleyecek olursanız, gerçeklerin pek de filmlerde anlatılanlarla uyuşmadığını görürsünüz. Örneğin Kartal Pençesi isimli operasyon bunlardan biridir. Nisan 1980'de ABD ordusunun, ABD'nin İran büyükelçiliğinde rehin tutulan 52 vatandaşını kurtarmak için düzenlediği askeri harekat, aniden çıkan kum fırtınasının da etkisiyle tam bir bozguna dönüşmüştür. Operasyonun merkezi olan uçak gemisi USS Nimitz'e dönüşe hazırlanılırken yakıt ikmali esnasında yaşanan kaza nedeniyle bir C-130 Hercules uçağı ve bir Amerikan helikopteri infilak etmiştir. Sonuçta Amerikan Ordusu 8 askerini ve bir nakliye uçağını kaybetmiş, operasyonu gerçekleştiremeden bölgeden çekilmek zorunda kalmıştır.

Bir başka örnek de Somali'de yaşanmıştır. 1994 yılında ABD askerlerinin General William F. Garrison komutasında düzenlediği operasyon tam bir fiyasko ile sonuçlanmış ve Mogadişu'da yaşanan çatışmalarda 24 Pakistan ve 19 ABD askeri ölmüştür. Kayıp sayısı artan BM barış gücü ve Amerikan askerleri bölgeden 3 Mart 1995 tarihinde çekilmiştir.

Askeri tarih, hepsi bu iki operasyon kadar ünlü olmasa da birçok başarısız kurtarma operasyonuyla doludur. Bunlardan biri de Aralık ayı ortasında Yemen'de Abva ilinin Dafaar köyünde yaşandı. Amerikan komandolarının Yemen'de giriştiği kurtarma operasyonunda iki rehine ile 33 yaşındaki Amerikalı foto muhabiri Luke Somers ve Güney Afrikalı öğretmen Pierre Korkie, militanlar tarafından vurularak öldürüldü. Bununla beraber operasyonda bir yerel El Kaide lideri, bazı militanlar, bir kadın ve 10 yaşında bir çocuk hayatını kaybetti.

Operasyonla ilgili açıklamada bulunan Amerika Savunma Bakanı Chuck Hagel, olayın kurtarma operasyonu sırasında gerçekleştiğini doğruladı. Somers ve Korkie, bir yıldan uzun bir süredir Yemen'de rehin tutuluyordu.

Yemen'deki güvenlik zaafı nedeniyle El Kaide benzeri terör örgütleri kolaylıkla eylemler düzenleyebiliyor. ABD'nin Yemen'deki bu eylemler karşısında başvurduğu yöntem de -dünyanın pek çok yerinde olduğu- gibi silahlı müdahale. Luke Somers ve Pierre Korkie'nin ölümüne kadar operasyonlar genellikle Amerika'nın insansız hava araçları ile gerçekleştiriliyordu. ABD, Yemen'de 2002 yılından beri insansız hava araçlarıyla operasyonlar düzenliyordu. Ne var ki bu operasyonlarda pek çok sivilin ölümü ile sonuçlanan başarısızlıklar yaşanmıştı. Son olarak Yemen'in Rada kentinde El Kaide'ye ait hedeflere yönelik gerçekleştirilen hava saldırısında 13 sivil hayatını kaybetmiş, 20 kişi yaralanmıştı.

Bunun üzerine kısa bir süre önce Yemen Meclisi, Amerikan insansız hava araçlarının, ülkede El Kaide'ye karşı yürütülen operasyonlara katılmasının yasaklanmasını öngören yasa tasarısını onayladı. Meclis'in onayladığı yeni yasayla El Kaide'ye yönelik düzenlenen operasyonlarda Yemen ordusu yanında aktif rol oynayan Amerikan insansız hava araçlarına uçuş yasağı konulurken, Hükümete de bu kararı uygulama yükümlülüğü getirildi. Kararın önemli yanı ise, Yemen resmi makamlarınca ilk defa Amerika'ya karşı yapılmış bir kınama olma özelliği taşımasıydı.

Peki Yemen güçleri, ülkede hüküm süren terörist faaliyetleri durduramazken ve dışardan silahla yapılan müdahaleler de masum insanların kaybına yol açıyorken yapılması gereken nedir?

Önceki yazılarda daha önce, ister ideolojik kökenli, isterse dini yanlış yorumlayarak bağnaz zihniyette olsun, tüm bu örgütlerin şiddet kullanarak felsefelerini hakim kılmayı amaçladıklarından bahsedilmişti. İşte şiddet uygulayan tüm bu terör örgütlerine karşı fikri yöntemlerle mücadele edilmelidir. Silahla yapılan mücadelenin bir sonuç vermediği şu ana kadar edinilen tecrübelerle sabittir. Bunun için yapılması gerekenler ise şunlardır:

Hem El Kaide, IŞİD gibi Sünni, hem de Yemen'deki Ensar'uş Şeria gibi Şii kökenli örgüt mensuplarının düşüncelerindeki çarpıklık, güçlü bir biçimde dile getirilmelidir. Yemen'de Devletin en üst kademesindekiler başta olmak üzere, tüm kanaat önderleri "Kuran'a göre Müslümanların insanları İslam ahlakına baskı ve zor kullanarak değil, sadece güzel söz ile davet etmesinin farz olduğunu" sık sık dile getirmelidirler. İslam ahlakında inanç ve fikir özgürlüğü olduğunun anlatılması ile, bu kişilerin içinde bulundukları sapkınlıklardan kurtulup doğru yola yöneltilmeleri mümkün olabilir.

İster Şii, isterse Sünni olsun bütün ülkelerdeki Müslümanlara şiddetin hak arama yöntemi olmadığı ve bunun İslam ahlakına tamamen aykırı olduğu anlatılmalıdır. Terörist eylemler ile İslam ahlakının savunulamayacağı; bilakis böyle sapkın bir yöntemin, İslam düşmanlarının sayısını artıracağı için Müslümanlara daha çok zarar vereceği anlatılmalıdır.

Okullarda öğrencilere terör örgütlerinin fikri alt yapısının yanlışlığını anlatan dersler verilmeli, kitaplar ve yazılar okutulmalı; bu yönde konferanslar ve akademik toplantılar düzenlenmelidir. Ancak bu şekilde terörizm yeryüzünden tamamen yok edilebilir. Böyle bir eğitim politikası, Allah'ın izniyle terörizm bataklığının tamamen kurutulmasına vesile olacaktır.

Yemen'deki Siyasi İktidarsızlık Çocukları Olumsuz Etkiliyor

National Yemen, 28 Aralık 2014

Bir ülke siyasi istikrarsızlığa düştüğünde çeşitli sosyal gruplar bundan olumsuz olarak etkilenir. Bu gruplar bazen tüccarlardan, bazen asker ve polislerden, bazen de farklı inançlardaki kişilerden oluşur. İstikrarsızlığın etkisi şiddetlendikçe bu gruplar şikayetlerini gittikçe yükselen dozda dile getirirler. Çoğu defa medya, bu grupların şikayetlerine sözcülük eder ya da insanlar sokaklara çıkarak içlerinde bulundukları bu durumu protesto ederler.

En az tüccarlar veya işçiler kadar büyük ama sessiz bir grup daha vardır. Belki de en büyük sıkıntıyı onlar çeker, ama kriz anlarında en az onların sesi duyulur. Bu grup, bir ülkenin geleceği demek olan 'çocuklar'dır. Çocuklar kriz zamanlarında yeterince beslenemez, temizlenemez, hatta barınma imkanları bile kısıtlanır.

Eğer istikrarsızlık iyiden iyiye derinleşip hem ekonomik, hem de güvenlik açısından da etkili olmaya başlamışsa, ilk darbeyi eğitim sistemi alır. Eğitim hizmetlerinin aksamasıyla gelecekte sağlıklı, ülkesine olumlu katkılarda bulunacak bir nesil yetiştirmek imkansız hale gelir. İşte Yemen şimdilerde böyle bir durumun eşiğinde. Geçmişte pek çok sorunu olan eğitim sistemi, Yemen'deki siyasi istikrarsızlık nedeniyle gittikçe derinleşen sorunlar yaşıyor.

Yemen'in yaşadığı krizin etkisini anlamak için insani gelişme endeksine bakmak yeterli. İnsani Gelişme Göstergesi (Human Development Index), dünyadaki ülkeler için yaşam uzunluğu, okuryazar oranı, eğitim ve yaşam düzeyi doğrultusunda hazırlanan bir ölçüm.

Ülkelere ait Gelişme Göstergelerine ait veriler 1993 yılından bu yana Birleşmiş Milletler Gelişme Programı tarafından yıllık Gelişme Raporu'nda sunuluyor. Endeks oluşturulurken üç etkili kriterden birisi eğitim. Eğitim kriteri, okur-yazar oranı ve ilkokul, lise, üniversite kayıtları yüzdesi ile oluşturuluyor. 186 ülkenin yer aldığı ve en yüksek puanın 1 olduğu İnsani Gelişme Göstergesinde sıralamada Yemen 0,45 puanla 160. sırada yer alıyor (2013 tahmini).

Şüphesiz bu kadar düşük bir puanda, öteden beri gelen eğitim sorunlarının etkisi büyük. Ülkede okur-yazarlıktan kızların okula gitmesine, okullaşmadan internet kullanımına kadar pek çok konudaki oranlar dünya ortalamasının çok altında. Bu göz önüne alındığında, Yemen dünyanın en ciddi eğitim sorununa sahip ülkeleri arasında yer alıyor.

Bu olumsuz tablo Yemen'de 2011 yılındaki devrimin ardından yaşanan güvenlik zafiyeti nedeniyle daha da kötüleşiyor. Ülkede yaşanan maddi imkansızlıklar ve güvenlik sorunları nedeniyle, ulaşımdaki aksamalar ve okullarda yeterli derslik bulunmaması nedeniyle temel eğitim birçok bölgede aksıyor. Ülkedeki siyasi belirsizlik nedeniyle eğitim alanında daha önce verilen 'yardım sözlerini' de yerine getirmek nerede ise imkansız hale gelmiş durumda.

Okullarda eğitim verilemediği için pek çok köyde köylüler ve gönüllü öğretmenlerin çabasıyla ilkokul çağındaki çocuklara bir ağacın gölgesi altında eğitim veriliyor. Başkent Sana'nın güneyindeki İbb vilayetine 120 kilometre mesafedeki Udeyn kasabasına bağlı el-Hüşa köyü de bunlardan biri. Devlet köye okul yapamıyor, vakıflar ve yardım severler ise ülke genelindeki durum nedeniyle buraya yardımlarını ulaştıramıyor.

El Hüşa köyündekine benzer açık hava okullarında bir duvar kara tahta görevi görürken taşların düz yüzeyleri de çocukların defteri oluyor çoğunlukla. Dersler sosyal bilgiler, matematik ve temel Arapça dilbilgisinden oluşuyor ve gönüllü kişilerce büyük bir özveri ile yapılıyor.

Köylüler de ellerindeki tüm imkanı kullanarak son derece iptidai koşullarda verilen eğitimin kesilmemesi için çabalıyor. Kimi tebeşir gibi temel araç gereçleri temin etmeye çalışırken, kimi de öğrencilerin temizliği için uzak mesafelerdeki kuyulardan eşek sırtında su taşıyor. Benzer koşulları ülkedeki şiddet sarmalından ve istikrarsızlıktan etkilenen pek çok köyde görmek mümkün.

Devamlı çatışmanın olduğu, insanların can endişeşisi duydukları bir yerde çocuklarını okullara göndermeyeceği, öğretmenlerin okula gitmeyeceği çok açık. Yemen'in geleceğine güvenle bakan müreffeh bir devlet olmasının yolu, iç barışın temininden geçiyor.

İç barışın temini ile eğitim kalitesinin artması mümkün olacak, bu sayede kaliteli insanlar yetiştirilebilecektir. İyi eğitim almış bir Yemenli, mezhep farklılıklarından kaynaklanan çatışmaların ne kadar yıkıcı olduğunu bilecek ve ayrımcılığa karşı duracaktır. Bu Yemenli Kuran'ı okuyacak ve dünyayı yaşanamaz hale getiren bağnaz anlayışı değil, Allah'ın insanlar için seçtiği gerçek dini öğrenecektir. Bu Yemenli, derslerde ülke sevgisinin aşiret sevgisinden üstün olduğunu öğrendiği için, aşiretler arasında bitmek bilmeyen çatışmalara dahil olmayacaktır.

Okul çatısı altında, gerçek tahtaların önünde, sıralarda ders gören ve merhamet, sevgi, saygı, tolerans, akılcılık, affedicilik gibi erdemlerin öğretildiği öğrenciler Yemen'in geleceğe yönelik en büyük teminatları olacaktır.

Yemen Siyasi Geçiş Sürecini Başarıyla Tamamlamalı

National Yemen, 2 Şubat 2015

İnsanlığın en eski medeniyet merkezlerinden biri olan ve eski çağlarda "Mutlu Arabistan" olarak nitelendirilen Yemen'in yakın tarihi savaşlar, darbeler ve siyasi istikrarsızlıklarla dolu. Ülkedeki iç karışıklıklar bugün de hız kesmeden devam ediyor.

Arap Baharı'yla başlayan devrim ateşinden en çok nasibini alan ülkelerin başlarında gelen Yemen son günlerde yaşadığı siyasi çatışmalar ve şiddet olaylarıyla bir kez daha dünya kamuoyunun gündeminde.

Olayların merkezinde yine Husiler var. Ülkede yıllardan beri süregelen çatışmaların baş aktörlerinden olan Şii Husiler, Sünni iktidar tarafından dışlandıklarını ve ayrımcılığa maruz bırakıldıklarını ifade ediyorlar. Eylemlerindeki amaçlarının daha fazla hak ve özerklik elde etmek ve mensubu oldukları Zeydiye mezhebinin geleneklerine zarar verdiğini düşündükleri Sünni yönetime karşı Zeydilik kimliğini yaşatmak olduğunu söylüyor, bu yüzden de 2004'ten bu yana ordu güçleriyle çatışıyorlar. Geçtiğimiz günlerde de yaptıkları eylemlerle önce Hükümeti, ardından da Cumhurbaşkanı Abdurabbu Mansur el-Hadi'yi istifaya mecbur bıraktılar.

Olayların gelişimini geriye doğru giderek hatırlayacak olursak; bundan bir süre önce Husilerin lideri Abdülmelik el-Husi, Devlet Başkanı Abdurabbu Mansur el-Hadi'den ülkedeki güç paylaşımının adil olması için farklı fraksiyonları temsil eden yeni bir hükümetin başa gelmesini talep etmiş, bunun akabinde binlerce Husi destekçisi hükümet binaları önünde oturma eylemleri başlatmıştı. Gerginlik iyice tırmanarak şiddetli çatışmalara dönüşmüş, Husi taraftarları hükümet binalarını işgal etmeye başlamışlardı. Son olarak Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nı ve başkenti ele geçiren Husiler, önce Hükümeti ardından Cumhurbaşkanı Abdurabbu Mansur el-Hadi'yi istifaya zorladılar. Bunun üzerine ülkenin dört bir yanında on binlerce insan sokağa indi.

Hiç şüphe yok bir ülkenin meşru Başbakanı ve meşru Cumhurbaşkanının zorla görevlerinden alıkonulmaları o ülkenin birlik ve bütünlüğünü açık ve net bir şekilde tehdit ve tahrip edecek bir olaydır. Üstelik siyasi bir geçiş süreci içerisindeki bir ülkenin içine düştüğü böylesi bir durum, istikrarın ve güvenliğin iyice yok olmasına ve bu bağlamda elde edilen kazanımların tamamen geriye gitmesine yol açabilir. Siyasi geçiş süreci içerisindeki Yemen'de yaşanan bu olaylar da ülkenin geleceğini çok olumsuz etkileyebilecek, mezhep çatışmalarına zemin oluşturabilecek ve terör örgütlerinin yaşam sahalarını genişletebilecek gelişmelerdir. Dolayısıyla halihazırda açılan derin yaraların sarılması ve ülkede istikrarın bir an önce tesis edilebilmesi için, tüm tarafların olabildiğince barışçıl, sağduyulu, sakin ve uzlaştırıcı davranmaları şarttır.

Ülkenin kurtuluşu adına öncelikle yapılması gereken, Körfez İşbirliği Konseyi Girişimi, Ulusal Diyalog Konferansı Sonuçları ve 21 Eylül 2014 tarihli Barış ve Ulusal Ortaklık Anlaşması'nın tüm taraflarca uygulanması, yeni bir anayasanın yapılmasına fırsat verilmesi, bağımsız kurumların oluşturulması, adalet ortamı sağlayacak hür mekanizmaların kurulmasıdır. Gerçek şu ki kuzeydeki isyanlar, güneydeki ayrılıkçı gruplar, yerel yönetimlerin kapasite eksiklikleri, yaygın yoksulluk ve yetersiz beslenme, her geçen gün daha da kötüleşen ekonomi, sürekli artan işsizlik, askeriyenin

parçalı yapısı gibi, Yemen'in önünde halledilmesi gereken pek çok sorun bulunmaktadır. Bu sorunlar ancak farklılıklar bir tarafa bırakılarak milletçe el ele verildiğinde, bölünmüşlük sükunet içinde giderilmeye çalışıldığında aşılabilir.

Bilinmelidir ki Yemen'in huzura, refaha, barış ve istikrara kavuşması için öncelikle karşılıklı hoşgörüye dayalı bir sevgi, bir dostluk ve kardeşlik ortamının sağlanması gerekmektedir. Ancak o zaman adaletin, özgürlük ve demokrasinin tam olarak yaşandığı bir ülkenin tesis edilebileceği unutulmamalıdır. Yemen zaten uzun bir süredir çökme sınırında olan bir ülkedir. Eski Cumhurbaşkanı Ali Abdullah Salih'in görevini bırakmak zorunda kaldığı 2011 ayaklanmaları; El Kaide saldırıları; kuzeyde Husiler, Sünni aşiretler ve ordu, güneyde ise ayrılıkçı Güney Hareketi ile güvenlik güçleri arasındaki çatışmalar; ordu tarafından üsleri ele geçirilen El Kaide militanlarının petrol ve doğalgaz borularına saldırmaları ve bunun akabinde ülke çapında baş gösteren doğalgaz ve petrol sorunu ve tüm bunlar bir yana, ülkenin iç meselelerinin dış güçler tarafından yönlendiriliyor olması, Yemen'in iç huzurunu ve sosyal düzenini yok etmiştir. Bundan sonra kurtuluşun yolu, sosyal bütünlüğü korumak ve birlik ve beraberlik ruhunun oluşması için fedakarane adımlar atmaktan geçmektedir.

Yemen'in Asıl İhtiyacı Olan, Birlik ve Beraberlik Ruhudur

Morocco World News, 26 Şubat 2015

2010 yılının Aralık ayında Arap coğrafyasında baş gösteren yönetim karşıtı halk ayaklanmalarının yol açtığı devrim, hiç kuşku yok ki içinde bulunduğumuz yüzyılın en önemli olayı. Tunus'ta işsizlik ve ekonomik sorunlar sebebiyle pazarcılık yapan üniversite mezunu Muhammed Bouazizi adlı gencin kendini yakmasıyla başlayan sokak gösterilerinin diğer Arap ülkelerine yayılmasıyla birlikte, baskıcı ve otoriter rejimler yıkılırken, tüm coğrafya bir dönüşüm sürecine girdi. Kimi ülkeler çok büyük çatışmalara sürüklenip kimileri de demokrasi yolunda ağır da olsa ilerlerken, Yemen beşinci yılına girilen süreçte en geride kalmış ülkelerin başlarında geliyordu. 33 yıl ülkeyi yöneten Ali Abdullah Salih görevden uzaklaştırıldı, ama ülkede yaşanan iç çatışmaların ve istikrarsızlığın şiddetinde en ufak bir değişiklik olmadı.

Eski çağların mutlu ve huzurlu ülkesi devrimden önce olduğu gibi açlık, fakirlik, bölünmüşlük ve parçalanmışlık içinde ayakta kalma mücadelesi vermeye devam ediyor.

Yemen'in pek çok açıdan Arap coğrafyasında özel bir yeri var. En başta ülke jeostratejik olarak büyük bir öneme sahip. Dünyanın en işlek ticaret yollarından biri sayılan ülke Etiyopya, Somali, Eritre ve Cibuti'yi içine alan Afrika Boynuzu'nun ve Bab'ül Mendeb Boğazı'nın doğusunda yer alıyor ve Asya ile Afrika arasındaki bağlantıyı sağlıyor. Öte yandan Doğu'yu Batı'ya bağlayan Kızıl Deniz; Arap Denizi ve Hint Okyanusu'na buradan açılıyor. Ülkedeki Aden Limanı ise dünyanın en hareketli deniz yollarından birinin kavşağı.

Stratejik açıdan çeşitli avantajlara sahip olsa da, Yemen toplumsal yapısı nedeniyle kontrol altına alınması oldukça güç bir bölge. Kabilelerin, aşiretlerin ve farklı mezhep gruplarının sebep olduğu karmaşa ortamına Kuzey ve Güney Yemen'in birleşmesinden sonra ortaya çıkan ayrılıkçı hareketlerin dahil olması ülkedeki karışıklığı en üst düzeye çıkardı. 1990 yılında gerçekleşen Kuzey-Güney birleşmesinin ülkeyi güçlendirmesi beklenirken, siyasi, sosyal ve ekonomik sıkıntılar daha da arttı. Hızlı nüfus artışı, fakirlik, yolsuzluk, işsizlik, enflasyon, doğal kaynakların tükenmesi, su sorunu ve tüm bunların yanı sıra ülkedeki mezhepsel, dinsel, ideolojik ve tarihsel bölünmüşlük, etnik-ayrılıkçı Husi hareketleri, aşiretler arası mücadeleler ve 1990'lardan itibaren Yemen'de aktif bir şekilde hareket eden El-Kaide'nin giderek güçlenmesi ülkeyi neredeyse çökme noktasına taşıdı. 2014'ün Ağustos ayından bu yana yaşanan toplumsal ve ideolojik hareketlenmeler, iç çatışmalar ve son olarak da Şii Husiler'in Başbakanı ve Cumhurbaşkanını görevlerinden alıkoyan ayaklanmaları Yemen'i bir kez daha dünya gündeminin merkezine yerleştirdi.

Husilerin müdahalesiyle görevden ayrılan Yemen Cumhurbaşkanı Abdurabbu Mansur Hadi'nin ve Başbakan Halid Mahfuz Bahhah'ın yokluğu ülkede son derece belirsiz bir siyasi durum meydana getirmiş durumda. Anayasaya göre Cumhurbaşkanlığı makamına Meclis Başkanının vekalet etmesi, Meclis Başkanının idaresinde 60 gün içerisinde seçim tarihinin belirlenmesi ve 90 gün içerisinde de Cumhurbaşkanlığı seçimine gidilmesi gerekiyor. Ne var ki istifaların ardından Meclis hala bir araya gelmiş değil ve bu durum siyasi belirsizliği daha da artırıyor. Ülke genelinde yaşanan gerilimin sorumlusu olarak gösterilen ve darbecilikle suçlanan Husiler son olarak Yemen'in yönetim şeklini belirleyecek bir anayasa ilan edeceklerini, lağvedilen parlamentonun yerine ulusal bir meclisin kurulacağını ve bu meclisin de başkanlık konseyini seçeceğini açıkladılar. Her gün yeni bir siyasi gelişmenin yaşandığı Yemen'in seçilmiş Başbakanı ve

Çumhurbaşkanının görevlerinden alıkonmalarıyla başlayan bu son süreçten daha fazla zarar görmeden başarıyla çıkması ve bundan böyle demokratikleşme yolunda kalıcı kazanımlar elde etmesi en büyük temennimiz.

Gerçek şu ki Yemen halkı asırlardır açlıktan, fakirlikten, mezhepçilik, kabilecilik ve aşiretçilikten kaynaklanan sorunlardan ve daha pek çok iç ve dış sorundan dolayı ezilmiş, geri kalmış ve mutsuz yaşamış bir halk. Hiç şüphesiz gergin ve güvenliksiz ortamın son bulması ve istikrarlı bir dönemin başlaması Yemen halkının en büyük özlemi. İster Şii ister Sünni ister Zeydi ya da ülkenin dindar olmayan kesimi olsun Yemen'de yaşayan tüm insanlar artık huzurlu ve sükunetli bir hayat beklentisi içinde. Ülkenin en acil ihtiyacı ise, herkesin demokrasiden eşit yararlandığı, insan haklarına, bireysel hak ve özgürlüklere saygıyla yaklaşan, her kesimi içine alan, herkesi sevgiyle, hoşgörüyle kucaklayan bir yönetim anlayışı.

Tabii bu noktada tüm Yemen halkına da önemli görevler düşüyor. Bunlardan en öncelikli olanı sosyal bütünlüğü korumak adına birlik ve beraberlik içinde hareket etmek. Ülkenin bir an önce refaha, barış ve istikrara kavuşması için kavga ve çatışma ruhunu terk etmek; etnik, mezhepsel ya da bireysel çıkarları değil, ülke çıkarlarını gözeterek dostluk ve kardeşlik içinde iş birliği yapmak. İç huzurun ancak bu şartlarda sağlanacağı açık. Birlik ve beraberlik ruhu sağlandıktan sonra toplumsal barışın oluşması ve istikrar ortamının gelişmesi kolaylaşacak, ülkenin tüm sorunları uzlaşı ekseninde bir bir hallolacaktır. Umuyoruz ki Yemen en kısa zamanda sevgi ve kardeşlik içinde el ele verip bütünleşir, böylece hak ettiği huzur ve güvenliğe kavuşur ve demokratik dönüşüm yolunda sağlam ve kararlı adımlar atmaya başlar.

Yemenliler Birbirinin Düşmanı Değil, Kardeşi Olmalı

National Yemen, 2 Mart 2015

Güç ve güvenlik, devletlerin dış politikalarını oluştururken esas aldıkları iki kriterdir. Hemen hemen tüm ülkeler kendi güvenliklerini sağlamak için komşu ülkelerden güçlü olma ihtiyacı içindedir.

Ülkeler kendi güvenliklerine tehdit olarak görürlerse komşularına karşı savaş açabilmekte, bazen de savaş yerine çeşitli ittifaklara katılarak kendilerini güvene almaya çalışmaktadırlar. Ekonomik abluka, kuşatma, şiddet unsuruna yer vermeyen başka güvenlik yöntemleridir. Uluslararası hukukta yasaklanmış olmasına karşın, komşu ülkedeki silahlı unsurları desteklemek başvurulan bir diğer yöntemdir. Bu yöntemlerin hemen hemen tamamı son derece acımasız olup, çok sayıda masum sivilin büyük sıkıntılar yaşamasına ya da hayatını kaybetmesine yol açmaktadır.

Bugün Yemen'de yaşananlar uluslararası sistemdeki bu acımasız yöntemlerin bir sonucu olarak yorumlanabilir. Yemen üzerinde bölgesel ve küresel güçler farklı hesaplar yapmakta ve bu da ülkeyi, uzun yıllardır istikrarsızlığa mahkum etmektedir.

Şüphesiz tüm bu olup bitenlerde Yemen'in sosyal ve siyasi yapısından kaynaklanan iç dinamiklerin rolü oldukça büyük. Yemen'in yaşadığı ayrılmalar, birleşmeler, iç savaşlar ve son dönemde bunlara ek olarak ordunun zayıflaması, güvenliğin sağlanamaması, ekonominin kötüleşmesi gibi etkenler de Yemen'in ülkenin şu anki durumuna gelmesine yol açmıştır.

Artık ülkeler, başka ülkelere eskiden olduğu gibi doğrudan müdahalede bulunmamaktadır. Çünkü bu tür müdahaleler hem çok pahalıdır hem de uluslararası hukukta yeri yoktur. Bu nedenle ülkeler, komşu bir ülkede tehlikeye düştüğünü düşündükleri çıkarlarını yeniden elde edebilmek için hemen yeni arayışlara girmektedirler. Bu durumda tercih edilen, 'komşu ülkede kendi çıkarlarına göre hareket edecek unsurlar bulmak' olmaktadır.

Bu unsur bazen bir terör örgütü, bazen bir azınlık grubu, bazen de o ülkenin ordusu ya da bir siyasi parti olabilmektedir. Bu unsurlar silah ya da para yardımı ile doğrudan desteklenebildiği gibi, dolaylı destekler de alabilmektedir. Hatta bazen destekler o kadar profesyonelce olur ki; desteklenen grup kendi idealleri doğrultusunda mücadele ettiğini düşünürken, aslında farkında olmadan başka bir ülkenin çıkarları uğruna çatışabilmektedir.

Yemen üzerinde etkili olmaya çalışan iki temel güç var. Birisi arkasında İran'ın olduğu Şii etkisi, diğeri ise ardında Suudi Arabistan'ın olduğu Sünni etkisi. Zaman zaman bu ikisine ek olarak ABD'yi eklemek de mümkün. İslam'ın iki ana kolu olmasına karşın Şiilik ve Sünnilik Ortadoğu'da amansız bir mücadele veriyor. Lübnan'da başlayan, Irak'ta alevlenen bu mücadele, sonrasında Suriye'ye sıçradı. Şimdi de kendini Yemen'de gösteriyor.

Husiler olarak bilinen Ensarullah Hareketi, her ne kadar İran ile bağlantılarını reddetmeyi tercih etse de, pek çok ülke bu bağlantı konusunda oldukça emin. Zaten Husiler ile ilişkisini artık gizleme ihtiyacı duymayan İran'ın Yemen ile ilgili verdiği son demeçler de bu şüpheleri doğrulamaktadır.

Husiler Yemen devletini ele geçirme savaşında bir noktaya kadar etkili olmuşsa da, yönetimi üstlenip sürdürebilecek bir güce sahip görünmüyorlar. Hele ki karşılarında Suudi Arabistan tarafından desteklenen büyük bir Sünni muhalefet varken bunu gerçekleştirmeleri nerede ise imkansız.

Suudi Arabistan daha önce Bahreyn'deki Şii halk hareketlerini kendi güvenliğine tehdit kabul ederek, bu ülkeye doğrudan müdahale etmişti. Şimdi benzer bir müdahaleyi Yemen'de yapması kuvvetle muhtemel. Ancak bu arada Husilerle çarpışan El Kaide'nin, Şii tehlikesi gerekçesi ile kendisine karşı olan Sünni aşiretleri de yanına almasına yol açabilir. Böyle bir durum gerek Arabistan gerekse ABD için durumu daha da içinden çıkılmaz hale getirebilir.

Sünnilerin Husileri dikkate almadan iktidarlarını kuramayacakları da belli olmuş durumda. Husiler iktidarlarını ilan etseler de, ülkenin her yerinde otorite kurmaları imkansız. Yemen'in siyasi durumu, hiçbir partinin iktidarı kuracak çoğunluğu yakalayamadığı bir parlamentoya benziyor. Gruplar ülkelerinin iyiliğini gözetmek yerine, kendi iktidarlarını nasıl kuracaklarının hesabındalar. Bu mücadelenin giderek artan bir çatışmaya dönmesi durumunda Yemen'deki Sünniler ve Şiiler, Suriye'dekiler gibi büyük bir yıkım yaşayacaklar. Suudi Arabistan ve İran ise; bir yandan petrol gelirleri giderek düşerken, güvenlik giderlerini artırmaya devam etmeleri durumunda ortaya çıkacak kriz, bu ülkelerde de bir Arap Baharı yaşanmasını tetikleyebilir. Böyle bir durumda Yemen'deki mücadele tam bir "Pirus Zaferi" (Pirus Zaferi, yıkıcı büyüklükte, kayıplar pahasına kazanılan zaferdir.) ile sonuçlanmış olacaktır.

Oysa Yüce Allah Kuran'da müminlere birlik olmalarını, inkara karşı imanda ittifak etmelerini, birbirlerini kardeşleri gibi görüp sevmelerini, birbirlerine karşı merhametli, affedici ve koruyucu olmalarını, dağılmaktan, ayrılmaktan ve parçalanmaktan şiddetle kaçınmalarını emretmiştir:

Müminler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltin ve Allah'tan korkup-sakının; umulur ki esirgenirsiniz. (Hucurat Suresi, 10)

Barış ve Demokrasi İçin Hala Bir Umut Var

National Yemen, 15 Mart 2015

Yemen'de son birkaç senedir çok büyük siyasi değişimler yaşanıyor. Bunların sonuncusu Husilerin yönetime resmen el koyması oldu. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Ban ki-Moon Yemen'de yaşanan son gelişmeleri "Yemen gözümüzün önünde çöküyor. Böyle durup seyredemeyiz" diyerek değerlendirdi. Moon, Yemen'in bir iç savaşın eşiğinde olduğu görüşünde. BM Yemen özel temsilcisi Cemal Bin Ömer de, ülkedeki siyasi krizler devam ettiği takdirde El Kaide gibi grupların daha da güçleneceği görüşünde.

Şüphesiz bu kaygılar yersiz değil. Husilerin yönetime el koymasının ardından, ABD, İngiltere, Fransa ve İtalya büyükelçilerinin Yemen'i terk etmesi bunun başka bir göstergesi. Husiler, ülkeyi terk eden yabancı diplomatların araçlarına el koydu. Sana'daki ABD Büyükelçiliğine ait araçları ise Elçiliği kuşatarak ele geçirdi. Bu olay basit bir ganimet ele geçirme olayı değil. Husilerin, ABD ve Avrupa ülkelerine yaklaşımının bir sonucu. Öteden beri Husilerin Batılı ülkelere karşı dostane bir yaklaşım içinde olmadığı bilinen bir gerçek. Eğer ABD'li diplomatlar öncesinde ülkeyi terk etmemiş olsalardı, muhtemelen İran devriminde yaşanan elçilik krizinin bir benzeri Sana'da yaşanacaktı.

Husilerin arası yalnız Batılı ülkeler ile kötü değil, Yemen'deki Sünnilerle de sık sık çatışma derecesinde ciddi problemler yaşıyorlar. Müslüman Kardeşler'in Yemen uzantısı Islah Partisi, Beyda gibi yerlerde El Kaide ve diğer tarafta Suudi destekli Sünni aşiretler Husilerle çatışıyor.

Sonuçta Sana'yı denetim altına almış olmalarına karşın Husiler ülkede ciddi bir muhalefetle karşı karşıyalar. Eğer taraflar barış ve uzlaşmak yerine, savaşarak hasımlarını yok etme suretiyle ülkeye hakim olma yolunu tercih ederlerse, Ortadoğu'da felakete sürüklenen ülkelere bir yenisi daha eklenmiş olacak.

Şu an Yemen'in en çok ihtiyaç duyduğu şey "uzlaşma". Uzlaşmanın ilk adımı ise tarafsız uluslararası kurumların veya ülke temsilcilerinin sorumluluk üstlenmesi ile atılabilir. Tıpkı Ukrayna'da Rusya ve bazı AB ülkelerinin aracı olması gibi, BM çatısı altında İran ve Arabistan temsilcilerinin olduğu özel bir heyet, Yemen'de barışın sağlanması ve demokrasinin yeniden işlemesi için rol üstlenebilir. Burada Birleşmiş Milletler'e ve onun Yemen'deki temsilcisine de elbette büyük bir sorumluluk düşüyor. Uluslararası bir çözüm heyetinin oluşturulması ve bu heyetin tarafların menfaatlerini koruyan bir dizi çözüm seçeneği üretip sunabilmesi, uzlaşmanın olmazsa olmazlarından biri.

Oluşturulacak çözüm planında tek taraflı çıkarları korumak değil, haklılık durumu temel alınmalı; geleceğin planlanması kadar, geçmişteki sorunlar da ele alınıp çözüme kavuşturulmalı. Bunun için de taraflar salt kendi çıkarlarını değil, tüm Yemen'in ve Yemenlilerin çıkarlarını gözetmeli. Çözümün esasları belirlendikten sonra, bunun hukuki bir belgeye dönüşmesi ve tüm tarafların bu belgedeki çözüme sadık kalması da temel şartlardan.

Çözüm heyeti mevcut durumu ve koşulları da gözeterek, çözüme ulaşacak bir yol haritası hazırlayabilir. Heyette İran ve Arabistan'ın olması hayati bir öneme sahip, ancak bu şekilde Yemen'deki bir tarafın karşı tarafı kayırdığı iddiasının önüne geçilebilir.

Yemen'de barışın tesisinde, ülke içindeki grupların dışında dış faktörler de önem taşıyor; İran gibi Suudi Arabistan gibi ya da ABD gibi… Bu ülkelerin Yemen içindeki grupları kendi çıkarlarının bir temsilcisi olarak görüp kullanması da önüne geçilmesi gereken sorunlardan biri. Aksi takdirde Yemen'deki gruplar istese de barışı tesis etmek imkansız olacak.

Çözüme giden yolda ikinci adım tarafların bu çözüm önerilerini müzakere etmesi ve sunulan çözüm önerisinin son hali üzerinde bir anlaşmaya varılması. Çözüm planının uygulama aşamasında, barışın sağlanması ve sürdürülebilmesi için bir BM barış gücünün Yemen'de görev yapması da sağlanmalıdır.

Yemen'de barışın tesis edilmesi; Sünni ile Şii'nin birbirinin düşmanı değil, dostu ve kardeşi olduğuna dair bir örnek olacak ve tüm İslam dünyası için bir umut oluşturacaktır. Yemen'deki tüm taraflar bu sorumluluğun bilincinde hareket etmeli ve bozgunculuk için değil, tüm Müslümanların barış ve huzur içinde yaşaması için çabalamalıdır.

Düzene konulması (ıslah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (A'raf Suresi, 56)

Nüfuz Savaşı Yemen'i Parçalamamalı

National Yemen, 1 Mart 2015

Fas'tan İran'a kadar uzanan geniş coğrafya uzun yıllar "Arap Dünyası" olarak isimlendirildi. Bu isim büyük bir coğrafyayı bütün bir yapıymış gibi gösterse de son yıllarda yaşananlar aksini söylüyor. Arap dünyası kendi içinde büyük bir çatışma ve parçalanma süreci içinde. Bu süreç o kadar şiddetli ki Arap olmayan Türkiye ve İran'ı bile tedirgin ediyor.

Bir iki sene öncesine kadar bölünme sürecinin dışında gibi görünen Arap Yarımadası ve Körfez ülkeleri Yemen'deki son gelişmelerden sonra sıranın kendilerine gelmemesi için tedbir arayışları içinde. Parçalanma korkusu ülkelerin genel siyasetlerini hızlıca etkiliyor, hatta değiştiriyor.

Kral Abdullah'ın yerine Selman'ın geçtiği Suudi Arabistan, Yemen politikasında bazı değişiklik işaretleri veriyor. Suudi Arabistan düne kadar Mısır'da Müslüman Kardeşler'e karşı Sisi'ye kesin bir destek sunuyordu. Ancak 2013'te darbeyi destekleyen Suudi yönetimi şu an Sisi'ye biraz daha mesafeli duruyor. Şimdilerde S. Arabistan'da, hem Türkiye ile yakınlaşmak hem de Mısır'da Müslüman Kardeşler'e yönelik sert uygulamaları biraz olsun hafifletmek isteyen bir politikayı gözlemlemek mümkün.

Şüphesiz bu değişim, Yemen'deki Müslüman Kardeşler'in siyasi kanadı olarak bilinen Islah Partisi'nin Arabistan ile olan ilişkilerine de yansıyacaktır. Böyle bir durumda Husiler karşısında daha güçlü bir Sünni kesim görmek olası.

Nitekim bu durumu öngören Husi Ensarullah Hareketi militanları, Islah Partisi yöneticilerinden Muhammed Kahtan'ın evini kuşatarak ilk karşı adımı attı. Bu adımı Husiler'in muhalefetin Aden'de birleşerek güçlenmesine yönelik alınmış bir tedbiri olarak görmek mümkün. Çünkü Kahtan, İbb kentinden Aden'e gitmeye hazırlanırken alıkonuldu. Ensarullah militanlarının Aden'e gitmesini önlediği bir diğer muhalif ise Nasırcı Halkçı İttihatçı Parti Genel Sekreteri Abdullah Numan.

Hatırlanacak olursa Cumhurbaşkanı Hadi, Sana'da zorunlu ev hapsi altındayken Aden'e gitmeyi başarmış ve istifasını geri çekmişti. Bunun hemen ardından Aden'de siyasi gruplarla görüşmeler yürütmüş ve Körfez İşbirliği Sekreteri Abdullatif Ziyani ile buluşmuştu. Tüm bu olan biten, Körfez ülkeleri ve Suudi Arabistan büyükelçiliklerinin diplomatik işlemlerini Aden'den yürütmeye başlaması, Aden'in Husilere karşı bir muhalefet merkezi haline geldiğini göstermesi bakımından önemli.

Yemen'de Husilere karşı Sünni kesim güçlenirken ülkedeki bir başka muhalif grup Güney Hareketi de boş durmuyor. Güney Hareketi, Aden'e gelen Mansur Hadi'yi başkanlığı işgal etmekle suçlayıp protesto gösterileri düzenliyor. Güney Hareketi kendi merkezi olarak gördüğü Aden'in Sünni muhaliflerin ve Hadi'nin merkezi haline gelmesine karşı çıkıyor. Bu tutumun Yemen'deki gerilimi daha da artıracağı çok açık. Nitekim el-Cezire televizyonu, Güney Yemen Hareketi'ne bağlı silahlı gruplarla Yemen ordusu arasında Lahic kentinde çatışmalar yaşandığını duyurdu bile.

Yemen, safların daha keskin bir ayrışmaya dönüştüğü şu günlerde adeta fırtına öncesi sessizliği yaşıyor. Fırtına tarafların gerekli gücü topladıklarına inandıkları anda kopabilir. Fırtına koptuktan sonra ise, üç parçalı bir Yemen haritası ile karşılaşmak söz konusu. Sana Merkezli bir Husi bölgesi, Aden Merkezli Sünni bölgesi ve merkezi Al Mukalla ya da başka bir şehir olan Güney Yemen.

Yemen şu an idari olarak resmen 3 parça olmamışsa da fikren ve siyaseten 3 parça halinde. Bu parçalanmanın resmileşmesi halinde ortaya çıkacak üç ülke şimdiki Yemen'den daha fakir olacaktır. Bu nedenle ister Husi, ister Sünni, İsterse Güney Hareketi mensubu olsun, bu gerçeği bir an önce görmeliler. Yemen'deki tüm gruplar, Yüce Allah'ın Kuran-ı Kerim'de belirttiği gibi güçlenmenin yolunun parçalanmaktan değil, birleşmekten geçtiğini bir an önce fark etmelidirler. Müslümanlar kardeştirler; Allah'ın kavgalardan, çekişmelerden, sevgisizlikten razı olmayacağı hiç unutulmamalıdır:

Allah'a ve Resulü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözülüp yılgınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (Enfal Suresi, 46)

Yemen Arap Yarım Adasındaki Truva Atı Olmamalı

National Yemen, 22 Mart 2015

Truva atı Anadolu'da yaşayan bir efsanedir. Efsaneye göre birbirine düşman olan iki uygarlık Akalar ve Troyalılar yıllarca savaşmış ancak bu savaştan bir sonuç çıkmamıştır.

Sonunda Akalar, Troya surlarının önünde büyük bir tahta atı geri bırakarak çekilirler. Truvalılar savaşı kazandıklarını düşünür ve ganimet olarak gördükleri tahta atı şehirlerine alarak zaferi kutlamaya başlarlar. Troyalılar eğlenceye dalmışken önceden büyük tahta atın içinde gizlenmiş olan Aka savaşçıları ortaya çıkar ve geri çekilen kuvvetlerinin dönmesi ile de Troya savaşı kaybeder.

Bugün Yemen'de yaşananlar binlerce yıl önce Anadolu'da yaşanmış bu efsanevi savaşı andırıyor. Ancak Yemen'de tahta at yok, çünkü Yemen'in kendisi bir tahta at gibi kullanılmaya çalışılıyor. Yemen'deki taraflar Truva efsanesindeki gibi net değil. Orada iki taraf Aklar ve Truvalılar söz konusu iken Yemen'de çok taraf var. Üstelik doğrudan savaşanların yanısıra bir de savaşanlara vasilik yapanlar var.

Husiler, Cumhurbaşkanı Hadi'ye bağlı güçler, Güney Hareketi, Müslüman Kardeşler, El Kaide savaşın içinde olan taraflar. Bir de onların ardında yer alan bir nevi vasiliklerini yapan İran ve onun karşı safında yer alan Suudi Arabistan, körfez ülkeleri, ABD hatta Avrupa var. Taraflardan hangisinin bu mücadeleyi kazanacağı belirsiz, ama mücadele savaşa dönüştükçe kaybedenin Yemen olacağı açık bir gerçek olarak ortaya çıkıyor.

Yemen öteden beri yoksul ve devlet düzeni zaaf içindeydi. Şimdi savaşın yıkıcı etkisi ülkedeki yaşam koşullarını daha da zorlaştırıyor. Yemen halkını zora soktuğu için akaryakıt zamlarını, kötü yönetimi isyan gerekçesi yapan Husiler, itirazlarını iç savaşa dönüştürünce verdikleri zarar, zamlardan ve kötü yönetimin verdiği zararlardan fazla oldu. Bu zararları onarmak için bir arayış içine giren Husiler İran'dan destek buldular.

Bu desteğin ayrıntıları, Ensarullah Hareketi Siyasi Konsey Başkanı Salih es-Sammad'ın 1 Mart tarihinde başladığı İran ziyareti sonrası yaptığı basın toplantısında belli oldu.

Yemen'in siyasi sorunları haricinde ciddi bir enerji sorunu da var. Zaten ülke için yetersiz olan enerji tesisleri sık sık sabote ediliyor. Bu da ülkedeki çatışma ortamının sivil halka çıkan faturasını daha da büyütüyor.

İran'ın bir yıl boyunca petrol temin etmesi, bunun yanı sıra gaz ve motorinle çalışan 165 megavat gücünde elektrik üretim santrali kurması, Marib ilindeki birinci gaz istasyonuna gerekli bakımı yapması ve Marib-Sana elektrik hattını tamir etmesi Yemen'deki ender olumlu gelişmelerden birisi olacak.

İran'ın desteği bunlarla da kısıtlı değil. Sammad, İran'la varılan anlaşmanın Aden, el-Hudeyde ve Taiz iline bağlı el-Maha kentinde 1200 megavat gücünde elektrik üretim santrali kurma projesini araştırmak için İran'ın, Yemen'e teknik heyet göndermesini, Hudeyde limanını geliştirme ve genişletmeyi, deniz taşımacılığında iki ülke arasındaki işbirliğini güçlendirmeyi, Yemen'e gerekli makine ve malların alımı için kredi tahsisini de kapsadığını kaydetti.

Tüm bu destek ve yatırımların Yemen'e olumlu etki etmesi için iki konuda hassas davranılması gerekiyor. İlki yardım ve destek programının sadece Husi hakimiyetindeki bölge ile sınırlı olmaması. Diğeri ise bu yatırım ve desteklerin Husi muhaliflerince sabote edilmemesi.

Bu koşullar sağlandığında; hem taraflar arasında yapıcı bir diyalog kurulmasının önü açılacak, hem de durumu giderek daha da kötüleşen Yemen halkı bir nebze de olsa rahat nefes alacaktır. Her fırsatta İslam adına hareket ettiğini söyleyen tüm taraflar, silahlanmaktan birbiriyle savaşmaktan bir an önce vazgeçmelidirler.

Husiler de, onları kendilerine hasım olarak gören Sünniler de İslam ahlakının özünde, ihtilaf ve ayrılıkları değil, inanç birliğini ve ortak değerleri temel alan bir anlayış olduğunu unutmamalıdırlar. Müslümanlar ittifakta birbirlerini desteklemeli, ihtilaflı konularda da hoşgörülü olmalı, anlayışlı davranmalılar.

Yemen'deki her Müslüman birbiriyle selamlaşsın, birbiri ile sohbet etsin. Birbirine hoşgörü göstersin. Mezhep veya aşiret uzlaşmazlıkları son bulsun. Ve tüm Müslümanlar, elbirliği yaparak, tevazu ve hoşgörü içinde, Allah'a daha çok yakınlaşmak, O'nun dinine daha çok hizmet etmek için çalışsınlar. Ve Allah'ın bizlere olan şu emrini hiçbir zaman unutmasınlar:

> **Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (Al-i İmran Suresi, 103)**

Bahreyn, Yemen ve Diğer İslam Ülkelerinde Yaşanan Gelişmeler Mezhepler Arası Bir Çatışmaya Dönüşmemelidir

İslam aleminde son bir kaç aydır art arda yaşanan olaylar, tüm Müslümanların üzerinde önemle düşünmesi gereken olağanüstü gelişmelerdir. Anti demokratik yönetimlerin baskısı altında ezilen, gelir dağılımındaki eşitsizlik nedeniyle fakirlik ve yokluk içinde yaşayan, dinlerini özgürce yaşaması engellenen Müslümanlar, onlarca yıldır süregelen baskılara karşı tepkilerini ortaya koymuş, Tunus ve Mısır'da yönetim değişikliğine vesile olmuşlardır. Müslümanlar üzerindeki baskıların kalkması ve demokratikleşme yolunda gelişmeler olması elbette sevindiricidir. Ancak bunlar ümit edilen huzur, güven ve refahın oluşması için yeterli değildir. Pek çok İslam ülkesinde onlarca yıldır devam eden zulmün yerine gerçek özgürlük, barış ve güvenin gelebilmesi için mutlaka Allah'ın Kuran'da bildirdiği ve Peygamberimiz (sav)'in gösterdiği yolun izlenmesi şarttır.

Peygamberimiz (sav) birbirini takip eden olaylar yaşanacağını haber vermiştir

Peygamberimiz (sav), ahir zamanda yaşanacak olayları kapsamlı şekilde anlatarak, ümmetini bu önemli döneme karşı uyarmış ve hazırlamıştır. Bu dönemde yaşanacak olayların hepsini bir bir haber veren Resulullah (sav), bu olaylarla karşılaştıklarında neler yapmaları gerektiğini de Müslümanlara bildirmiştir.

Fırat nehrinin suyunun kesileceğini, Kâbe'de kan akıtılacağını, Irak ve Afganistan'ın işgal edileceğini, Ramazan ayında Ay ve Güneş tutulmaları olacağını, Halley ve Lulin kuyruklu yıldızlarının geçeceğini, bu dönemde Müslümanların başında bir lider olmayacağını ve zalim yöneticilerin Müslümanlara zulmedeceğini, İslam aleminin esir alınacağını, fitnelerin biri biterken diğerinin başlayacağını, savaşların ve katliamların yaşanacağını, depremlerin ve doğal felaketlerin artacağını anlatmış; ve tüm bunlar arka arkaya gerçekleşmeye başladığında kendi soyundan gelen ve Müslümanların manevi liderliğini üstlenecek olan Hz. Mehdi (as)'ın çıkış vaktinin yaklaşmış olduğunu söylemiştir. (www.ahirzaman.net sitesinden konuyla ilgili hadisleri ve gerçekleşen olayları detayları olarak okuyabilirsiniz) Peygamberimiz (sav), tüm bu olayların gerçekleşmeye başladığını gördüklerinde, Hz. Mehdi (as)'ın ortaya çıkışının yaklaştığını anlayan müminlerin, o kutlu zatı aramalarını; hangi şartlar altında olurlarsa olsunlar, onu bulmak için gayret etmelerini ve o mübarek şahsın manevi liderliği etrafında birleşmelerini buyurmuştur.

Hicri 1400 yılından itibaren ahir zamanı tarif eden hadislerin tek tek gerçekleşmeye başlaması, Allah'ın izniyle, Peygamberimiz (sav)'in haber verdiği dönemde olduğumuzu göstermektedir. Bu durumda yapılması gereken, Peygamber Efendimiz (sav)'in gösterdiği yola tabi olmak ve Hz. Mehdi (as)'ın gelişi için en güzel şekilde hazırlık yapmaktır. Dolayısıyla Müslümanların, dünyada hüküm süren zalim liderlerin gitmesi ve zulmün bitmesi isteklerini dile getirirken, Hz. Mehdi (as)'ı görme ve İslam aleminin birleşmesini isteme taleplerini de mutlaka ifade etmeleri gerekir. Firavunların, Nemrudların gitmesini isteyen Müslümanların; Musaların, İbrahimlerin gelmesini de istemeleri şarttır. Deccaliyetin zulmünün son bulmasını isteyen, Mehdiyetin güzelliğinin yani sevgi ve şefkatin hâkim olmasını da istemelidir. Eğer Müslümanlar, Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi birlik olmazlarsa, Peygamberimiz (sav)'in haber verdiği tüm alametlerin

gerçekleştiğini görmezden gelirler ve bu yaşanan olayları siyasi birer gelişme ya da sosyal birer olay gibi görürlerse, Allah'ın bu olayları yaratmadaki hikmetlerini takdir edemezlerse, o zaman umut ettikleri başarı ve güzelliğe de kavuşamazlar. İçinde bulunduğumuz ahir zamanda Müslümanların kurtuluşu Mehdiyet ve İslam Birliği'nin oluşması vesilesiyle olacaktır.

Müslümanlar birlik ruhunu güçlendirmeli, hak olanda ittifak etmelidir

Tüm bu olaylar yaşanırken Müslümanların unutmaması gereken önemli bir konu da "LailaheilAllah Muhammeden Resulullah" diyen herkesin kardeş olduğudur. İslam aleminin manevi bir liderinin olmadığı, dolayısıyla oluk oluk Müslüman kanının aktığı bu dönemde, kardeşlik, birlik ve beraberlik çok kıymetlidir.

Hangi mezhepten, hangi düşünceden, hangi gruptan olursa olsun bir Müslümanın diğerini darda bırakması, onun eziyet altında olmasına göz yumması mümkün değildir. Müslümanlar, Peygamberimiz (sav)'in "Müslüman, Müslümana zulmetmez ve onu zalime teslim etmez" *(Buhârî, Mezâlim, 3; Müslim, Birr, 59; Ebû Davud, Edeb, 38; Tirmizî, Hudûd/3; Ahmed, Müsned, 2/91)* sözünü hatırlarından çıkarmamalıdırlar.

Müslüman, din kardeşinin her zaman için iyiliğini istemesi ve kendisini düşündüğü gibi onu da düşünmesi gerektiğinin, aralarında herhangi bir anlaşmazlık söz konusu olduğunda da sabırla, şefkatle ve sevgiyle hareket etmesi gerektiğinin bilincindedir. Dolayısıyla bir Müslüman kendisi ve yakınları için istediği özgürlüğü, rahatlığı, konforu, refahı ve güveni, diğer tüm Müslümanlar için de istemelidir. "Biz rahat olalım, biz özgür olalım yeter" mantığı Kuran ahlakına uygun değildir. Müslüman ahlakı, dini, dili, ırkı ne olursa olsun, her insan için aynı yaşam kalitesini istemeyi ve herkese bu şartları sağlamayı gerektirir. Özellikle de Kitabı bir, Peygamberi bir, Allah'ı bir olan Müslümanların rahatı, neşesi, güvenliği ve huzuru, her Müslüman için vicdani bir sorumluluktur.

Son günlerde Bahreyn ve Yemen'de yaşanan olayları değerlendirirken de bu gerçeklerin göz önünde bulundurulması çok önemlidir. Yönetimde olanlar Şii, Sünni, Caferi, Vahabi; mezhebi her ne olursa olsun, her Müslümana eşit imkanlar sağlamalı, her birinin mutlu ve huzurlu olması için gayret etmelidir. Eğer Sünni bir yönetimde Şiiler rahat edemiyorsa, Şii bir yönetimde Sünniler huzurlu değilse, bu Kuran ahlakının ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetinin eksik yaşandığının bir göstergesidir. İslam ahlakına göre yönetimde olan her insan, hizmet için o görevdedir ve tüm halkın birinci sınıf vatandaş gibi yaşamasını sağlamakla yükümlüdür. Halkın meşru taleplerini baskı ve zor yoluyla engellemeye çalışmak kabul edilebilir bir durum değildir. Özellikle de, bu baskı ve zorun sadece belirli bir grup, mezhep ya da düşünceden insana yöneltilmesi Allah'ın razı olmayacağı bir tutumdur.

Dolayısıyla temennimiz, başta Yemen ve Bahreyn olmak üzere tüm İslam ülkelerinde, Şii, Sünni, Vahabi, Caferi ayrımı olmadan her bir Müslümanın güzel bir yaşam sürmesidir. Böyle bir dönemde, Müslümanların arasına nifak sokmayı hedefleyen, kardeşi kardeşe kırdırma planı yapan insanların da bulunabileceğini göz ardı etmemek gerekir. Bahreyn ve Yemen'de yaşanan olayları bir kardeş kavgasına çevirmeye yeltenenlere izin verilmemeli, Allah'ı bir, Kitabı bir, Peygamberi bir Müslümanları birbirine düşman etmeye çalışanların oyunları bozulmalıdır.

Yemenlilerin İradesi mi? Küresel Güçlerin İradesi mi?

National Yemen, 29 Mart 2015

Yemen Cumhurbaşkanı Abdurabbu Mansur Hadi'nin çağrısına yanıt veren Suudi Arabistan öncülüğündeki 10 ülkenin katıldığı koalisyon güçleri, ülkedeki Husi Ensarullah hareketine karşı beklenen operasyonu başlattı. "Kararlılık Fırtınası" adı verilen hava operasyonu ile gözler yeniden Yemen'e çevrildi.

Operasyon, Husilerin denetimindeki başkent Sana'nın 26 Mart gecesi havadan bombalanmasıyla başladı. Suudi Arabistan'ın 100 uçakla katıldığı operasyona, Kuveyt, Ürdün, BAE, Katar, Bahreyn, Sudan ve Fas hava kuvvetlerinin katıldığı, Mısır ve Pakistan'ın da destek verdiği bildirildi.

ABD'nin de lojistik ve istihbarat desteği sağladığı hava operasyonunda onlarca sivilin bombardımanlarda hayatını kaybettiği bildiriliyor. Bölgede ölen, yaralanan, felakete uğrayan insanların görüntüleri dünya medyasında sürekli yayınlanıyor. Yemen'de yaşananları tam anlayabilmek için sadece ülkedeki değil genel olarak bölgedeki duruma da hakim olmak gerekiyor.

Yemen'de Husi Hareketi'nin ortaya çıkışı ve gelişimi

Kabile sisteminin oldukça güçlü ve etkin olduğu Yemen, Arap toplumları içerisinde aşiret bağları en güçlü olan ülkelerden. Aşiretler, merkezi yönetimin zayıflığı nedeniyle birçok yerin kontrolünü elinde tutuyor. Operasyonun hedefi olan Husiler de bu aşiretlerden biri.

Husiler Yemen'in yaklaşık %30'unu oluşturan 400 civarındaki Zeydi kabilenin 80'li yıllardan bu yana Şii misyonerler tarafından Şiileştirilmiş bir kolu. Husi hareketi, 1992 yılında İran destekli Şii-Zeydi üniversite öğrencilerinin "Genç Müminler" adı altında örgütlenmesiyle başladı. ABD'nin 2003 yılında Irak'ı işgal etmesinin ardından Yemen'in başkenti Sana'da ABD ve İsrail karşıtlığı ile yükselen hareket, geniş kitlelerin desteğini aldı.

2004 yılında, silahlı bir ayaklanma başlatan hareketin lideri Hüseyin Bedrettin el Husi 10 Eylül 2004'te 20 takipçisiyle birlikte öldürüldü ve yerine İran'da askeri ve dini eğitim almış olan oğlu Abdülmelik el Husi geçti.

Bu esnada, yönetimde 1990'dan beri Yemen Devlet Başkanlığı'nı yürüten Ali Abdullah Salih bulunmaktaydı. Abdullah Salih uzun yıllar ABD tarafından müttefik olarak görüldü. Ülke halkının ciddi rahatsızlıklarına rağmen yolsuzluk, baskı ve siyasi entrikalarla iktidarda kalmaya devam eden Salih'e ABD ciddi destek sağladı.

Operasyona uzanan süreç

2011'deki Arap Baharı'nın Yemen'e yansıması olan ayaklanmalar sonucunda Ali Abdullah Salih, dokunulmazlık verilerek görevinden alındı. Yerine yardımcısı, Obama yönetiminin de desteklediği Mansur Hadi getirildi. Böylelikle Yemen'deki ABD yanlısı rejim korunmuş oldu.

2014 Eylül ayında başlayan İran destekli Husi ayaklanması, Ocak 2015'te Şii milislerin başkent Sana'yı ele geçirmesiyle tırmandı. Ardından ev hapsine alınan Cumhurbaşkanı Mansur Hadi ise 21 Şubat'ta ülkenin güneyindeki Aden kentine kaçarak görevine devam ettiğini ilan etti. BM Güvenlik Konseyi, Husi hükümetini tanımadığını, ülkenin resmi hükümetinin Mansur Hadi yönetimi olduğunu belirtti.

Husiler, operasyonun hemen öncesinde de güneydeki ülkenin en büyük hava üssü Aned'i ve Aden'e 60 kilometre uzaklıktaki Lahic kentini ele geçirerek Aden kentini kuşattılar. Bu da bardağı taşıran son damla oldu.

Husilerin geniş bir halk desteğine sahip oldukları söylenemez. Ancak yaklaşık 100-120 bine yakın organize olmuş bir tabana sahipler. Silahlı güçleri ise en fazla 20-30 bin arasında.

Yemen operasyonu bir Suudi-İran çatışması mı?

Operasyonun görünürdeki gerekçesi Suudi Arabistan'ın, müttefikleriyle birlikte isyancı Husilere karşı meşru Yemen hükümetine destek vermesi, aynı zamanda da güney sınırını tehdit eden isyancı Husi yapılanmasının önünü kesmesiydi. Ancak mevcut durumu bu noktaya getiren birçok dinamik var:

Bunların içinde en önemlisi, Yemen'in geleneksel İran-Suud çekişmesinin odak noktalarından olması. Son dönemde Irak'taki Şii oluşumlara ve Esad rejimine yönelik desteğini güçlendirerek Ortadoğu'daki müdahilliğini artıran İran, diğer yandan da on yıllardır perde arkasından örgütleyip teçhiz ettiği Husiler yoluyla Yemen'de elini güçlendirme peşinde.

Nitekim İran Genelkurmay Başkanı bir demecinde Sana şehrini, "İran'ın etkisi altında olan 4'üncü başkent" olarak tanımlamıştı. Bilindiği gibi Yemen, Kızıldeniz ve Aden Körfezi'ne doğrudan erişimi olan bir ülke ve çok büyük bir stratejik öneme sahip. Tahran, bu yolla esas rakibi olan Suudi Arabistan'ı kuşatarak üstünlük kazanmayı hedefliyor.

Elbette, bu gelişmeyi ülkesi ve rejimi için büyük bir tehdit olarak algılayan Suudi Arabistan ve müttefiki diğer körfez ve Arap ülkeleri de bu duruma seyirci kalmadılar.

Görüldüğü gibi, Yemen'de etnisite-mezhep-aşiret üçgeninde süregelen çatışmaların perde arkası Suudi Arabistan, İran gibi daha büyük aktörlerle çevrili. Bu aktörlerin arkasında ise kuşkusuz çıkarları doğrultusunda bölgedeki dengelerle çok yakından ilgilenen ABD, Rusya, Çin gibi küresel güçler var. Suudi müttefiki ABD, operasyonu kuvvetle desteklerken, İran'ın müttefikleri Rusya ve Çin ise operasyona derhal son verilmesini istiyorlar.

Daha çok Müslüman katliamı için açılan yeni bir cephe

Yukarıda bahsettiğimiz karmaşık dinamiklerin ve süreçlerin vardığı tek somut nokta, Şii olsun, Sünni olsun, Müslümanların yeni felaketlere sürüklenmesinden başka bir şey değil.

Operasyon başladığından bu yana, onlarca belki de yüzlerce masum sivil Müslüman, canlarından ve mallarından oldu. Sivil kayıpların çoğunun resmi rakamlara dahil edilmediği, gerçek kayıpların her zaman açıklananlardan çok daha fazla olduğu bilinen bir gerçek.

Etnik, mezhep ya da aşiret odaklı çatışmaların, İslam alemini bir kat daha acı ve felakete sürüklemekten, güçsüz düşürmekten ve bu ayrılıkları kışkırtan derin güçlerin ekmeğine yağ sürmekten başka bir sonucu yok.

Müslüman kanı dökmekten başka bir faydası olmayacak bu gibi operasyonların bir an önce durdurulup ülkede uzlaşı, diyalog, birlik ve barışın hakim olacağı demokratik çözüme gidilmesi en hayati konulardan biridir. Ayrıca Sünni ve Şiilerin adil biçimde temsil edildiği demokratik bir meclis ve milli bir uzlaşma hükümeti, ülkede barış ve istikrarın sağlanmasında önemli bir aşama olacaktır.

Kararlılık Fırtınası Yemen'e İstikrar Değil, Ölüm Getiriyor

National Yemen, 11 Nisan 2015

Birçok kişi tarafından öngörülen gerçekleşti ve Yemen'de de Arap Baharı, savaş rüzgarlarının estiği bir fırtınaya döndü. Suudi Arabistan öncülüğündeki Arap ülkelerinin Yemen'de Husilere karşı başlattığı "Kararlılık Fırtınası" isimli askeri operasyon genişleyerek devam ediyor. Saldırılarda Husi militanları ve askeri teçhizatları hedef alınıyor gibi görünse de, aslında çok sayıda sivil ölüm tehlikesi altında...

Daha operasyonun altıncı gününde ülkenin kuzeyindeki mülteci kampının vurulması nedeniyle en az 40 kişi öldü. Sınır Tanımayan Doktorlar örgütü direktörü Pablo Marco'nun ortaya attığı, "Mülteci kampının yanlışlıkla vurulmadığı, planlanmış bir hava saldırısı olduğu" yönündeki iddia ise bu savaşı daha da ürkütücü hale getiriyor.[1]

Kara harekatına geçilip geçilmeyeceğinin konuşulduğu şu günlerde sivil ölümlerinin giderek artacağı kesin. Operasyonun ilginç tarafı, ilk başladığında bir askeri hedef belirlenmemiş olması. Bu durum, operasyonun en büyük destekçisi ABD'yi bile rahatsız etti. Nitekim ABD Dışişleri Bakanlığı sözcülerinden Jeff Rathke, "*Bunun ucu açık bir askeri operasyon olmasını istemiyoruz*" diyerek bu konudaki endişelerini ifade etti.[2]

Normalde fırtınaların bile ne zaman dineceği tahmin edilebilirken "Kararlılık Fırtınası"nın ne vakit sona ereceği belli değil. Hedef tüm Husi kuvvetlerini yok etmek mi? Teslim olmalarını sağlamak mı? Teslimiyet için hangi koşulların sağlanması gerekiyor? Bunların hiçbiri belli değil.

Bu belirsizlik Yemen'de savaşın yayılıp ölümlerin artması ihtimalini de güçlendiriyor. Zaten esas itibarı ile askeri yöntemlerle ülkede barışı tesis etmek çok zor, çünkü Husi militanlar silahları bıraksa bile, Zeydi vatandaşlar Yemen'de yaşamaya devam edecek. Savaşın getirdiği yıkım yalnız Yemen'in Zeydi vatandaşlarını değil, Sünni vatandaşlarını da olumsuz etkilemiş olacak.

Arap Baharı'ndaki olumsuz deneyim, bu savaşın Yemen'e barış, adalet ve istikrar getirmeyeceği konusunda güçlü deliller sunuyor. Irak ve Afganistan'da Müslümanlar öldüğünde herkes bundan başta ABD olmak üzere Batılı ülkeleri sorumlu tutuyordu.

Ancak sonrasında Libya'da, Suriye'de ve şimdi de Yemen'de yaşananlar, aslında Arapların kendi aralarındaki çatışmaların, en az Batılılarınki kadar kan dökücü olabileceğini ortaya koydu.

Kısacası savaşlardaki senaryo hiç değişmiyor:

Ülkesini baskı altında, adeta bir aile şirketi gibi yöneten bir diktatör. Diktatöründen korkan sindirilmiş sessiz bir halk. Sonrasında yoğun halk tepkisi ve devrilen bir diktatör. Tabi ki bir türlü tesis edilemeyen istikrar, giderek belirginleşen ve bir sorun haline dönüşen etnik ve mezhepsel farklılıklar, sonradan savaşa dönüşecek bir çatışmanın başlaması ve sonu gelmeyen bir kargaşa…

Coğrafyası ve kahramanları değişse de, değişmeyen bir senaryo bu. Peki, bu senaryo hep savaşla, kanla mı yazılacak? Ortadoğu'daki ile benzer nedenlere dayanan bir çatışma ve savaş süreci, 350 yıl önce Avrupa'da da yaşanmıştı. Kralların

mezhepsel farklılıkları gözeterek kurdukları tahakküm sonucu yaşanan Otuz Yıl Savaşları ve Seksen Yıl Savaşları Avrupa'ya büyük bir değişim getirdi. Yüz yıllar süren bu değişim sonucunda mezhepsel ayrımcılık terk edildi. Bu zaman içinde yine de Krallıklar ve diktatörlükler kuruldu ise de, demokrasi ile birlikte kıta istikrara kavuştu.

Şimdi bazıları aynı yolu Ortadoğu'daki Müslümanların da izleyeceğini öngörüyor. Bunda Boko Haram ve El Kaide gibi örgütlerin şiddet felsefesinin sözde İslam kaynaklı olduğunu düşünmelerinin de etkisi var. Kuran'da kesin olarak yasaklanmasına rağmen, Şii ve Sünni kesime mensup pek çok radikal Müslüman, kendinden olmayanın katledilmesi şeklindeki sapkın düşünceyi, inancının bir gereği olarak kabul ediyor.

Bu kişiler gerçekte dinin emrettiği, nezaketli, merhametli, şefkatli, düşünceye saygılı ahlak yapısını yaşamamalarına rağmen, kendilerini "dindar" olarak adlandırıyorlar. Bu yanlış propagandanın sonucunda da milyonlarca insan İslam'ı yanlış tanıyor. İslam'ın, sözde hak ve özgürlükleri engelleyen, düşünceyi kontrol altına alan, hatta kan dökmeyi teşvik eden bir din olduğu yanılgısına kapılıyorlar. Oysa İslam, insanlara düşünme ve düşüncelerini ifade etme özgürlüğü tanıyan, insanların her türlü hakkını koruma altına alan, kan dökülmesine kesin olarak karşı çıkan, barışçıl bir dindir. Yüce Rabbimiz İslam ahlakında zor kullanma ve baskı yöntemlerinin olmadığını bir ayetinde şöyle bildirmektedir:

> **Dinde zorlama yoktur. Doğru yol, sapıklıktan, hak batıldan ayrılıp belli olmuştur. Artık kim tağutu reddedip Allah'a iman ederse, işte o, kopması mümkün olmayan en sağlam bir kulba yapışmıştır, bunun kopması yoktur. Allah her şeyi işitir, bilir. (Bakara Suresi, 256)**

Kuran'da dinde baskı ve zorlama olmadığını açıkça gösteren başka ayetler de vardır: Ğaşiye Suresi 21-22, Kafirun Suresi 1-6. ayetler ile Kehf Suresi'nin, 29. ayeti bunlardan bazılarıdır.

İster Zeydi isterse Sünni olsun, Yemen'deki her Müslümanın hedefi Allah'ın emrettiği güzel ahlakı üzerinde taşımak, dini Allah'ın öğrettiği şekilde yaşamak ve tebliğ etmektir. Ve hiç kuşkusuz Allah'ın emrettiği ahlak yaşandığında, Yemen'de özlemle beklenen, huzur dolu demokratik ortam derhal oluşacaktır. Yemen, Arabistan, İran ve Türkiye de dahil olmak üzere, tüm Müslümanlar bir çatı altında, tam bir birlik oluşturduklarında bu muhteşem güç, şiddete başvurmaya eğilimli, kargaşa ve anarşi meraklısı kişiler için de her yönden çok caydırıcı olacaktır.

Çok önemli bir son hatırlatma: Yemen'e istikrar getirecek olan askeri operasyonlar değil, daha çok demokrasi ve Müslümanların kardeş olduğunu idrak eden daha güçlü bir inançtır.

DİPNOTLAR

1- http://www.msf.org/article/yemen-msf-treats-34-wounded-after-airstrike-camp-displaced-people
2- http://www.state.gov/r/pa/prs/dpb/2015/03/239836.htm
http://nationalyemen.com/2015/04/05/operation-decisive-storm-brings-not-stability-but-death-to-yemen/
http://dailymailnews.com/2015/04/13/operation-decisive-storm-brings-not-stability-but-death-to-yemen/

Türkiye Yemen'de Savaş Değil Barış İstiyor

National Yemen, 19 Nisan 2015

Coğrafi olarak uzak olmasına rağmen Türkiye Yemen'e pek çok Arap ülkesinden daha yakındır. Gerek tarihten gelen bağlar gerekse dini kardeşlik duygusu bu yakınlığın kaynaklarındandır. Şimdilerde ise Yemen'in en çok ihtiyaç duyduğu anda Türkiye, dostluğunu bir kere daha gösterme imkanına sahip.

Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın kısa süre içinde önce Arabistan'a ardından da İran'a gerçekleştirdiği ziyaretleri Yemen için barış umudunu filizlendirebilir. Sayın Erdoğan, Suudi Arabistan Kralı Selman bin Abdülaziz Al Suud'un konuğu olarak, 28 Şubat - 2 Mart 2015 tarihleri arasında Suudi Arabistan'a resmi bir ziyaret gerçekleştirmişti. Hatta aynı dönemde Mısır Cumhurbaşkanı Sisi'nin Arabistan'da olması dikkatleri çekmişti.

Bu ziyaretin hemen ardından 26 Mart'ta Mısır öncülüğündeki koalisyon güçlerinin hava saldırısı başladı. Bu saldırı sonrasında Türk Dışişleri Bakanlığı, Türkiye'nin askeri operasyonu desteklediği yönünde bir açıklama yaptı. Bu açıklama Türkiye'de hükümete "mezhepçi politikalar izlediğine dair" eleştiriler yöneltilmesine yol açtı. Ancak Cumhurbaşkanı Erdoğan bu eleştirilere, *"'Türkiye mezhep eksenli bir ayrışmaya veya bir tavra gidiyor', ifadesini kabullenmemiz kesinlikle mümkün değil. Bizim için belirleyici güç, mezhep değildir; belirleyici olan anlayış ya da inanç, İslam'ın ta kendisidir. Birileri Şia olabilir, ülkemde ağırlıklı olarak Sünniler olabilir... Ancak inanç noktasında geleceğimizi ne Sünnilik belirler ne de Şia. Esas olan İslam'dır."* diyerek cevap verdi.[1]

Cumhurbaşkanı Erdoğan benzer bir açıklamayı İran'da da yaptı. Bu, operasyondan çok daha önce planlanmış bir ziyaretti. İran operasyona destek sunduğu için Türkiye'ye tepki gösterse de, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan İran ziyareti sırasında Ruhani ile yaptığı ortak açıklamada Irak-Suriye ve Yemen'de yaşananlarla ilgili olarak yine kanı durdurmak ve ayrılıklara son vermek gerektiği vurgusunu yaptı:

> *Beni burada ne Şia ilgilendirir ne Sünni ilgilendirir. Beni Müslüman ilgilendirir. İnsan yaratılmışların en şereflisidir. Otururak konuşarak, bu kana, bu ölüme bir son vermeliyiz. Birbiriyle vuruşanları bir araya getirelim.*[2]

Bugün Ankara'nın tutumuna bakılacak olunursa da, Türkiye'nin Yemen'de savaştan değil, barıştan yana olduğunu görürüz. Türkiye hem İran hem de Arabistan ile olan yakın ilişkilerini Yemen'de barışın tesis edilmesi için aktif bir biçimde kullanıyor. Nitekim Türk Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, Sudan Dışişleri Bakanı Ali Ahmet Karti ile düzenlediği ortak basın toplantısında bu çabanın işaretlerini verdi. Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu'nun açıklaması şöyle:

> *Yemen'de bir yangın var. Bu yangını söndürmemiz gerekiyor. Yemen'de şu andaki durumdan sorumlu olan ülkeler de var. Bunları da biz açıkça Tahran'da söyledik, konuştuk. Biz siyasi diyalog ve siyasi çözümle Yemen probleminin üstesinden geleceğimize inanıyoruz ve bu anlamda da Türkiye, İran, Suudi Arabistan gibi ülkelere önemli görev ve roller düşüyor. Bu konuda işbirliği yapmamız konusunda İran ile mutabık kaldık. Şimdi Körfez ülkeleriyle de görüşüyoruz, temaslarımız devam edecek. Zaten Zarif ile her fırsatta telefonla da görüşüyoruz. Bundan sonraki süreçte de daha yakın bir çalışma içinde olacağız. Keza Körfez ülkeleriyle, Arap ülkeleriyle de bu temasımızı devam ettireceğiz.*[3]

Peki, gerçekten de Türkiye Yemen'de barış için arabulucu olabilir mi?

Ortadoğu'ya bakıldığında Türkiye'nin bölgedeki en önemli aktörlerden biri olduğunu görmek mümkün. Sekiz sene önce Türkiye İsrail ile Suriye'yi barışın eşiğine getirmiş, ancak İsrail'in Lübnan Operasyonu nedeni ile barış girişimi son anda sekteye uğramıştı. İsrail'in eski Ankara Büyükelçisi Alon Liel Türkiye'nin arabuluculuk için yürüttüğü çabayı İsrail'in Haaretz Gazetesi'nde detaylı olarak anlatmıştı.[4]

Türkiye'nin Ortadoğu'da barışa yönelik çabalarının bir örneğini de Suriye'de görmek mümkün. Türkiye, Suriye'de gösteriler başladığında, Esad'a karşı hemen tavır almamış uzun süre barışın tesisi için çaba sarf etmişti. Esad'a Suriye'nin demokratikleşmesi ve istikrara kavuşması için tavsiyelerde bulunmuştu. Ayrıca Türkiye, Suriye iç savaşında mağdur olan 1.6 milyon mülteciyi, dini ve etnik kimliğini gözetmeden topraklarında misafir ederek de dünyaya barış ve insanlık dersi verdi. Bu tavır Türkiye'nin Ortadoğu politikasının, din ya da etnik ayrıma dayanmadığının önemli göstergelerinden biridir.

Türkiye benzer bir çabayı Filistin ve Lübnan'da da yürütmüştü. Sünni ağırlıklı bir nüfusa sahip olmasına karşın, Şii nüfus ağırlıklı İran ile de dostane ilişkileri olması Türkiye'nin elini Yemen konusunda güçlendiriyor. İran, ülkesinde geliştirdiği nükleer proje ile ilgili olarak tüm dünya tarafından baskı altına alındığında, Türkiye Brezilya ile birlikte önemli bir çözüm önerisi sunmuştu .

Tüm bu deneyimler ve bölge ülkeleri ile ilişkileri Türkiye'yi, Yemen'de barış için önemli bir umut haline getiriyor. Eğer Türkiye, İran ve Suudi Arabistan'ı da yanına alarak Yemen'de kalıcı bir ateşkes sağlamayı başarırsa bu, bölge adına büyük bir başarı olacaktır. Sonrasındaki hedef ise, Yemen'de kalıcı bir istikrar ve kalkınma sağlanmasıdır. Bunun mümkün olması için en az Türkiye'deki kadar, İran'daki, S. Arabistan'daki ve Yemen'deki Müslümanların da kardeş olduklarını hatırlamaları gereklidir.

Dünyanın her yerinde akmakta olan Müslüman kanına Türkiye'nin kan katmaktan kaçınması, sevgi, anlayış, diyalog ve diplomasiye odaklanması son derece önemlidir. Çözümün her zaman için kardeşlikte aranması yalnız Yemen için değil, tüm Ortadoğu için bir örnek ve umut olacaktır.

DİPNOTLAR

1- http://www.haberturk.com/gundem/haber/1063709-baskanliga-335-de-yeter
2- http://www.haber7.com/dis-politika/haber/1339747-erdogan-beni-ne-sia-ne-sunni-ilgilendirir
3- http://www.aljazeera.com.tr/haber/cavusoglu-iranla-isbirligi-artacak
4- http://www.bbc.co.uk/turkish/news/story/2007/01/070116_syria_israel_tr.shtml
http://nationalyemen.com/2015/04/15/turkey-asks-for-peace-in-yemen-not-war-3/

Ölümler Daha Çok İnsan Öldürerek Durdurulamaz

National Yemen, 5 Mayıs 2015

Siyac (SEYAJ)[1] Çocukları Koruma Örgütü Yemen'deki durum hakkında bir açıklama yaptı.[2] Bu açıklamaya göre Yemen'de tam 5 milyondan fazla çocuk temiz içme suyu ve gıda yetersizliği nedeniyle hastalık ya da ölüm tehdidi altında. Bunun nedeni ise ülkeye bir aydır gıda, ilaç ve yakıt malzemesi sokulamaması.

Ailelerin temel ihtiyaçlarını karşılamak üzere yapmış olduğu stokların büyük bir kısmı tükendi. Su ve elektrik tesisleri kullanılamıyor, gemi ve uçak trafiği de durmuş durumda.

Örgütün verdiği bilgiye göre Sana'da okullar kapalı ve 5 milyondan fazla öğrenci öğrenim hakkından mahrum. 150 kadar okul silah deposu olarak kullanıldığı kuşkusu ile bombalandığı için kullanılamaz durumda. Bombalar nedeniyle tahrip olanlar sadece okullar değil üstelik. Hastaneler ve enerji tesisleri, uluslararası hukuka ve anlaşmalara aykırı da olsa, askeri amaçlarla kullanıldığı şüphesiyle tahrip edilmiş. Çatışmalar nedeniyle 500 bin kişi evini terk edip göç etmek zorunda kalmış.

Şüphesiz bu koşullardan ilk etkilenecek olanlar çocuklar. San'a, Aden, Saada, Taiz, el-Hodeidah, Ibb, Ataq ve Haradh'ta en az 3 milyon çocuk elektrik kesintileri nedeniyle oldukça zor durumda. Bu şehirlerde gıda, sağlık ve barınma konusunda büyük sıkıntılar yaşanıyor.

Dünya Gıda Programı (WFP) geçtiğimiz günlerde Yemen'de gıda yardımlarının yakıt sıkıntısı nedeniyle yapılamadığını ve durma noktasına geldiğini duyurmuştu. BM Cenevre Ofisi'nden yapılan açıklamada örgüt, çatışmaların devam ettiği Yemen'de tüm taraflara, ihtiyaç duyulan yakıtın sağlanıp gıda yardımlarına devam edilebilmesi için çatışmalara ara verilmesi çağrısında bulunmuştu.[3] Ne var ki bu çağrı şu ana kadar bir karşılık bulmadı.

Arabistan liderliğindeki koalisyon, dünyanın çeşitli yerlerinde yapılan hata tekrarlanarak, hava bombardımanı ile netice alacağını zannediyor. Oysa hava bombardımanı çatışmaları, iç çekişmeleri bitirmeyip artıran, çok sayıda sivilin hayatını kaybetmesine yol açan, çok tehlikeli bir yöntem. Bazı siyasetçiler ve askerler, teröre ve ayrılıkçı hareketlere karşı olmanın tek göstergesinin hava bombardımanını desteklemek olduğunu sanıyorlar. Daha şaşırtıcı olan ise, ülkelerine verdiği zarara şahit oldukları halde yerel siyasetçilerin de bu tarz operasyonlara büyük destek vermeleri.

Yemen'deki çatışmalarda rolü olan tüm militan, asker ve siyasetçiler bilmelidir ki; cinayetleri durdurmanın yolu hiçbir şekilde başka cinayetler işlemek değildir. Ölümler daha çok insan öldürmekle önlenemez.

Hava bombardımanı ile Yemen halkı adeta topluca cezalandırılmaktadır. Zeydi, Sünni, suçlu, suçsuz, çocuk, kadın, yaşlı, hasta ayırt etmeden, masum bir halk tümüyle vurulmaktadır. Bu gayri insani bir yöntemdir ve tam bir acizlik göstergesidir. Topyekün bombardıman yapmak ya da bir ülkeyi ablukaya almak açıkça başarısızlığın, yetersizliğin bir çeşit ifadesidir.

Tüm demokratik sistemlerde suç işleyen kişiler, azılı katiller bile olsa, yakalanarak adaletin önüne çıkarılıp yargılanmaktadır. Hiçbir Avrupa ülkesinde, bir bölgede yaşayan onlarca insanın tek bir suçluyu cezalandırmak adına

öldürüldüğünü göremezsiniz. Çünkü kimi zaman yanlış uygulamalar olsa da, buralarda insan hayatı çok önemlidir ve meşru olmayan bir nedenle bir insanın hayatına kastedenler bunun kanun önünde hesabını vereceğini bilirler.

Tevrat ve İncil'de yer alan "Öldürmeyeceksin" emri, Kuran'da da vardır. Allah, Müslümanlara 'bir insanın öldürülmesinin tüm insanları öldürmek gibi olduğunu' bildirmiştir.

Samimi olarak iman eden ve Kuran'a uyan bir insan, Sünni ya da Zeydi olsun, tek bir kişinin hayatını korumak için elinden gelen tüm çabayı sarf eder. Bu sebeple, hava bombardımanını savunmak ve "elbette böyle operasyonlarda kazayla bir-iki kişi de ölebilir" demek Müslümanın kullanabileceği bir üslup değildir.

Yemenli Müslümanların izlemesi gereken politika barışma ve barıştırma üzerine bina edilmelidir. Bunun için tarafların sevgi üslubundan hiç bir şekilde taviz vermemesi gerekir. İslam'ın temel kaynağı olan Kuran ahlakı, sevgi, şefkat, merhamet, tevazu, fedakarlık ve barış üzerine kuruludur.

Husiler ile Hükümet, İran ile Arabistan çatışmayı öne çıkaran üslubu bir an önce terk etmelidir. Aksi takdirde Yemen'de büyük bir insanlık dramı yaşanması kaçınılmaz olacaktır. Başta Türkiye olmak üzere, diğer İslam ülkeleri de bir an önce seferber olup Yemen'de barışı tesis edecek bir yol izlemeli ve daha fazla Müslüman kanı akıtılmasına engel olmalıdırlar. Bu arada insani yardım için hiç vakit kaybedilmemeli, ateşkes ve nihai barışın tesisi beklenmeden büyük bir insani yardım kampanyası başlatılarak bu yardımlar hızla halka ulaştırılmalıdır.

DİPNOTLAR

1-SEYAJ Organization for Childhood Protection
2-http://www.seyaj.org/news.php?id=703
3-https://www.wfp.org/countries/yemen /

Yemen'de Acil Ateşkes İlan Edilmesi Gerekiyor

National Yemen, 21 Nisan 2015

Geçtiğimiz ay Suudi Arabistan öncülüğünde BAE, Bahreyn, Kuveyt ve Katar'dan oluşan Körfez ülkeleriyle birlikte Mısır, Ürdün, Fas ve Sudan'ın katılımıyla başlayan Yemen'deki Husi Ensarullah hareketine yönelik hava operasyonları tüm şiddetiyle sürüyor. Koalisyon güçlerinin hava operasyonlarının yanı sıra, ülkedeki silahlı gruplar arasındaki kanlı çatışmalar da hız kesmeden devam ediyor. Yemen'in güneyindeki şehirlerde devrik Cumhurbaşkanı Ali Abdullah Salih ve Husiler'e bağlı güçler ile Güney Halk Komitesi milisleri ve Cumhurbaşkanı Hadi'yi destekleyen güçler arasında sürekli çatışmalar yaşanıyor.

Hava operasyonlarının kaçınılmaz sonucu: Sivil ölümleri

BM İnsani İşler Koordinasyon Ofisi Sözcüsü Jens Laerke'in belirttiği üzere, Yemen'deki 22 şehirden 18'ini etkileyen ve ülkenin güneyinde, özellikle de Aden'de yoğunlaşarak devam eden hava saldırılarında çok sayıda sivil halk hayatını kaybediyor.

Uluslararası Göç Örgütü (IOM)'un sözcüsü Joel Millman'ın verdiği bilgilere göre, birkaç hafta önce El Mazrak mülteci kampının hedef alındığı hava saldırılarında kampta bulunan en az 40 kişi hayatını kaybetti, onlarca masum insan da yaralandı. Görgü tanıklarının verdikleri bilgilere göre, hava saldırıları nedeniyle ambulanslar bölgeye yardım götürmekte güçlük çekiyor.

Aynı saldırının ertesi günü ise, Sana'nın 140 km. kadar güneyindeki Husi kontrol noktasına düzenlenen bombardımanda 15'i sivil olmak üzere 35 kişi hayatını kaybetti. Yine, Hudeyde ilindeki bir yoğurt fabrikasının isabet aldığı hava saldırısında 37 işçi öldü, 75 kişi de ağır yaralandı. Koalisyon güçleri fabrikanın Husiler tarafından silah deposu olarak kullanıldığını iddia ettiler.

Laerke, BM Cenevre Ofisi'nde düzenlenen basın toplantısında, yaklaşık 20 günlük bilançoyla ilgili olarak, " *Yemen'de 19 Mart-12 Nisan tarihleri arasında çıkan çatışmalarda 731 sivil hayatını kaybetti, 2 bin 754 sivil de yaralandı. Yine aynı tarihler arasında 150 bin Yemenli de yerinden edildi"* açıklamasını yaptı.

Yemen halkının büyük bölümü açlık ve susuzluk tehlikesiyle karşı karşıya

Yemen'deki koalisyon katılımlı iç savaştan canını kurtaran sivilleri bu sefer de zorlu bir yaşam bekliyor. Yaşam şartlarının her geçen gün daha da güçleştiği Yemen'de halk açlık ve susuzlukla mücadele ediyor.

Geçtiğimiz günlerde, Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) Yemen'deki insani tehlikenin boyutlarını gözler önüne seren önemli bir yazılı açıklama yaptı. Açıklamada, ülkenin büyük şehirlerinde meydana gelen çatışmalar nedeniyle pazarların kapandığı, fiyatların arttığı belirtildi. Operasyonun, gıda üretimi açısından çok hayati olan tarım mevsimine rastlaması nedeniyle, ürünlerin hasadı ve temel gıda ürünlerinin ekimi için gerekli hazırlıkların yapılamadığı vurgulandı.

Bunun sonucunda yaklaşık 11 milyon insan açlık tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. Bu sayının 5 milyona yakını ise halihazırda günlük gıda ihtiyacını karşılayamıyor. Açıklamada 26 milyon nüfuslu ülkenin 16 milyonunun temiz içme suyu kaynaklarından mahrum ve insani yardıma muhtaç olduğu, ülke genelinde 850 bin çocuğun da yetersiz beslendiği kaydediliyor.

17 Nisan'da BM'in uluslararası topluma yaptığı, Yemen'deki 7.5 milyon kişi için 273,7 milyon dolarlık acil insani yardım çağrısının ardından Suudi Arabistan ülkeye 274 milyon dolar yardım yapma kararı aldığını bildirdi. 274 milyon doların, Yemen'deki yıkıma ve felakete neden olan Suudi Arabistan öncülüğündeki "Kararlılık Fırtınası" operasyonunun milyarlarca dolarlık maliyetinin sadece küçük bir küsuratı sayılabilecek bir miktar olduğunu ise belirtmeye gerek yok.

Askeri operasyon ve çatışmalar acil olarak durdurulmalı, ülke genelinde ateşkes sağlanmalı

Yemen'deki 26 milyon insanın hayatı ve insani hakları, komşu ya da çevre ülkelerin, buradaki siyasi hesaplarından çok daha önemlidir. Bu nedenle Yemen üzerinden bir güç ve itibar çatışmasına giren bölge ülkelerinin derhal bu tutumlarına son vermeleri şarttır.

İran, ülke içinde kendi Şii ideolojik ağırlığını kurmak amacıyla perde arkasından çeşitli etnik grupları kendine bağlayıp örgütlemeyi ve desteklemeyi bırakmalı, Suudi Arabistan ve diğer Sünni koalisyon ülkeleri de, bu siyasi tehdidi kan ve şiddetle çözme politikasından derhal vazgeçmelidirler.

Bu noktada, askeri koalisyonun sözcüsü Tuğgeneral Ahmed el-Asiri'nin, *"Bu çalışmanın sabra ihtiyacı var. İmkan ve zamanımız sınırlı olmadığı için acelemiz yok. Operasyon hedefler gerçekleşinceye kadar devam edecektir"* şeklindeki ifadeleri ise son derece endişe vericidir.

"*İmkan ve zaman sınırımız yok, acelemiz yok*" diyen el-Asiri, operasyonun devam ettiği her saniyenin Yemen'i kan ve ateş denizinin içine sokacağının, ülkeyi daha fazla yerle bir edeceğinin, daha fazla sivil ölümüne yol açacağının ve sağ kalan Yemen halkını daha büyük bir felakete sürükleyeceğinin pek bilincinde görünmemektedir.

Bu yüzden ilgili ülke yönetimlerinin basiretli ve sorumlu bir tutumla hareket ederek hiç zaman kaybetmeden operasyon ve çatışmaları durdurup acil bir ateşkese gitmeleri insani ve vicdani bir zorunluluktur.

On yılların tecrübesi ile, askeri operasyonların hiçbir tarihte, hiçbir ülke ve hiçbir sorun için çözüm olmadığı gibi, sorunların katlanmasından başka bir işe yaramadığı net olarak görülmüştür. Bu nedenle Yemen için bu aşamada yegane çözüm, tüm tarafların özgür biçimde katılacakları demokratik bir seçimle herkesin üzerinde uzlaştığı barışçıl bir iktidarın yönetime getirilmesidir.

Yemen'de Yaşanan, Artık Siyasi Değil İnsani Krizdir

National Yemen, 26 Nisan 2015

Arap koalisyon güçlerinin Yemen'de yürüttüğü Kararlılık Operasyonu'nun durdurulduğu ilan edildi. Ancak bombardımanın ara ara devam ettiği haberleri dünya kamuoyuna yansıyor.

Taraflar operasyona ilişkin bilanço tutarken Birleşmiş Milletler, Yemen'de 19 Mart tarihinden bu yana devam eden çatışmalarda ölenlerin sayısının 1000'i aştığını, 4,300 kişiden fazlasının yaralandığını açıkladı.[1] Bu haberlere göre ağırlıklı olarak Sana, Aden, Sa'ada ve Al Dhale'e şehirlerinde meydana gelen çatışmalarda yaşanan can kayıplarının büyük kısmı kadınlar ve çocuklardan oluşuyor. Yalnız başkent Sana'da 209 kişinin öldüğü, 936 kişinin de yaralandığı bildirildi.

Bu arada, hava operasyonları sonucunda zaten zor durumda olan ülke ekonomisi iyice darbe aldı. Yemen'de fırınlarda ekmek üretimi durdu, hastalıklar genel nüfusu tehdit edecek boyutlarda yaygınlaştı ve uluslararası havaalanlarının kapalı tutulması nedeniyle gıda ve hayati ihtiyaçlar halka ulaştırılamaz hale geldi. Tüm bunlar nedeniyle şu an Yemen'in 26 milyon nüfusunun yarısından fazlasının insani yardıma ihtiyacı var. Birleşmiş Milletler İnsani İşler Koordinasyon Ofisi (UNOCHA) ve Dünya Sağlık Örgütü (WHO), yaklaşık 2 milyon çocuğun ülkede eğitime devam edemediğini belirtirken, Yemen'deki sağlık sisteminin çökmek üzere olduğu uyarısında bulundu. Tüm bu bilgileri ve rakamları sadece bir istatistik olarak değerlendirmek mümkün değil; resmi kayıtlara geçen bu durum, Yemen'in artık bir insanlık krizinin eşiğinde olduğunu ortaya koyuyor.[2]

Kimi kaynaklara göre Suudi Arabistan'ın öncülüğünde yürütülen operasyonun sona erdirilmesinin asıl nedeni ülkede büyüyen insani kriz. Husilerin yerleşim bölgelerine yönelik saldırıları ile koalisyon güçlerinin bombardımanları ve yoğun sokak çatışmaları nedeniyle özellikle başkent Sana sakinleri evlerini terk etmek zorunda kaldılar.

Operasyonun sona ermesinden 3 hafta önce binlerce Yemenli çatışmalardan kaçarak Cibuti ve Somali'deki mülteci kamplarına sığındı. Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (UNCHR), Yemen'de önümüzdeki 3 ay içinde 274 milyon dolar acil insani yardıma ihtiyaç duyulduğunu açıkladı.[3]

Ülkeye yakıt ve gıda yardımının yapılamaması, elektrik kesintileri ve güven ortamının bulunmaması nedeniyle tüm Yemen halkı tedirginlik içinde. İnsan hakları kuruluşları abluka altındaki bazı bölgelerde özellikle fakir ailelerin gıda ve ilaç temin edemediğine dikkat çekiyorlar. Güvenlik ve sağlık alanında problemlerin yaşandığı, temel hizmetlerin verilemediği ülkede halk, istikrarın yeniden sağlanacağı günleri umutla bekliyor. Oxfam isimli yardım kuruluşunun Yemen'deki insani durumla ilgili açıklamasında, "*Yemen'deki insani durum endişe verici. Ülke nüfusunun yüzde 60'ı yardımlara güveniyor*" diye belirtiliyor. Yapılan tespitlere göre, gıda ve yakıt eksikliği yaşanmasının nedeni operasyon sırasında ülkeyi hedef alan hava saldırıları.[4]

Yemen'de son bir ay içinde yaşanan tüm bu gelişmeler aslında somut bir gerçeği ortaya koyuyor. Batılı ülkeler çeşitli siyasi hedefleri uğruna, kendilerince üçüncü dünya ülkeleri olarak sınıflandırdıkları coğrafyalarda askeri operasyonlar düzenlemekte ve bu müdahalelere lojistik, istihbarat ve silah desteği sağlamakta sakınca görmüyorlar. Sözde bölgede terörizmle mücadele etmek ve istikrarı sağlamak bahanesiyle bu ülkelere istihbarat elemanlarını, askeri üs ve

personellerini yerleştiriyorlar. Ve aslında sadece kendi çıkarları için yaptıkları bu operasyonlarda masum sivillerin, kadın ve çocukların öldürülmesi ise onlar için hiçbir önem taşımıyor. Yemen örneğinde olduğu gibi büyük can kayıpları yaşandıktan, söz konusu ülkeye maddi manevi ağır hasarlar verildikten sonra, uluslararası örgütler sadece bu kayıplarla ilgili rapor ve istatistikler hazırlayıp basına açıklamakla yetiniyorlar.

Yemen'de her insanı etkileyen bu kargaşa ve çatışma ortamının sona erdirilmesi, insanlık krizinin aşılması, güvenlik ve istikrarın sağlanması ve ülkenin maddi ve manevi refaha kavuşması için yapılması gereken, toplumda mezhep kaynaklı parçalanmanın, gruplaşmanın sona erdirilmesidir. Müslümanlar birbirlerini Şii ya da Sünni olmakla suçlayıp, kardeş kanı akıtmaya devam ettikçe, yaşanan bu sıkıntılar sona ermeyecektir. Oysa Peygamberimiz (sav) döneminde onunla birlikte hareket eden Müslümanlar arasında kavmiyet veya soy ayrımcılığı bulunmuyordu. Günümüzde acının asıl nedeni, İslam ülkelerinin bu samimiyetten, sevgi ve şefkat ahlakından uzaklaşmış olmalarıdır.

Bilindiği gibi Ortadoğu'da Arap, Türkmen, Azeri, Fars, Kürt, Türk gibi çok sayıda etnik grup bulunuyor. Tüm bu etnik grupların ortak noktası ise Müslüman olmaları. Asıl önemli olan temel birlikteliği, sevgi ve kardeşlik bağlarını oluşturan bu hayati değer terk edildiği için, Osmanlı'nın yıkılışından bu yana Ortadoğu'ya istikrar, barış ve huzur gelmedi. Yalnız Yemen'de değil, İslam dünyasında hakim olan şiddet ve terörün, geri kalmışlık ve istikrarsızlığın sona ermesi için bir an önce tüm Müslümanların birlik olmaları gerekiyor. Ülkelerin kendi çıkarlarını değil, bölgedeki tüm insanların maddi ve manevi rahatını, huzur ve güvenliğini sağlayacak politikaları uygulamaları ile bu acılar son bulabilir.

Yemen'in güçlenmesi, yaralarını sarması, anlaşmazlıkları sona erdirmesi ve tüm İslam coğrafyasına örnek olacak kültürel, ahlaki ve sosyal kalkınmayı elde edebilmesi için öncelikle yapılması gereken, ülkedeki tüm Müslümanların hiç zaman kaybetmeden candan bir sevgiyle birbirlerini kucaklamaları, kardeş olduklarını unutmamalarıdır. Bunun için ülkedeki Şii ve Sünni gruplar birlik oluşturmak için acilen gerekeni yapmalıdırlar.

DİPNOTLAR

1- http://www.unmultimedia.org/radio/english/2015/04/news-in-brief-22-april-2015-am-2/#.VTsOxa2qqkr
2- http://www.unocha.org/yemen
3- http://www.haberturk.com/dunya/haber/1069355-yemeni-bombalayan-pilotlara-benden-bentley-
4- http://tr.euronews.com/2015/04/20/yemen-de-sivil-kayiplar-artiyor/

İslam Alemindeki Çatışmaları Sonlandıracak Uluslararası Bir Model Mümkün

National Yemen, 5 Temmuz 2015

Yemen'de Koalisyon güçlerinin 26 Mart'ta başlattığı "Kararlılık Fırtınası" adlı hava harekatı 21 Nisan'da sona ermiş ve Yemen halkı için artık "Umuda Dönüş" operasyonunun başladığı belirtilmişti. Ardından da ateşkes ilan edilmişti. Savaşın tansiyonu düşmüş olmasına karşın Koalisyon güçlerinin bombardımanı aralıklarla sürüyor. Öte yandan tarafları uzlaştırma çabaları da devam ediyor.

Suudi Arabistan'ı ve koalisyondaki ortaklarını Husilere karşı operasyon yapmaya teşvik eden ABD, şimdi de Husilerle barış sağlamak için görüşmeler yapıyor. Yemen'de Hadi hükümetinin sözcülerinden Recih Bedi, Reuters'a yaptığı açıklamada ABD'nin Şii Husilerle Umman'da görüştüğünü öne sürdü. Bedi, "*Amerikalıların isteği üzerine, özel bir Amerikan uçağıyla Muskat'a götürülen Husilerle toplantılar yapıldığı bilgisini aldık. Biz bu görüşmelerde herhangi bir şekilde yer almıyoruz*" dedi.[1]

Bu iddianın ardından ABD Dışişleri Bakanlığı Stratejik İletişim Başdanışmanı Marie Harf, Yakın Doğu İlişkilerinden sorumlu diplomat Anne Patterson'ın, Umman'da Husilerden bir grupla da görüştüğünü doğruladı.[2]

Husilerin üst düzey yetkilisi Deyfullah Şami, hareketin iç savaşın sona erdirilmesini amaçlayan ve BM'nin arabuluculuğunda 14 Haziran'da Cenevre'de düzenlenecek barış görüşmelerine ön koşulsuz katılacaklarına dair bir açıklama yaptı.

Bu gelişmeyi, Yemen'in de içerisinde bulunduğu Libya'dan Afganistan'da kadar uzanan coğrafyada son yıllarda yaşananları dikkate alıp değerlendirdiğimizde çok çarpıcı bir gerçekle karşılaşırız.

Arap-İslam dünyasını etkisi altına alan güçler, bu coğrafyada bir yandan büyük yıkımlara yol açarken diğer yandan barışı tesis edici, düzen kurucu rolünü üstlenebilmektedirler. Arap-İslam alemi o kadar aciz duruma düşmüştür ki, birbirlerini öldürmeleri karşılığında ekonomik–siyasi güç ve çıkar mücadelesi içerisinde olan ülkelerden barış umar hale gelmişlerdir. Bu büyük çelişki, Arap–İslam alemine silah satarak ya da petrollerini kullanarak güç kazananların sağladıkları barışın, yeni çatışmalar doğuracağı ve kalıcı çözümler oluşturamayacağının açık göstergesidir.

Çatışmaları durdurmanın yegane yolu, İslam aleminin kendi arasında kalıcı bir uzlaşmaya vararak bir birlik oluşturmasıdır. Unutmamak gerekir ki, Allah Müslümanlara birlik olmaları gerektiğini Kuran'da bir emir olarak bildirmiştir:

> **İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (Enfal Suresi, 73)**

Peki, ama bu birlik nasıl olacak?

Pek çok kişi İslam alemindeki karmaşaya ve çatışmalara baktığında, bu topraklarda bir uzlaşma sağlamanın, birlik oluşturmanın imkansız olduğunu düşünmektedir. Oysa dünya ülkeleri nasıl petrol için, hatta futbol için dahi birlik olabiliyorlarsa, Müslümanlar da hepsinden çok daha önemli bir amaç olan, 'Allah emrettiği için' kardeş olduklarını hatırlayıp birlik olabilirler.

Örneğin Avrupa Birliği nasıl ekonomik, siyasi, askeri, kültürel ve sosyal her alanda geniş işbirliği içine girdiyse, aynı şekilde İslam Birliği de dünyaca kabul edilmiş olan şartlarda bir araya gelebilir. Hatta burada, aralarında gönül birliği olan, birbirlerini, ayette belirtildiği gibi 'kardeşler' olarak gören Müslümanların kuracağı bir birlik söz konusu olacağı için, bu işbirliği, ekonomik çıkarlara dayanan Avrupa Birliği'nden çok daha güçlü ve kapsayıcı olacaktır. Bu yönüyle İslam Birliği dünyada herkesin özlemini çektiği muazzam bir barış ve kardeşlik birliği örneği oluşturacaktır.

İslam Birliği'ne katılacak tüm İslam ülkelerinin sahip olduğu coğrafya ortak alanındaki devletlerin bağımsızlığına, egemen eşitliğine ve egemenliğin özündeki haklara saygı duyulması taahhüt edilmelidir. Yani birlik içerisinde herhangi bir ülkenin hegemonyası olamayacak, belirli ülkeler diğerleri üzerinde ekonomik veya siyasi çıkar elde etmek için hükümranlık kuramayacaktır. Böylelikle birliğe üye ülkeler kendi devlet yapılarını koruyacak, kararlaştırılmış işbirliği hususlarında ise dışarıya karşı ortak ve tek bir millet gibi davranacaklardır.

Üye ülkelerin sınırlarının dokunulmazlığı, iç işlerinde her ülkenin bağımsız olması temel ilke kabul edilecektir. Uyuşmazlıkların, silahlı yollar ile çözülmesini esas alan uluslararası politikalar yerine, barışçıl çözümler uygulanacaktır. Güç kullanma ve tehdide başvurma yerine, sorunların sevgi politikalarıyla halledilmesi, bu birliği daha da güçlendirecektir.

Bunun mümkün olabilmesi için birlik genelinde ve üye ülkelerin her birinde, düşünce, vicdan, din ve inanç özgürlükleri de dahil olmak üzere, insan hakları ve temel özgürlüklere saygı gösterilmesi teminat altına alınmalıdır. Bu yolla, birliğin dünya çapında sayılıp dikkate alınması da sağlanmış olacaktır.

İslam ülkeleri, aralarında bir gönül birliği kurarak sürekli istişare ortamı ile ortak kalkınma programları geliştirmelidirler. Bunun için, Yemen de dahil olmak üzere, tüm bu ülkelerdeki medya kuruluşlarında, eğitim kurumlarında Müslümanların 'düşman' değil, 'kardeş' olduğuna dair programlar yer almalıdır. Ülke liderleri bu programlara uygun demeçler vererek birliğin kurulmasına katkıda bulunmalıdırlar.

Bu şartların yerine getirilmesi durumunda sanat ve incelikle işlenmiş İslam şehirlerinde, kalitenin en üst seviyeye ulaştığı ortamlarda, Müslümanların barış ve huzurla yaşadıkları bir İslam coğrafyası tesis etmek mümkün olacaktır.

DİPNOTLAR:

1- http://www.aljazeera.com.tr/haber/abd-husilerle-gorustu
2- http://www.radikal.com.tr/dunya/abd_yemen_yonetimindeki_husilerle_gorusuldugunu_itiraf_etti-1371624
http://nationalyemen.com/2015/06/17/an-international-model-to-put-an-end-to-the-conflict-in-the-islamic-world-is-possible/

Kalitesizlik İslam Dünyasındaki Çatışmaları Besliyor

National Yemen, 29 Haziran 2015

Yemen'deki çatışmalar sürüyor. Husiler son haftalarda Suudi Arabistan-Yemen sınırlarında konuşlanan Suudi ordusu ve koalisyon güçlerine karşı saldırılarını artırdı. Koalisyon güçleri de, Suudi Arabistan sınırındaki Hacce kenti yakınlarında bulunan Husi üslerine havadan saldırıyor.

Ülkedeki iç çatışmaların ve koalisyon güçlerinin hava saldırılarının denizdeki ablukasının, gıda, su ve ilaç sıkıntısına yol açtığı Yemen'de, barış için henüz bir umut yok.

Koalisyon güçleri, Husilerin başkentten çıkmasını ve Riyad'da sürgünde olan Devlet Başkanı Mansur Hadi'nin, Birleşmiş Milletler kararı uyarınca ülkesine dönmesini istiyor. Ancak BM Özel temsilcisi İsmail Veled Şeyh Ahmed liderliğinde, taraflar arasında kalıcı bir ateşkes anlaşması için yapılan görüşmelerde henüz net sonuç alınamadı.

Öte yandan başkent Sana'da geçen hafta birçok Şii camiine bombalı saldırı düzenlenmişti. Yemen El Kaidesi ise, ülkenin doğusundaki Mukalla kentinin kontrolünü elinde tutarak bölgedeki gücünü korumayı sürdürüyor. Yemen ile ilgili yazılarımızda, uzun zamandır Yemen'deki fakirlikten ve iç çatışmalardan bahsediyoruz. Oysa tüm bu makalelerde, Yemen'de artan refahtan, şehirlerin yeniden imar edilişinden, Şii ve Sünnilerin birlik olmalarından, beraber namaz kılıp oruç açmalarından bahsetmeyi gönülden isterdik.

Evet, bugün Yemen'de büyük bir çatışma ortamı var, bu nedenle insanların büyük bir kısmı çetin koşullarda yaşıyor. Ancak geçmişe dönüp bakılacak olunursa, o dönemlerden de övgü ile bahsetmek pek mümkün değil.

Sana, Kahire, Bağdat, Halep, çatışmaların olmadığı dönemlerde de aynı sorunlarla boğuşan şehirlerdi. Bölgeye hakim olan özellikler, kahverengi tonlarındaki renkler, toz, toprak, kirlilik, çarpık yapılaşma ve muhtaç konumdaki fakir insanlardı. Afganistan'dan Libya'ya kadar uzanan topraklar, kadınların kendilerini güvende hissederek özgürce gezemedikleri yerlerdi.

Demokrasinin adından tarih boyunca çokça bahsedilmiş ama buralarda varlığına pek rastlanmamıştır. Bugünün huzursuzluğunu, dün de Kaddafi, Saddam gibi liderler yaşatmıştır bu topraklarda. Kendi gibi düşünmeyen, kendi gibi olmayanın ölmesi gerektiğine inanan bir zihniyet hakim olmuştur. Bazen siyaset, bazen din, bazen de milliyet ya da aşiret farklılıkları sebebiyle insanlar üzerinde ağır baskılar kurulmuş, fikir ve inanç özgürlüğü kısıtlanmıştır. Yönetenler, halklarına kendi ideolojilerini, inanç ve yaşam tarzlarını benimsetmekle uğraşmış sadece. Yönetilenler ise geçim derdine düşmüş hatta sadece yaşıyor olmak bile onlar için bir avuntu kaynağı olmuştur.

Karşılıklı anlayışın yeşermediği bu topraklarda geçmişteki gibi sanat eserleri yapılamamıştır. Birkaç diktatör sarayı haricinde, hiçbir yerde estetik bir kaygı gözetilmemiş, yüzyıllardır, dünyaca tanınmış tek bir bilim adamı yetişmemiştir bu topraklarda.

Oysa geçmişte bu topraklar, fikirde, bilimde, sanatta dünyanın önde gelen coğrafyalarındandı. Bu üstün medeniyetin kaynaklarından biri, Kuran'da bildirilen akılcılık ve açık görüşlülüğün, büyük bir şevk ve kararlılıkla uygulanmasıydı.

Müslümanlar tarihte, diğer inançların ve medeniyetlerin temsilcileri tarafından hep gıptayla ve hayranlıkla izlenmişlerdir. Günümüz Müslümanlarının İslam medeniyetinin bu görkemli geçmişini iyi bilmeleri, bunun hem heyecanını hem de sorumluluğunu taşımaları gerekiyor.

Bugün de geçmiştekine benzer bir ihtişamın yeniden inşa edilmesi, Müslümanların yeniden dünyaya ışık tutan kültür ve medeniyet önderleri olmaları mümkün. Ancak bu yönde yapılacak her türlü faaliyetin, öncelikle birlik ve beraberlik ruhu içinde gerçekleştirilmesi son derece önemli. Farklılıkları hoşgörü ile karşılayan, gücünü ve enerjisini Müslümanların ve insanlığın hayrına kullanan, uzlaşmacı ve barışsever bir kültür Müslümanlar arasında hakim olursa, hiç kuşku yok ki İslam dünyası 21. yüzyılın en büyük medeniyetini inşa edecektir.

Kimsenin Görmediği, Kimsenin Duymadığı Ülke: Yemen

Morocco World News, 11 Ekim 2015

İtalya hariç tüm Avrupa ülkeleri, Akdeniz'in adeta bir mülteci mezarlığına dönüşmesini görmezden geliyordu. Kadın ve çocuklardan oluşan binlerce insanın Akdeniz'i geçmeye çalışırken boğularak ölmesini uzun süre kimse umursamadı. Almanlar kamu açıklarını düşündü, İspanya "Turizm gelirleri bu sene artar mı?" dedi, Fransızlar ise yeni istihbarat yasasını tartıştı.

Ne zaman ki göçmenler Ege'den Balkanlar'a, oradan da Avrupa içlerine gelmeye başladı, bu mazlum insanların dramı ancak o zaman Avrupa'nın gündemine alındı. Ancak gündeme gelmesi de, konuya insancıl bir çözüm bulunmasını sağlayamadı. Çözüm sağlanamadığı gibi, kimi Avrupalı siyasiler "Parasını verelim hepsini Türkiye barındırsın", "Göçmenleri alırsak azınlığa düşeriz", "Hıristiyan göçmenleri alalım, Müslümanlar gelmesin" gibi, insanlık adına utanç verici demeçlerde bulunmaktan da çekinmediler.

Oysa Avrupa, Afrika'dan ve Ortadoğu'dan gelen göçmenlerin memleketlerinden elde edilen kaynaklar sayesinde yükselmişti. Libya, Mısır, Suriye, Irak, Çad; Afrika'dan Uzakdoğu'ya kadar uzanan topraklarda yer alan ülkeler, tarihte hep bir Avrupa ülkesinin sömürgesiydi. Avrupalılar buralardan hammadde çıkarmış, bu hammaddeleri yine bölge insanının iş gücü ile işlemişti.

Libya, Suriye, Afganistan, Irak derken, şimdi de Yemen büyük bir felaket ile karşı karşıya. Kızılhaç'ın "*Yemen 5 ayda Suriye'nin 5 yılda geldiği noktaya ulaştı*"[1] şeklindeki açıklaması, durumun vahametini açıkça ortaya koyuyor.

Ne var ki uluslararası kamuoyu, Yemen'i benzer durumdaki ülkeler kadar gündeme getirmiyor. Ülke her gün daha fazla yıkıma uğruyor, açlık ve hastalıklar hızla yayılıyor. İnsanlar evlerinde otururken üzerlerine atılan bombalarla katlediliyor. Hayatını kaybedenlerin sayısı yalnızca istatistiki bilgi olarak görülüyor.

Oysa Uluslararası Af Örgütü Yemen'le ilgili son raporunda, Suudi Arabistan öncülüğündeki Yemen bombardımanının "bir dizi kanlı sivil ölümü" ile sonuçlandığı ve bunun da "savaş suçu" olduğunu yazmıştır. Rapordaki rakamlar, bugüne kadar operasyonlarda, '*yarısı sivil olmak üzere 4 bin kişinin öldüğünü*' ortaya koymuştur.[2]

Yemen'de yaşanan dram sadece işlenen cinayetler ve katliamla sınırlı değil. BM, Yemen'deki 20 milyon sivilin yüzde 80'inin yardıma muhtaç olduğunu belirtiyor ve durumu "felaket" olarak tanımlıyor.

Yemen'e üç günlük bir ziyarette bulunan ve sonrasında "*ülkede çatışan tüm grupların, insani yardımların geçişine izin vermesi gerektiği*" çağrısı yapan BM Dünya Gıda Programı Başkanı Ertharin Cousin, ülkenin büyük limanlarında devam eden yoğun çatışmalar nedeniyle insani yardımları Yemen halkına ulaştıramadıklarını belirtiyor. BM İnsani Yardımlardan Sorumlu Genel Sekreter Yardımcısı Stephen O'Brien ise, Yemen'deki sivillerin içinde bulunduğu sefaletin akıl almaz boyutlarda olduğunu söylüyor. O'Brien, "*Her 5 kişiden 4'ünün insani yardımlara ulaşamadığını, neredeyse 1,5 milyon kişinin evini terk etmek zorunda kaldığını ve kan bankalarının kapandığını*" aktarıyor.[3]

Ülkelerindeki savaştan ve yoksulluktan kaçarak Yemen'e yerleşen Somalili mülteciler, burada daha kötü koşullar ortaya çıkınca, şimdi yeniden kendi ülkelerine dönmeye çalışıyorlar. 30 bin Somalili'nin ülkesine dönmüş olması, Yemen'deki durumun ne kadar kötüleştiğinin çok açık bir göstergesi.[4]

Aslında Yemen'de bugün yaşanan tablonun ortaya çıkmaması için bilinen tüm yöntemler denendi. BM ve arabulucular devreye girip ülkedeki taraflar arasında ikili görüşmeler düzenledi. ABD, Suudi Arabistan hatta İran dahi olaya müdahil oldu. Kızılay, Kızılhaç gibi yardım kuruluşları ateşkes zamanlarında ülkeye yardım ulaştırmak için çabaladı. Ancak bunların hiçbiri soruna çare olmadı. Şimdi ise Yemen uçurumun kıyısında.

Oysa karaya vuran balinalara ya da avlanan foklara gösterilen hassasiyet Yemen'de yardıma muhtaç halk için gösterilse, şu anki durum çok daha farklı olurdu. İran ile Suudi Arabistan birlikte bir masaya oturabilse ve Yemen'de, kendi desteklediklerini taraftarlarını hakim kılmak yerine, 'Yemen'i nasıl birleştiririz' diye çabalamış olsa, bu sorunların hiçbiri yaşanmazdı.

En azından şu andan itibaren her iki ülke de harekete geçmeli ve Yemenli mültecilere, insanca yaşayabilecekleri ve güvenli bir biçimde ağırlanabilecekleri yerler oluşturmak için çabalamalı. İran ve Suudi Arabistan bunu rahatlıkla gerçekleştirebilecek maddi imkanlara sahipler.

Gerçek şu ki Yemen sorununa kesin bir çözüm bulunamamasının altında yatan asıl sebep bencillik, kişisel çıkarlar, hırs ve umursamazlık gibi birtakım ahlaki bozukluklardır. Bu bozuklukları ortadan kaldırmanın yegane yolu ise, insanların ahlaki duyarlılıklarını artırmaktır. Vicdanının sesini dinleyen, sevgi, şefkat, merhamet hisleri güçlü, yardımlaşmanın ve paylaşmanın öneminin farkında olan bir insanın böyle büyük bir dram karşısında sessiz kalması, duyarsız davranması mümkün olamaz. O halde asıl sorun dünya üzerindeki ahlaki zaaftır, sevginin yok olmasıdır. En büyük sorunlardan biri olarak kabul edilen mülteci sorununu çözecek olan da, bu ahlaki zaaftan arınmış, şefkat ve merhamet hisleriyle dopdolu insanların yaygınlaştığı sevgi dolu bir dünyadır.

DİPNOTLAR

1- http://www.bbc.com/turkce/haberler/2015/08/150820_yemen_kitli

2- http://www.bbc.com/turkce/haberler/2015/08/150818_yemen_af_orgutu

3- http://www.bbc.com/turkce/haberler/2015/08/150820_yemen_kitlik

4- http://www.amerikaninsesi.com/content/yemen-deki-somalili-multeciler-geri-donuyor/2936674.html

Yemen'deki Felaketin Tek Çözümü: Toplumda Barış Ve Sevginin Yeniden Tesisi

Ekurd Daily, 4 Aralık 2015

Yemen'de 2014 yılı sonlarında Şii Husilerle Sünni Araplar arasında başlayan karışıklık ve çatışmalar bugün neredeyse ülkenin tamamını kaplayan bir iç savaşa dönüştü. Bu yılın Mart ayında iç savaşa, uluslararası tanınmış hükümeti destekleme gerekçesiyle, Arap koalisyonunun da hava operasyonlarıyla müdahil olmasıyla ülkenin bugün geldiği son nokta, yıkım ve felaket oldu

Bu durumun en büyük mağdurları ise, ateş altındaki bütün İslam ülkelerinde olduğu gibi masum sivillerdi. Hava bombardımanlarında yüzlerce sivil hedef isabet aldı. Sivil halktan binlerce kişi şehit oldu.

Geçen Çarşamba BM, 26 Mart'tan bu yana Yemen savaşında 830'u kadın ve çocuk olmak üzere 5.700 kişinin hayatını kaybettiğini açıkladı. BM, Yemen insani koordinatörü Johannes Van Der Klaauw, nüfusun %82'si olan 21.2 milyon kişinin insani yardıma ihtiyacı olduğunu belirtti. Yemen'de 14 milyon insan yeterli sağlık desteğinden yoksun. Çatışmaların başlamasından bu yana 1.8 milyon çocuk okula gidemiyor. Yaklaşık 320.000 çocuk da yetersiz beslenme sıkıntısı çekiyor.

Van Der Klaauw, savaş sırasında 120 bin kişinin mülteci olarak ülkeyi terketmek zorunda kaldığını, 2.3 milyon kişinin ise evlerinden ve yerlerinden olduğunu bildiriyor. Savaşın başlamasından bu yana işlenen insan hakları ihlallerinin sayısının da 8.800'ü geçtiğini ekliyor. *(http://america.aljazeera.com/articles/2015/11/18/thousands-killed-in-yemen-conflict-since-march.html)*

BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği Sözcüsü Rupert Colville'e göre de Mart 2015'ten Ekim 2015'e kadar olan dönemde 2.300'den fazla sivil hayatını kaybetti. Colville'in açıklamalarına göre bu süre zarfında sivillerin üçte ikisi hava saldırıları neticesinde yaşamını yitirmiş. Colville, bu orana baktığımızda ters giden bir şeyler olduğunu ve gereken özenin gösterilmediğini söylüyor.

Yakın tarihte gerçekleşen büyük çaplı sivil kayıplara başka bir örnek ise şöyle:

Geçen Eylül ayında, Mokha şehrine yapılan bir hava saldırısında en az 130 Yemen vatandaşının hayatını kaybettiği bildirildi. Sınır Tanımayan Doktorlar Organizasyonu Yemen Ülke Direktörü Hassan Boucenine, "*Saldırıya kesinlikle anlam veremediğini, yapılan saldırının askeri bir hedefe değil açıkça düğün düzenlenen bir eve yapıldığını*" kaydetti.

İlk bakışta Sünni Arap koalisyonunu destekler gibi görünen ABD'nin izlediği çifte politika da Yemen savaşının dikkat çekici yönlerinden.

Her ne kadar koalisyon ülkeleri gibi açıkça savaşa dahil olmasa da aslında ABD, Yemen'de uzun zamandır askeri operasyon düzenleyen büyük güçlerden biri. Arap Baharı sonrası Yemen El Kaide'sinin ülkede güçlenmesini engellemek isteyen ABD, insansız hava araçları (İHA) saldırılarına ağırlık vermiş ve El Kaide'nin hareket kabiliyetini minimuma indirmeyi hedeflemişti. Bu kapsamda Yemen'de El Kaide'nin güçlü olduğu yerlere yoğun hava saldırıları düzenlendi.

Ancak bu saldırılar, ABD'nin amacının aksine örgüte mazlum ve sempatik bir görünüm kazandırdı ve yerel halktaki ABD karşıtlığını daha da pekiştirdi.

Husiler'in başkent Sana'ya doğru genişleme siyasetini başlattığı 2014 yılının Ekim ayından sonra ABD, İHA'larla El Kaide'yi sürekli hedef alarak adeta Husi ilerleyişini destekledi.

Şimdiye kadar El Kaide hedeflerini yüzlerce kez vuran ABD hiçbir zaman herhangi bir Husi hedefine saldırmadı. ABD zaman zaman Husiler'in yayılma politikasına direnen El Kaide'yi benimsemeyen aşiretleri de hedef aldı. Atlantik Konseyi'nde görev yapan ABD'li diplomat Nabeel Khoury, ABD'nin İHA'larla yaptığı her saldırıda birçok masum sivilin can verdiğini, bu yüzden de öldürülen her 1 kişiye karşılık 40-60 kişi kadar "Amerika düşmanı"nın ortaya çıktığını belirtiyor.

Ortada çok sayıda Müslümanın kitle halinde acı çektiği bu kadar kritik bir durum varken tüm İslam aleminin üzerine düşen, bu savaşın acilen sona ermesi için her türlü gayreti göstermek, kardeşi kardeşe kırdıran bu fitnenin sönmesi için sevgi, barış ve kardeşlik ruhunu bütün Müslümanlar arasında yaymayı vazife edinmektir. Bunu yaparken, büyük bir sefalet ve yoksulluk içine düşmüş, aç, susuz, perişan Yemen halkının tüm ihtiyaçlarının vakit kaybetmeden karşılanması da son derece hayatidir.

Ancak tüm bu maddi ihtiyaçların hepsinin ötesinde, tüm dünya insanlarının olduğu gibi Yemen halkının da en büyük ihtiyacı, sevgidir. Sanılanın aksine sevgiyi toplumsal düzeni sağlayan en önemli unsur olarak kabul etmek bir zaaf değildir. Bilakis, bireyler arasında sevgi bağlarının güçlü olduğu toplumlar tarih boyunca gerek içten gerekse dıştan kaynaklanan yıkıcı etkilere karşı daha güçlü olmuşlardır.

Düne kadar barış ve kardeşlik içinde yaşayan, aynı dili konuşan, aynı Allah'a inanan Müslüman Yemen halkı da, ancak kendi içinde sevgiyi yeniden yerleşik kılarak ayrılık ve ihtilafın yol açtığı bu felaketlerden kurtulabilir. Yemen dahil tüm İslam alemi ancak kendi içinde birlik, beraberlik, sevgi ve kardeşlik bağlarını tam anlamıyla kurduğunda Müslümanların ayrılık ve çatışmalarını fırsat bilen, dış güçlerin zulüm ve sömürüsünden, askeri müdahalelerinden kendini kurtarabilir. Barış, huzur, güvenlik, mutluluk ve refaha ulaşabilir.

DİPNOTLAR

1- http://www.npr.org/sections/parallels/2015/10/01/444912621/u-s-backed-saudi-bombing-campaign-blamed-for-civilian-deaths-in-yemen

2- http://www.npr.org/sections/parallels/2015/10/01/444912621/u-s-backed-saudi-bombing-campaign-blamed-for-civilian-deaths-in-yemen

Sonuç
Yemen Nasıl Kurtulur?

Siyasi bunalım ile başlayan sonra çatışmaya ve iç savaşa dönüşen gerilim, ülke dışından koalisyon güçlerinin de yaptığı saldırılarla tam bir savaşa dönüşmüş durumda. Artık açlık, yoksulluk ve ölüm Yemen'in bir parçası adeta.

Tüm bunların yanı sıra, Yemen'de başlayan olayların ortaya koyduğu bir gerçek daha var. Sıkıntı içinde olan yalnız Yemen halkı değil. Yıllardır anti demokratik rejimlerin acısını ve sıkıntısını yaşayan Ortadoğu'nun diğer ülkeleri de, büyük bir felaketin eşiğindeler. Libya, Mısır, Suriye, Irak ve Afganistan'da da, Yemen'dekine benzer bir durum yaşanıyor.

Yemen'de yaşayan ve yarım asırdan daha uzun bir süredir ezilen insanların demokrasiyi, refahı, huzuru, güveni, özgürlüğü, rahatlığı talep etmeleri çok doğaldır. Ancak bekledikleri kurtuluş için sadece yönetimlerin değişmesi yeterli olmamıştır. Yönetimlerin değişmesi günü birlik çözümler sunmuş, ortaya çıkan El Kaide, IŞİD ya da Şii taassubu gibi yeni unsurlar, çok daha acı neticeler doğurmuştur. Peki, ülke bu noktaya nasıl geldi?

İşte Yemen'i uçurumun kıyısına getiren, sonra da ateşe düşmesine yol açan en önemli dört faktör:

- Materyalizm ve ateizm,
- Bağnazlık,
- Mezhepçilik,
- Aşiretçilik

Bu faktörlerden sadece tek birinin dahi yer aldığı herhangi bir düzenleme ya da anlaşma, Yemen'deki tüm çözüm arayışlarını sonuçsuz bırakacaktır. Çünkü bu faktörler, kendilerinden başkasına hayat hakkı tanımama anlayışı üzerine kuruludur. Bu nedenle Yemen'de farklı aşiret üyesi ya da farklı mezheplerden olan insanları bir arada yaşatacak bir çözüm yolu aranmalıdır. Sonuç olarak, Yemen'deki adaletsizliğin, kargaşanın, terörün, katliamların, açlığın, sefaletin ve zulmün tek bir çözümü vardır: Bu çözüm Kuran ahlakıdır.

Ülkede var olan sorunlara genel olarak bakıldığında, tüm bu olaylara sevgisizlik, nefret, kin, düşmanlık, çıkarcılık, bencillik, umursamazlık, acımasızlık gibi duyguların ve ahlaki dejenerasyonun neden olduğu görülecektir. Bu olayları çözmenin ve tamamen ortadan kaldırmanın yolu ise sevgi, şefkat, merhamet, acıma, karşılık beklemeden hizmet etme, şevkli ve duyarlı olma, fedakarlık, dostluk ve sağduyu gibi güzel ahlak özelliklerinin yaşanmasını sağlamaktır. Bu ahlakı esas alan ve Yemen'deki kargaşa yaratan dört faktöre çözüm olacak öncelikli hususlar ise şunlardır:

1) Faşizm, komünizm, materyalizm, şiddet ve terör birbirlerinden ayrılmaz bir bütündür. İnsanları isyana, kavgaya, çatışmaya, bozgunculuğa, sevgisizliğe, bencilliğe ve ahlaksızlığa yönelten bu ideolojilerin büyük bir aldatmaca olduğu anlatılmadan, sadece askeri yöntemlerle insanlar arasında dostluk ve kardeşliğin tesis edilmesi mümkün değildir.

İster faşist isterse komünist olsun, bu örgütlerin elemanları, kendilerince hayatı bir çatışma ve mücadele alanı olarak görürler. Birine göre çatışmanın nedeni insanlar arasındaki sınıfsal farklılıklardır, diğerine göre ırksal. Yaşamı salt mücadeleden ibaret gören örgüt üyeleri için artık ailenin, din ahlakının, namus ve şerefin bir önemi kalmaz. Dolayısıyla insanlar her türlü sapkın ideoloji ve akımın peşinden gidebilecek hale gelirler.

İdeolojik kökenli terörist hareketlerini önceden durdurabilmek için, gençlere komünizm ve faşizm gibi tüm akımların yanlış yönleri izah edilerek öğretilmeli; ancak bunlarla birlikte, mutlaka bilimsel gerçeklere dayalı doğrular da anlatılmalıdır.

Ne var ki fikri mücadele, bugüne kadar ne Yemen'de ne de başka bir ülkede hiç denenmemiş ve uygulanmamıştır. Beyni yıllarca materyalist eğitim ile yıkanmış olan bir insana, komünizmin ve faşizmin, bilgisizliğin ve cahilliğin ürünü olduğu anlatılmalıdır. Bunların hiçbir temele dayanmayan sahte inançlar olduğu izah edilmeli, tüm bunların mantıksızlığı gözler önüne serilmelidir. Bütün bu ideolojilerin sahte olduğu ispatlandıktan sonra bu kişiye Allah sevgisi anlatıldığında, bu sahte düşüncelere olan bağlılığı derhal sona erecektir. İnandığı ideolojinin ve uyguladığı terörün artık onun için bir anlamı kalmayacaktır. Böylece söz konusu kişinin beyni doğrudan yana fethedilmiş olacaktır. Özellikle televizyon ve radyo aracılığıyla yapılacak bir fikri mücadele karşısında hiçbir terör örgütü ayakta kalamaz. Fikri inancını kaybetmiş bir hareket ise artık ölü sayılır. Dolayısıyla devletler bu eğitim görevini ya bizzat üstlenmeli veya bu göreve talip olan sivil toplum kuruluşlarını bu amaç doğrultusunda görevlendirmeli ve desteklemelidirler.

2) IŞİD veya El Kaide benzeri çatışmacı grupların uyguladığı sapkın din anlayışının Kuran ile çelişen yanlışları vurgulanmalı; yasaklayıcı, baskıcı zihniyetin bağnazlık olduğu ve gerçek İslam'ın bu şekilde olmadığı delilleriyle birlikte geniş çaplı olarak anlatılmalıdır.

Müslümanlara yönelik yanlış kanaatlerin ve yanılgıların ortadan kalkması için, Yemen'deki vatandaşlara İslam'dan ve Müslümanlardan değil, bağnaz zihniyetten çekinmeleri gerektiği öğretilmelidir. Kaynağı sözde İslam gibi gösterilmeye çalışılan sorunların ana nedeni gerçekte cehalet ve bağnazlıktır. Bu hastalığın yegane çözümü ise eğitimdir. Şiddeti hak arama yöntemi sananlara, şiddetin İslam'a tamamen aykırı olduğu; aksine, bu şekilde Müslümanlara ve tüm insanlığa zarar verecekleri anlatılmalı, örgütün destekçileri Kuran'a aykırı olan bu şiddet zihniyetinden arındırılmaları için eğitilmelidirler. Bu yöndeki bir eğitim politikasının hemen devreye sokulması son derece büyük önem taşımaktadır.

Bu eğitimde şiddetin İslam'da bir hak arama yöntemi olmadığı anlatıldıktan sonra, ikinci adımda, Müslümanların baskı ve zor kullanmasının Kuran'a uygun olmadığı; bunların yerine sadece ilmi delillerle ikna yönteminin ve güzel söz ile davetin tercih edilmesi gerektiği öğretilmelidir. Anlatılması gereken bir diğer konu da, İslam ahlakında inanç özgürlüğü olduğudur.

Bu esaslara dayalı bir eğitim yoluyla, daha fazla can kaybı yaşanmasının önüne geçilecek, milyarlarca dolar harcanmayacak, terör yayılmayacak, insanların daha özgür ve daha güvenli yaşaması sağlanacaktır. Yayılan şiddete karşı silahla değil, eğitim ile mücadele etmek, muhakkak denenmesi gereken, çok daha insancıl ve kalıcı bir çözüm olacaktır.

Yalnız Yemenliler değil, tüm dünya bilmelidir ki, İslam terörün kaynağı değil, tam tersine tek çözümüdür. İslam sevgi ve şefkat dolu, merhameti, affediciliği ve adaleti esas alan bir dindir.

3) Yemen'de Şii Husi kabilesi, Zeydiler ve Sünniler arasında yaşanan çatışmalar, ülkenin bugün yaşadığı sıkıntılara düşmesine yol açan esas faktördür. Yemen yönetimi, çatışmaları, aldığı güvenlik önlemleri ile, hatta zaman zaman silah kullanarak çözmeye çalışmaktadır. Ancak bunun yerine taraflara, Kuran'da müminlerin, aralarında düşmanlık bulunan insanlara karşı dahi en güzel olan bir tarzda karşılık vermesinin emredildiğinin hatırlatılması çok etkili olacaktır.

Allah'ın Fussilet Suresi'nin 34. ayetinde açıkladığı bu açık emre rağmen, Müslümanların birbirlerine karşı öfke ve nefretle saldırmaları çok büyük bir hatadır. Müslümanların derhal mezhep ayrılıklarını bırakarak bu hatadan dönmeleri ve Allah'ın farz kıldığı şekilde birlik olmaları gerekir. Allah Kuran'da tüm Müslümanlara 'tek bir topluluk olarak' birlik içerisinde hareket etmelerini bildirmiştir:

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler

olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (Al-i İmran Suresi, 103)

Yemen'de çoğunluk olan Sünni ve Zeydi mezhebine mensup kişiler, sevgi politikaları üzerine tesis edilmiş bir birliği hedeflemelidirler. Ancak o zaman Yemen dünya siyasetinde hak ettiği yeri alacaktır. Bunun için Yemen'de öncelikle mezhep farklılıklarını esas alan tüm düzenlemeler kaldırılmalıdır. İlk adım, ders kitaplarında mezhepler arasında düşmanlığı teşvik eden ifadelerin kaldırılmasına yönelik ortak girişim ile atılabilir. Devlet memuru atamalarında, adayın mezhebi ya da aşireti değil, liyakati ve yeterliliği esas alınmalıdır.

4) Yemen için çözülmesi gereken bir diğer hayati sorun da kabilecilik ya da aşiretçiliktir.

Yemen nüfusu, birçok Arap ülkesinden çok daha fazla kabileye sahiptir ve kabileler arasında ciddi çekişmeler yaşanmaktadır. Kabileler kendi aralarında otonom devletler gibi hareket etmektedirler. Bu durum ülkenin hem ekonomik hem de siyasi yapısını olumsuz olarak etkilemektedir. Oysa tüm kabile fertlerini yaratan Yüce Allah, üstünlüğün bir kabileye mensup olmakla değil, Kendisi'nden çok korkmakla olacağını şöyle haber vermektedir:

Ey insanlar! Doğrusu Biz sizleri bir erkekle bir dişiden yarattık. Sizi milletler ve kabileler haline koyduk ki birbirinizi kolayca tanıyasınız. Şüphesiz, Allah katında en değerliniz, O'na karşı gelmekten en çok sakınanızdır. Allah bilendir, haberdardır. (Hucurat Suresi, 13)

Bu dört maddeden de anlaşılacağı üzere çözümün, mutlaka Allah'ın ve Peygamberimiz (sav)'in gösterdiği yolda aranması gerekmektedir. Allah'ın ve Resulü (sav)'in gösterdiği tek ve kesin çözüm, 'tüm İslam aleminin manevi bir lider etrafında birleşmesi, Türk İslam Birliği'nin tesis edilmesi'dir.

İslam alemi güçlü bir birlik meydana getirdiğinde, bu birliğin çatısı altında hiç kimsenin zulme ve haksızlığa uğraması, hiç kimsenin vatandaşlarını ezmeye kalkışması mümkün olmayacaktır. Her devlet kendi bağımsız yapısını koruyacak, ancak tüm devletlerin bütün vatandaşlarının güvenliğinin, neşesinin, keyfinin, rahatının garantisi de Türk İslam Birliği ile sağlanacaktır.

Türk İslam devletlerinin birleşmesiyle meydana gelecek bu birlik, sadece Tunus'ta, Mısır'da, Cezayir'de, Ürdün'de değil, Fas'tan Fiji'ye Endonezya'dan Çad'a kadar tüm İslam coğrafyasında birliğe, düzene ve huzura vesile olacaktır. Ancak o zaman gerçek demokrasi yaşanacak, ancak o zaman tüm insanlar eşit olacak, ancak o zaman fakirlik ortadan kalkacak, ancak o zaman bilimde, sanatta, teknolojide gerçek bir şahlanış yaşanacaktır. Ancak o zaman Tunus'un herhangi bir köyündeki insan da, Endonezya'nın başkentindeki insan da rahatlığı, konforu, güzelliği, bereketi, refahı tam anlamıyla yaşayacaktır.

Türk İslam Birliği bazı kimselerin sandığı gibi yeniden Osmanlı'nın kurulması değildir. Büyük Osmanlı devleti tebaasını en güzel koşullarda yaşatmış, dine, inanca, ırka saygısıyla örnek bir model oluşturmuştur ama hatalı uygulamaları, yanlış yöntemleri de olmuştur. Bu hatalardan ders alınmalı, benzerleri tekrar edilmemelidir. Nitekim Türk İslam Birliği'nin hedefi Kuran ahlakına tam uyan ve benzeri bugüne kadar görülmemiş ihtişamda ve güçte bir medeniyet tesis etmektir. Allah'ın izniyle bu medeniyet, tüm dünyada zulmün kalıcı olarak son bulmasına Hakk'ın hakim olmasına vesile olacaktır.

Ek Bölüm:
Darwinizm'in Çöküşü

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 350 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda, gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** (Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya

atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (amino asit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> *Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)*

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. **Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.**

2. **Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.**

3. **Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.**

4. **Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.**

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın

kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> *Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78.)*

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184)

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (B. G. Ranganathan, *Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust*, 1988)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> *Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179)*

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ayrıca bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni'*nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun, teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? *Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz?.. Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)*

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983, s. 197)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu

süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *"Australopithecus"* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt",* Nature, c. 258, s. 389)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, *"Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır"* diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American,* Aralık 1992)

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insanı ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (*Time*, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> *Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)*

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşması mümkün olmayan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, **bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.** Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka

kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> *Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28)*

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin, inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

> **Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**

> **… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

> **Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)**

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla bir araya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını

söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

> **(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)**

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

> **Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatınca) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)**

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

> ***Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum.*** *Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)*

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacağını anlayacak ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, her şeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (Bakara Suresi, 32)

RESİM ALTI YAZILARI

s.32

Yemen idari olarak 21 vilayete ayrılmıştır. 2013 yılında Hadramut iline bağlı olan Sokotra Adası bu tarihten sonra yeni kurulan Sokotra Valiliği (haritanın sağ alt köşesinde) olarak Yemen'in 22. vilayeti olmuştur. Valilikler 333 ilçe, 2.210 belediye ve 38.234 köye bölünmüştür (2001).

SUUDİ ARABİSTAN

YEMEN

SANA

CİBUTİ

1. Saada ili
2. El Cavf ili
3. Hadramut ili
4. El Mahra ili
5. Hacca ili
6. Amran ili
7. El Mahvit ili
8. Amanat Al Asimah (San'a)
9. San'a ili
10. Ma'rib ili
11. Hudeyde
12. Rayima ili
13. Zamar ili
14. İb ili
15. Ed Dali ili
16. El Beyda ili

17. Şabva ili

18. Taiz ili

19. Lahic ili

20. Abyan ili

21. Aden ili

22. Sokotra

s.56

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, ... (Nisa Suresi, 75)

s.57

... bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)

s.64

Türkiye Gazetesi, 22.05.2012

Star Gazetesi, 06.04.2011

s.65

Taraf Gazetesi, 28.05.2011

Yeni Akit Gazetesi, 22.05.2012

Cumhuriyet Gazetesi, 22.05.2012

Milli Gazetesi, 22.05.2011

s.66

İslam dininde, hiçbir şekilde teröre yer yoktur. Aksine, İslam'a göre "terör" büyük bir suçtur ve Müslümanlar bu eylemleri engellemek, yeryüzüne barış, huzur ve adalet getirmekle sorumludurlar.

s.73

Şüphesiz, senin Rabbin, gerçekten O, üstün ve güçlüdür, merhamet sahibidir. (Şuara Suresi, 9)

s.77

Zaman Gazetesi, 08.04.2015

Zaman Gazetesi, 21.05.2015

s.91

Yemen'de siyasi bir soruşturma sonucunda idam edilen militanlar... Kuran ahlakının yaşanmadığı bir ortamda adaletin sağlanması mümkün değildir. Vahşi, insanlık dışı yöntemlerle, özlemini duyduğumuz sevgi, saygı, merhamet ortamı oluşmaz.

s.102

Ki onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve onlar, ahirete kesin bilgiyle iman ederler. (Neml Suresi, 3)

s.107

Yemen Arap Cumhuriyeti (Kuzey Yemen)

Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti (Güney Yemen)

Kuzey ve Güney Yemen 22 Mayıs 1990'da birleşti. Ülke iki buçuk yıllık geçiş döneminde iki parti tarafından ortaklaşa yönetildi. 1993 yılında yapılan seçimin ardından iki ülke tamamen birleşti.

YEMEN'DE FARKLI KİMLİKLER, GRUPLAR

Husiler veya Ansarullah

Bu grup kendilerine İnançlı Gençler adını veren birkaç gencin önderliğiyle kuruldu. 1992'de başlayan, Yemenlilerin beşte birini oluşturan Şii Zeydiyye aşiretine dayanan bir harekettir.

Güney Hareketi

Bu hareket idaresi güç koalisyon gruplarının Yemen'in 1990'da birleşmesine karşı ve eski Güney Yemen'i canlandırmaya yönelik bir harekettir. Güney Hareketi, Aden gibi Güney Yemen'de birçok şehirde çok fazla insanı sokaklara dökmüştür.

Abd-Rabbu Mansour Hadi

2012'de demokrasiye geçiş döneminde geçici başbakan olarak seçilmiştir. Hadi'nin ikameti Sanaa'nin Husiler tarafından işgalinden sonra Aden'e taşınmıştır.

Arab Yarımadasındaki El Kaide (AYEK)

Çok uzun yıllar boyunca İslami hareketin en aktif grubu oldu. Yemen güvenlik güçlerine karşı çok defa ölümle sonuçlanan saldırılar gerçekleştirdi.

Ali Abdullah Saleh

1978'den 1990'a kadar Kuzey Yemen'in Devlet Başkanı olarak görev yaptı. 2011'de toplu gösterilerle yönetimi bırakmaya zorlandı. Ancak 2012'ye kadar yönetimde kaldı.

Islah Hareketi

Bu parti İslami ve aşiret çıkarlarını birleştirmektedir. Islah Partisi tüm Yemen'e yayılmıştır ve geçiş döneminde daha fazla güç kazanmıştır, ancak Husilerin ilerlemesiyle gücünü kaybetmiştir.

s.117

Yeni Asya Gazetesi, 09.03.2011

Hurafeleri esas alan anlayışın bütün İslam dünyasında vahşeti, dehşeti, düşmanlığı, sevgisizliği yaygınlaştırmasının ve insanları kitleler halinde gerçek dinden koparmasının önüne, ancak eğitimle geçmek mümkündür.

s.118

Eğer Yemen'de kalıcı bir barış isteniyorsa, bunun yolu, doğru din anlayışının anlatılıp yanlış olanın elimine edilmesidir. Şu durumda barışçıl ve gerçek din anlayışını savunan her Zeydi'nin ve her Sünni'nin üzerine büyük sorumluluk düşmektedir.

s.119

YEMEN

s.122

YEMEN

YEMEN KRİZİNDEKİ VERİLER VE RAKAMLAR

NÜFUS

23.8 milyon

Ortadoğu'nun en fakir ülkesi

YEMEN

Kişi başına düşen gelir 1.270 USD

%50'si açlık sınırında yaşıyor

Umman'da bu rakam 19.450 USD

s.123

14.7 m

10 Milyon insanın gıda problemi var.

%47 – 5 yaşın altında gelişim problemi var

%60 – düzenli olarak kötü besleniyor

14,7 milyon insan insani yardım bekliyor.

Yemen gıdasının %90'ını ithal ediyor.

Kentlerdeki su en fazla 10-15 sene dayanabilir

Yemen dünyada en büyük su problemi olan ülke

13 Milyon insan hijyen ve sudan mahrum

s.127

Husilerin, Sünnilerin, Zeydilerin; görüş farklılığına sahip tüm grupların hep birlikte ortak bir irade göstermeleri sağlanmalı, toplum yapısındaki bu aksaklıklar süratle halledilmelidir.

s.128

Ülkenin iç meselelerinin dış güçler tarafından yönlendiriliyor olması, Yemen'in iç huzurunu ve sosyal düzenini neredeyse çökme noktasına getirmişti.

s.129

Star Gazetesi, 23.10.2014

s.130

Yeni Akit Gazetesi, 22.03.2011

Star Gazetesi, 07.09.2014

Yeni Akit Gazetesi, 28.02.2012

Hiç kuşku yok Yemen'in yeniden yapılanmaya ihtiyacı vardır ve bu yapılanma ancak ve ancak sevgiyle mümkün olabilecektir.

Habertürk Gazetesi, 22.01.2015

s.131

Zaman Gazetesi, 23.04.2015

Habertürk Gazetesi, 04.06.2011

Devlet aynı topraklarda yaşayan, aynı dili konuşan, en başta da aynı dine mensup insanların birbirlerine silah doğrultmalarına acilen çözüm bulmalı, bunun için de toplumda nefret, kin, düşmanlık gibi duyguların yerini sevginin, kardeşliğin, dostluğun, birlik ve beraberlik ruhunun almasını sağlamalıdır.

Zaman Gazetesi, 21.05.2015

Vatan Gazetesi, 20.01.2015

Milliyet Gazetesi, 22.01.2015

s.139

Kuran ahlakına göre yaşayan Yemenlilerin oluşturduğu bir toplum aynı zamanda, huzurun en yüksek derecede yaşandığı bir ortam olacaktır.

s.141

Yemen nüfüsu 25,4 milyon

% 35

% 65

Şia'lar (Zaidi ve İsmaili)

Sunniler

s.145

Yemen ordusu

s.148

Yemen'in geleceğine güvenle bakan müreffeh bir devlet olmasının yolu, iç barışın temininden geçiyor.

s.151

Ülkede yaşanan maddi imkansızlıklar ve güvenlik sorunları nedeniyle, ulaşımdaki aksamalar ve okullarda yeterli derslik bulunmaması nedeniyle temel eğitim birçok bölgede aksıyor.

s.153

Habertürk Gazetesi, 24.04.2015

Yeni Asya Gazetesi, 10.09.2012

Habertürk Gazetesi, 13.03.2015

s.155

İç barışın temini ile eğitim kalitesinin artması mümkün olacak, bu sayede kaliteli insanlar yetiştirilebilecektir.

s.156

Müminler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltin ve Allah'tan korkup-sakının; umulur ki esirgenirsiniz. (Hucurat Suresi, 10)

s.160

Bundan sonra kurtuluşun yolu, sosyal bütünlüğü korumak ve birlik ve beraberlik ruhunun oluşması için fedakarane adımlar atmaktan geçmektedir.

s.163

Umuyoruz ki Yemen en kısa zamanda sevgi ve kardeşlik içinde el ele verip bütünleşir, böylece hak ettiği huzur ve güvenliğe kavuşur ve demokratik dönüşüm yolunda sağlam ve kararlı adımlar atmaya başlar.

s.164

Yemen'in milli kıyafeti

s.169

Yemen üzerinde bölgesel ve küresel güçler farklı hesaplar yapmakta ve bu da ülkeyi, uzun yıllardır istikrarsızlığa mahkum etmektedir.

s.170

Yeni Asya Gazetesi, 27.05.2011

Taraf Gazetesi, 19.03.2011

Yüce Allah Kuran'da müminlere birlik olmalarını, inkara karşı imanda ittifak etmelerini, birbirlerini kardeşleri gibi görüp sevmelerini, dağılmaktan, ayrılmaktan ve parçalanmaktan şiddetle kaçınmalarını emretmiştir.

Zaman Gazetesi, 04.02.2011

Zaman Gazetesi, 18.02.2011

Taraf Gazetesi, 28.05.2011

s.171

Zaman Gazetesi, 01.06.2011

Zaman Gazetesi, 25.01.2015

Yeni Asya Gazetesi, 24.03.2011

Zaman Gazetesi, 08.01.2015

Habertürk Gazetesi, 22.05.2012

Zaman Gazetesi, 23.09.2011

Birlik ve beraberlik ruhu sağlandıktan sonra toplumsal barışın oluşması ve istikrar ortamının gelişmesi kolaylaşacaktır.

s.179

Yemen'deki tüm siyasi ve etnik gruplar, Yüce Allah'ın Kuran-ı Kerim'de belirttiği gibi güçlenmenin yolunun parçalanmaktan değil, birleşmekten geçtiğini bir an önce fark etmelidirler.

s.181

Allah'a ve Resulü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözülüp yılgınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (Enfal Suresi, 46)

s.183

Müslümanlar ittifakta birbirlerini desteklemeli, ihtilaflı konularda da anlayışlı davranmalılar.

s.184

Yemen'deki her Müslüman birbiriyle selamlaşsın, birbiri ile sohbet etsin. Birbirine hoşgörü göstersin. Mezhep veya aşiret uzlaşmazlıkları son bulsun. Ve tüm Müslümanlar, elbirliği yaparak, tevazu içinde, Allah'a daha çok yakınlaşmak, O'nun dinine daha çok hizmet etmek için çalışsınlar.

s.190

Zaman Gazetesi, 18.02.2011

Ortadoğu Gazetesi, 17.02.2011

Ortadoğu Gazetesi, 20.02.2011

Yeni Asya Gazetesi, 17.02.2011

s.191

Müslümanların manevi liderliğini üstlenecek olan Hz. Mehdi (as)'ın çıkış vakti yaklaşmıştır.

Habertürk Gazetesi, 27.03.2015

s.198

Sözcü Gazetesi, 05.01.2016

Zaman Gazetesi, 27.03.2015

Ahaber., 02.01.2016

Sabah Gazetesi, 06.01.2016

s.199

SabahGazetesi, 04.01.2016

Hürriyet Gazetesi, 04.01.2016

Aljazeera. Türk, 08.01.2016

Sünni ve Şiilerin adil biçimde temsil edildiği demokratik bir meclis ve milli bir uzlaşma hükümeti, Yemen'de barış ve istikrarın sağlanmasında önemli bir aşama olacaktır.

s.201

İster Zeydi isterse Sünni olsun, Yemen'deki her Müslümanın hedefi Allah'ın emrettiği güzel ahlakı üzerinde taşımak, dini Allah'ın öğrettiği şekilde yaşamak ve kardeşliği tebliğ etmek olmalıdır.

s.202

"Kararlılık Fırtınası" OPERASYONU

Suudi Arabistan 9 ülkeyle beraber Yemen'deki Husi ayaklanmasına karşı bir operasyon düzenledi. Operasyona Körfez ülkeleri de -Umman hariç- askeri destek sağladılar. Operasyona katılan ülkeler genellikle Sünni Müslümanlardan oluşuyor ve görevden alınan ancak güçlü Sünni desteği olan Yemen hükümetini kurtarmak için çalışıyorlar.

Operasyon nedeniyle çok sayıda masum sivil ölüm tehlikesi altında yaşıyor.

Oysa askeri yöntemlerle Yemen'de barışı tesis etmek çok zor, çünkü Husi militanlar silahları bıraksa bile, Zeydi vatandaşlar Yemen'de yaşamaya devam edecek. Savaşın getirdiği yıkım yalnız Yemen'in Zeydi vatandaşlarını değil, Sünni vatandaşlarını da olumsuz etkilemiş olacak.

İster Zeydi isterse Sünni olsun, Yemen'deki her Müslümanın hedefi Allah'ın emrettiği güzel ahlakı üzerinde taşımak, dini Allah'ın öğrettiği şekilde yaşamak ve tebliğ etmek olmalıdır. Ve hiç kuşkusuz Allah'ın emrettiği ahlak yaşandığında, Yemen'de özlemle beklenen, huzur dolu demokratik ortam derhal oluşacaktır.

SUUDİ ARABİSTAN

Yemen'in hava sahası Suudi Kral Salman bin Abdulaziz'in hava saldırısı emri vermesiyle "sınırlı alan" haline geldi. Hava saldırısı birçok Husi liderin ortadan kaldırılması ile sonuçlandı.

Suudi Savunma Bakanı, Yemen'in önceki Başkanı Ali Abdullah Saleh'in oğlu Ahmed Ali Abdullah Saleh'i Aden'e doğru ilerleyecekleri konusunda uyardı.

Husiler Yemen'i kontrollerinde tutmak için eski Başkan Saleh'in destekçileri ile güç birliği yaptılar.

Ürdün 6 savaş uçağı ile destek verdi

FAS

MISIR

LİBYA

CEZAYİR

Fas 6 savaş uçağı ile destek verdi

NİJERYA

SUDAN

Mısır 4 savaş gemisi ve hava desteği (Operasyonun hava ve deniz bacaklarını oluşturdu)

Sudan 3 savaş uçağı ile destek verdi

s.203

Husi'lerin kontrolünde

Devletin kontrolünde

El Kaide'nin kontrolünde

Devletin ve El Kaide'nin kontrolünde

Devletin, Husi'lerin ve El Kaide'nin kontrolünde

Kuveyt 15 jet ile destek verdi

Pakistan Operasyona deniz ve hava desteği verdi

TÜRKİYE

ABD

Başkan Obama Husi'lere karşı yapılacak askeri operasyonda Körkez Koalisyonu Ülkelerine lojistik ve istihbarat desteği verilmesini onayladı.

Suudi Arabistan'ın Washington Büyükelçisi Adel al-Jubeir Adeen'in güneyindeki bölgede güçlenen Husi militanlarına karşı Krallığın hava operasyonlarını da içeren askeri operasyonu başlattığını bildirdi. "Jubeir Hadi'nin resmi yönetimini savunmak ve korumak için 10 koalisyon gücünün bu askeri harekatı desteklediğini" söyledi.

SURİYE

IRAK

İRAN

PAKİSTAN

SUUDİ ARABİSTAN

Bahreyn 15 savaş uçağı desteği verdi

Katar 10 savaş uçağı ile destek verdi

YEMEN

BAE 30 savaş uçağı ile destek verdi

Suudi Arabistan 100 savaş uçağı, 150.000 asker ve diğer deniz güçleri ile destek verdi

s.211

Yemenli Müslümanların izlemesi gereken politika barışma ve barıştırma üzerine bina edilmelidir. Bunun için tarafların sevgi üslubundan hiç bir şekilde taviz vermemesi gerekir. Çünkü İslam'ın temel kaynağı olan Kuran ahlakı, sevgi, şefkat, merhamet, tevazu, fedakarlık ve barış üzerine kuruludur.

s.213

Yemen'de bombalanan hastane

s.217

Tevrat ve İncil'de yer alan "Öldürmeyeceksin" emri, Kuran'da da vardır. Allah, Müslümanlara 'bir insanın öldürülmesinin tüm insanları öldürmek gibi olduğunu' bildirmiştir.

s.218

Zaman Gazetesi, 06.07.2015

Vatan Gazetesi, 23.04.2015

Zaman Gazetesi, 08.07.2015

s.219

Habertürk Gazetesi, 14.06.2015

Zaman Gazetesi, 21.03.2015

Habertürk Gazetesi, 21.03.2015

Zaman Gazetesi, 21.03.2015

s.222

Yaşam şartlarının her geçen gün daha da güçleştiği Yemen'de halk açlık ve susuzlukla mücadele ediyor.

s.224

Zaman Gazetesi, 20.06.2015

Zaman Gazetesi, 18.04.2015

Vatan Gazetesi, 17.05.2015

Star Gazetesi, 21.08.2015

s.225

Zaman Gazetesi, 05.04.2015

s.235

Çatışmaları durdurmanın yegane yolu, İslam aleminin kendi arasında kalıcı bir uzlaşmaya vararak birlik oluşturmasıdır.

s.243

Farklılıkları güzellikle ile karşılayan, gücünü ve enerjisini Müslümanların ve insanlığın hayrına kullanan, uzlaşmacı ve barışsever bir kültür Müslümanlar arasında hakim olursa, hiç kuşku yok ki İslam dünyası 21. yüzyılın en büyük medeniyetini inşa edecektir.

s.247

Yemen'de yaşanan dram sadece işlenen cinayetler ve katliamlarla sınırlı değil. BM, Yemen'deki 20 milyon sivilin yüzde 80'inin yardıma muhtaç olduğunu belirtiyor ve durumu "felaket" olarak tanımlıyor.

s.257

İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (Enfal Suresi, 73)

s.259

Yaklaşık 401 yıl Osmanlı idaresinde kalmış, Yemen'in Şehare Dağları ve meşhur Huş Geçidi.

s.264

En son evrimci kaynakların da kabul ettiği gibi, hayatın kökeni, hala evrim teorisi için son derece büyük bir açmazdır.

s.266

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

s.268

bacak

anten

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. En solda, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

gözler

ağız

s.270

Kretase dönemine ait bu timsah fosili 65 milyon yıllıktır. Günümüzde yaşayan timsahlardan hiçbir farkı yoktur.

İtalya'da çıkarılmış bu Mene balığı fosili 54 - 37 milyon yıllıktır.

Bu 50 milyon yıllık çınar yaprağı fosili ABD çıkarılmıştır. 50 milyon yıldır çınar yaprakları hiç değişmemiş, evrim geçirmemiştir.

s.274

Evrim yanlısı gazete ve dergilerde çıkan haberlerde aşağıdakine benzer hayali "ilkel" insan resimleri sıklıkla kullanılır. Bu hayali resimlere dayanarak oluşturulan haberlerdeki tek kaynak, yazan kişinin hayal gücüdür. Ancak evrim bilim karşısında o kadar çok yenilgi almıştır ki artık bilimsel dergilerde evrimle ilgili haberlere daha az rastlanmaktadır.

SAHTE

s.277

Evrimcilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Üsttekine benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım.Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

s.279

Gözü ve kulağı, kamera ve ses kayıt cihazları ile kıyasladığımızda bu organlarımızın söz konusu teknoloji ürünlerinden çok daha kompleks, çok daha başarılı, çok daha kusursuz yapılara sahip olduklarını görürüz.

s.283

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları cahilce adeta yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu batıl inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

ARKA KAPAK

İnsanlığın en eski medeniyet merkezlerinden biri olan ve eski çağlarda "Mutlu Arabistan" olarak nitelendirilen Yemen'in yakın tarihi savaşlar, darbeler ve siyasi istikrarsızlıklarla dolu. Bugün Yemen denilince insanların aklına sadece iç savaş, intihar saldırıları, bombalanan şehirler, açlık ve yoksulluk geliyor.

Kitapta yer alan her yazı, Yemen'in acı ile dolu yüzünü anlatıyor bize. Bu satırları okurken kimi zaman aşiretçiliğin, kimi zaman kadınlara yönelik ayrımcılığın, kimi zaman da 'kat' isimli uyuşturucu bitkinin ülkeyi nasıl tahrip ettiğine şahit olacak ve bu tahribatları ortadan kaldıracak samimi tavsiyelerden haberdar olma imkanı bulacaksınız.

Kitap boyunca, Yemen'de gelişen tüm olaylar Kuran ahlakı esas alınarak analiz ediliyor ve bu doğrultuda etkili ve kesin çözümler sunuluyor, yapıcı ve birleştirici tavsiyeler ele alınıyor.

Yüce Allah'tan en büyük temennilerimizden biri dünyaya barışın hakim olması, Yemenlilerin ve dünyanın dört bir yanında yaşayan tüm Müslümanların bir an önce huzur içinde, müreffeh bir yaşam sürmesi. Artık 'Yemen' denince aklımıza acı, çatışmalar, ayrılıklar değil, mutlu, huzurlu, kendi içinde birlik olmuş, tüm Müslümanlarla kaynaşmış barış içinde yaşayan bir ülke gelsin istiyoruz.

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 76 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.